HEILIGE LOFZANGEN

Clyde Beckstrom
Clyde Bradford Beckstrom, Spanish Fork (Utah) U.S.A. p/a Br. L.K. Koopmans te Den Helder, Hector Treubstraat 23.

Heilige Lofzangen

en

Geestelijke Liederen

voor

de Kerk van Jezus Christus

van de

Heiligen der Laatste Dagen.

UITGEGEVEN DOOR
DE NEDERLANDSCH-BELGISCHE ZENDING
CROOSWIJKSCHE SINGEL 16B.
ROTTERDAM.

VOORWOORD.

„De behoefte aan liederen, geschikt en doelmatig voor de Heiligen der laatste Dagen en die aan de beginselen van het Evangelie beantwoorden, deed zich reeds vanaf het begin van het zendingswerk in dit land gevoelen, doch hierin kon redelijkerwijs slechts voorzien worden, naar gelang het werk zich uitbreidde. In 1872/3 vertaalde Ouderling S. van Dijk eenige van onze liederen uit het Engelsch, en op verschillende tijdstippen sedertdien hebben sommige der Zendelingen in Nederland hunne talenten en pogingen in dezelfde richting besteed. Tweemaal is er een liederbundeltje gedrukt en uitgegeven, zonder muziek. Gedurende de administratie van President Edwin Bennion (1893/4) werd een begin gemaakt aan de vergrooting van het toen in gebruik zijnde liederboek, en dit werk werd voltooid onder het bestuur van President Asa W. Judd en met de bekwame medewerking van Ouderling W. J. de Brij en verscheen in December 1895 met 137 liederen op eenstemmige muziek." (Uit het Voorwoord der uitgave van 1899.)

De volgende uitgave was die van 1899. Zij was een aanmerkelijke verbetering op de vorige drie, daar zij verscheen met vierstemmige muziek voor al de liederen en er aan de verzameling ongeveer 40 nieuwe zangen toegevoegd waren. Deze waren door Ouderling Alex Nibley voornamelijk uit de meest gewilde liederen onzer Kerk zorgvuldig gekozen en voor het meerendeel uit het Engelsch en het Duitsch vertaald door Ouderling Paul Roelofs.

Onder het bestuur van mijn voorganger, President Alex

Nibley, werd de taak ondernomen om wederom een uitgaaf te bereiden, daar de vorige nagenoeg uitverkocht was. De gelegenheid werd benuttigd om den liederenbundel met een 50tal nieuwe zangen te vermeerderen, waarvan de wèlgeslaagde keuze voor het grootste deel door President Nibley was gemaakt uit onze beste Engelsche kerkzangen. Van dit aantal zijn er 17, waarvan wij de vertaling te danken hebben aan de welwillende medewerking van Ouderling Frank I. Kooyman; die liederen hebben wij bij de titels met *** aangeduid, alsook 6 of 7 liederen die reeds in het vorige boek gebruikt waren, doch waar wij de voorkeur gaven aan latere vertalingen van Ouderling Kooyman. Ongeveer 30 van de nieuwe gezangen die in deze uitgave verschijnen, zijn vertalingen door Ouderling Paul Roelofs; deze zijn bij de titels met ** gemerkt, alsook de liederen reeds voorheen door hem vertaald en in de laatste of de laatste twee uitgaven opgenomen zoowel als in de tegenwoordige. De gedichten en versvertalingen van Ouderling W. J. de Brij, ten getale van 20 in deze uitgave overgenomen uit de vorige, zijn met * gemerkt. Wij zijn niet in de gelegenheid gesteld om te weten, wie de vertalers zijn van de overige onzer liederen, die uit onze Engelsche boeken zijn overgezet, met uitzondering van lied no. 70, waarvan Ouderling Evert Neuteboom ons als de vertaler bekend is. Omtrent 25 liederen van het vorige boek zijn bij dezen herdruk vervallen, omdat zij muzikaal te weinig verdienstelijk werden geacht voor den standaard waarop wij getracht hebben deze nieuwe editie te brengen; zoodat deze dan verschijnt met een net aantal van 200 nummers.

Vele van de oude liederen zijn herzien geworden, met het doel om eventueel gewenschte verbeteringen in uitdrukking, rhythmus of rijm aan te brengen. Doch wijzingen van eenig belang zijn niet gemaakt zonder raadpleging met de oorspronkelijke vertalers der betreffende liederen, wanneer die vertalers ons bekend waren — of met den President der Zending. En wij zijn van gevoelen, dat hoe-

wel de veranderingen in de liederen enkele maanden lang gedurende den geleidelijken overgang in het gebruik van het oude boek op het nieuwe eenigszins bezwaarlijk mogen schijnen, men de gewijzigde liederen — om des vooruitgangswille en als men zich met de veranderingen eigen gemaakt zal hebben — veel meer zal waardeeren dan de oude.

De bewerking dezer uitgave werd, evenals die der vorige, opgedragen aan Ouderling PAUL ROELOFS, die geen moeite of zorg gespaard heeft om, zooveel in zijn vermogen was, het werk aan de eischen te doen beantwoorden.

Wij bieden, met het volle vertrouwen dat zij gunstig zal ontvangen worden, deze uitgave aan de Hollandsch sprekende leden der Kerk en hunne vrienden ten gebruike aan, wetende dat zij een keur en keus van onze meest gezochte Zionsliederen bevat, met liederen over de meest uiteenloopende onderwerpen in verband met het Evangelie — lofzangen in groote mate doordrongen met den Geest des Heeren. Mogen deze HEILIGE LOFZANGEN, met hunne groote verscheidenheid, dan in huis en Kerk onbeperkt tot nut worden, tot opbouwing, vertroosting, aanmoediging en vreugde strekken in de verschillende en afwisselende omstandigheden des levens en in den goeden strijd des geloofs, en velen harten recht dierbaar worden. Zulks is onze innige wensch, en daarin zal de beste belooning liggen voor het vertalen door de verschillende gewaardeerde medewerkers en voor alle werk en zorg aan het boek besteed.

De Nederlandsch-Belgische Zending,

Sylvester Q. Cannon, President.

Rotterdam, September 1907.

VOORWOORD
BIJ DE NIEUWE UITGAVE.

Onze zangbundel heeft bewezen aan de eischen te voldoen. De liederen daarin vervat zijn ziele uitingen van blijdschap en dankbaarheid voor de zegeningen die God in deze bedeeling des tijds door de herstelling van Zijn Evangelie den mensch heeft geschonken.

De liederen zijn een onmiddelijk tot God opstijgend gebed, geuit door de ziel die Hem zocht en zal met zegeningen op de hoofden dezer beantwoord worden. Zoo luidt zijn openbaring en zijn deze liederen dus Hem aangenaam en dientengevolge washet ons een groote vreugde weder eene nieuwe uitgave te zien verschijnen.

Wijzigingen of verbeteringen zijn niet noodig geweest. Geen bijvoeging of verwijdering van liederen werd geoordeeld goed te zijn, Behalve No 133, het beter achtende om de oude boeken gangbaar te houden.

Wij uiten de hoop dat deze uitgave spoedig weder blijkt te klein te zijn, wat een blijk zal wezen van het succes en vooruitgang van Gods koninkrijk, waar deze lofzangen zeker zeer veel toe zullen bijdragen.

De Nederlandsch-Belgische Zending,
John. P. Lillywhite, President.

Rotterdam, Dec. 1920.

HEILIGE LOFZANGEN.

No. 1.

De Dag der Bevrijding.

1. O— vol-heid van ze-gen! de dag der be-
2. Als ber-gen ver-zin-ken en da-len ver-
3. Laat rol-len de don-der en brui-sen de
4. Wij dan-ken den Hee-re voor Zijn o-pen-

vrij-ding Van zon-di-gen af-val van
rij-zen, En nie-mand in nood meer ont-
zee-en, God stuurt het schip „Zi-on" in
ba-ring; Zij voert ons steeds vei-lig door

't God-de - lijk woord Brengt licht en ver-hooging, ge-
ko-ming ver - mag, Dan zul - len de boozen zeer
't vei- lig-heids-oord. Met vreug de gaan ve-len naar
lij - den en nood. In_ storm en ge - va-ren zorgt

na-de en ver - ge-ving Aan al - le de
sid- dren en be - ven; Doch wij_ we be -
Zi - on nu he - nen, Zij steu - nen op
Hij voor be - wa - ring; En Hij_ o - ver-

vol-kren en na-ties en oord.
groe-ten dien ko-men-den dag,
's Hee-ren ge - ge - ve - ne woord,
wint aan het eind hel en dood.

Want al het be-

loof- de wordt een-maal ge - ge - ven, Der

Hei-li- gen woonplaats zal in Zi- on zijn, En

wat niet uit God is zal ze-ker ver-dwij-nen; Het

zal — op deze aard' als daar bo-ven eens zijn.

No. 2.

Zion's Banier.

f *p*

1. De mor-gen daagt, de nacht vliedt heen, En
2. Wol-ken van dwa-ling trek-ken heen Voor
3. Een en-gel daal-de neêr op aard, En
4. Der Hei-dnen vol-heid treedt nu in, En

f *p*

ff

Zi - ons vaan-del is__ ont-huld; In
'thel - der licht der waar-heids-zon; De
bracht het E - van-ge-lie-woord; En
Is - rels volk, uit Go-des hand Ont-

ff

glo - rie rijst die schoo-ne dag, Die
glans van de - zen laat-sten tijd Ver-
Zi - on blinkt met schoo-nen glans, Haar
vangt den ze - gen lang voor-zegd: Als

ve - ler hart met licht ver - vult, Die
nieuwt de vol - ke - ren al - om, Ver-
roem weer - galmt van oord tot oord, Haar
erf - deel het be - loof - de land, Als

Die ve -
Ver - nieuwt__
Haar roem___
Als erf -

ve - ler hart met licht ver - vult.
nieuwt de vol - ke - ren al - om.
roem weer - galmt van oord tot oord.
erf - deel het be - loof - de land.

- ler hart met licht ver - vult.
_____ de vol - ke - ren al - om.
_____ weer - galmt van oord tot oord
- deel het be - loof - de land.

5.

'tRecht van omhoog, het woord uit d'aard,
Getuigen saâm, zooals voorspeld.
Heft aan een lied, zingt Gode lof,
Wijl aard en hemel heil vermeldt! (*bis*)

No. 3.

Leid ons, Goede Meester!

1. Leid ons, o Gij goe-de Mees-ter, Vei-lig
2. O - pen, Je-zus, Zi-ons bron-nen, Dat haar
3. Als deze aar-de zal gaan sid-dren, Geef dan

naar 't be - loof-de land. Wij zijn zwak, maar
rijk - ste ze - gen ruisch'. Laat de vuur-ko -
on - zen har-ten rust; Als Uw oor - deel

Gij zijt mach-tig, Steun ons door Uw ster-ke
lom en wolk ons Lei-den naar dat hei-lig
spreidt ver-woes-ting, Berg ons dan op Zi-ons

hand. Heil'-ge Troos-ter, Heil'-ge_ Troos-ter,
Huis. Groo-te Red-der, Groo-te_ Red-der,
kust. 'k Zal dan jui-chen, dank be - tui-gen

Voed ons tot de Hee-re komt, Heil'-ge Trooster,
Breng ons dien ver-wach-ten dag, Groo-te Red-der,
U-wen groo-ten naam ter eer, 'k Zal dan jui-chen,

Heil'-ge Trooster, Voed ons tot de Hee-re komt.
Groo-te Red-der, Breng ons dien ver-wach-ten dag.
dank be-tui-gen U-wen grooten naam ter eer.

No. 4.

God is Liefde.*⁎*

T. C. Griggs.

1. D'aar - de met haar bloe - mer - pracht,
2. 't Zoet ge - luid op berg en_ dal
3. Al de hoop die wel - len_ kon

't Lucht-ruim, waar de_ zon - ne lacht,
Van der voog'-len_ blij ge - schal,
Uit een rei - ne_ har - te - bron,

's He - mels on - be - grens - de_ ruimt'
Van het bries - je op_ de_ kreek,
Al de vreugd die ooit_ ver - gaârt

En_ de zee, die bruist en schuimt,
Van het mur-me-len der beek,—
In_ een wo-ning hier op aard,

Al-les_ geeft ge-tui-ge-nis,
Al-les_ geeft ge-tui-ge-nis,
Al-les_ geeft ge-tui-ge-nis,

Dat_ de_ Hee-re lief-de is.
Dat_ de_ Hee-re lief-de is.
Dat_ de_ Hee-re lief-de is.

No. 5.

De Indiaan.

1. Sta e - ven stil, o Rood-huid, Zeg
2. Ik was eens 't blij - de E - phraim, Dat
3. Zij leef - den slechts van 't ja - gen, In
4. Mijn lang ge - bon - den broe - dren Ver -

mij, wat is uw lot? Waar richt gij u - we
zijn pro - fe - ten had; De gun-sten Gods ver-
plaats van werk en vlijt, Dus werd ons ras ver-
ee - nen zich te zaâm, Ver - la - ten 't wil-de

schre - den, Hebt gij geen huis, geen God? Met
dwe - nen Bij 't wij-ken van het pad; Eer
wil - derd, Zelfs tot op de - zen tijd. Maar de
le - ven, En lo - ven Go - des naam. Dan

vee - dren en met kleu - ren_ In
dat uw volk ons ken - de,_ Nu
hoop zal in ons blij - ven,_ Als
zul - len we al - len jui - chen_ In

fie - re dracht ge - kleed, Met hou - ding recht en
eeu-wen lang ge - leên, Toen zon - dig - den onze
of de Geest ons zei: God komt tot on - ze
Je - zus' rei - ne leer, Ver - kon - digd van den

sta - tig Was het dat hij be - leed._
ou - ders En dwaal-den van God heen._
red - ding En maakt ons we - der vrij._
he - mel. Tot lof van on - zen Heer._

No. 6.

Vast als een Rotssteen.**

1. O, vast als een rots - steen is,
2. In ie - de - ren toe - stand, 't zij
3. Vat moed! Hij is met u, o
4. Als door bit - ter lij - den Hij

zie - le, Gods Woord! Geef acht, volg het
krank of ge - zond, Of ar - moe-de u
wees niet ver- schrikt, Want Hij is uw
u — roept te gaan. En gij veel ver -

na, gij die het — hebt ge - hoord: Wat
zoekt, of ge - luk — gij hier vondt, Te -
God, die uw lot — hier be - schikt; Hij
driet on - der - vindt op uw paân, Zoo

meer kan Hij zeg-gen, dan Hij heeft ge-
huis of op weg, of op land, zee of
sterkt u en helpt u, ver-nie-tigt het
zal Hij in smar-ten van u geens-zins

p

daan? O, sluit u aan Je-zus, o
meer, Naar u-we be-hoef-ten, naar
kwaad, Als gij vol ver-trou-wen, als
vliên, Maar bij stand en hul-pe, maar

p

f

sluit u aan Je-zus, o sluit u aan
u-we be-hoef-ten, naar u-we be-
gij vol ver-trou-wen, als gij vol ver-
bij-stand en hul-pe, maar bij-stand en

f

Je - zus, den Red - der, toch aan.
hoef - ten zoo geeft u de Heer.
trou - wen op Hem u ver - laat.
hul - pe in kom - mer u biên.

5.

Indien door de jaren uw haar is vergrijsd,
Zoo is 't toch de Heer, die u liefde bewijst;
Als 't oog is verduisterd, de kracht u ontvliedt,
Gedenkt u de Vader, en minacht u niet.

6.

Het hart, dat op Jezus graag steunt en vertrouwt,
Is wijs, als 't op Zijne beloften steeds bouwt;
En als helsche machten ook woên om u heen,
Zoo zijt gij toch nimmer, neen nimmer alleen.

No. 7. Jezus werd eertijds veracht.*

p

1. Je - zus werd eer - tijds ver - acht,
2. Eens een nee - drig Lam op aard',
3. Eens heeft Hij van smart ge - schreid,
4. Eens ver - la - ten,- smart als loon,—

p

Dra komt Hij in ko - nings macht; Eer-tijds
Dan als Vre - de - vorst ver - maard; Eens aan
Nu komt Hij in heer-lijk - heid; Door de
Nu ver - he - ven op een troon; Al - les

leed Hij smart en pijn, Nu zal Hij in
'tkruis-hout hing hij neêr, Nu de ster - ke
Zij - nen eens ge - hoond, Nu als al - ler
droeg eens on - ze Heer, He-mel, aard'meldt

glo - rie zijn, Nu zal Hij in glo - rie zijn.
God en Heer, Nu de ster - ke God en Heer.
Vorst ge - kroond, Nu als al - ler Vorst gekroond.
nu Zijn eer, He-mel, aard'meldt nu Zijn eer.

No. 8.

Uw Dienst is zoet.

Moderato.

GEO. CARELESS.

1. Uw dienst is zoet, mijn God en Heer! Ik breng Uw naam steeds lof en eer;
2. Zoet is de dag van heil-ge rust; Geen aard-sche zorg ver-stoort mijn lust;
3. Mijn hart zal win-nen in den Heer, Het prijst Zijn naam en geeft Hem eer.
4. Hoe groot zal d'eer zijn, die 'k U breng Als on-der d'Heil'-gen ik mij meng,

Tenor-Solo.

'k Ge-tuig van Uw ver-los-sings plan,
O dat mijn hart, gansch on-be-klemd,
Hoe groot, o God! is toch Uw werk
Wan neer mijn oog meer hel-der ziet

Duet.

'k Spreek van_ Uw goed - heid waar_ ik kan,
Als Da - vids har - pe zij___ ge-stemd,
Uw raads - be - sluit, on - ein - dig sterk,
Hoe Gij_ in 't gansch heel-al___ ge - biedt,

'k Spreek van_ Uw goed - heid_waar ik kan.
Als Da - vids har - pe_ zij ge-stemd.
Uw raads-be - sluit,_ on - ein-dig sterk.
Hoe Gij_ in 't gansch heel - al ge - biedt.

5.

De zonde eens mijn vijand sterk,
Zal mij niet storen in Uw werk;
't Inwendig kwaad zal niet bestaan,
Noch Satan mij met smart belaân.

6.

Dan zal ik weten, hooren, zien
Wat ik begeer dat Gij zoudt biên,
Dan leef ik in de reinste deugd
Te midden van de hemelvreugd.

No. 9.

Verlangen naar God.

1. 't Hij - gend hert, der jacht ont - ko - men,
2. O mijn ziel! wat buigt g'u ne - der?
3. Ja, de Heer zal uit-komst ge - ven,

Schreeuwt niet ster - ker naar 't ge - not Van de
Waar - om zijt g'in mij ont-rust? Voed het
Hij die 's daags Zijn gunst ge - biedt; 'k Zal in

fris - sche wa - ter - stroo - men, Dan mijn
oud ver - trou - wen we - der; Zoek in
dit ver - trou - wen le - ven, En dat

ziel ver - langt naar God. Ja, mijn ziel dorst
's Hoog-sten lof uw lust; Want Gods goed-heid
mel - den in mijn lied. 'k Zal Zijn lof, zelfs

naar den Heer. God des le - vens, ach! Wan -
zal uw druk Eens ver - wiss'- len in ge -
in den nacht, Zin - gen, daar ik Hem ver -

neer Zal ik na - dren voor Uw oo - gen,
luk. Hoop op God; sla 't oog naar bo - ven,
wacht, En mijn hart, wat mij moog tref - fen,

In Uw huis Uw naam ver - hoo - gen?
Want ik zal Zijn naam nog lo - ven.
Tot den God mijns le - vens hef - fen.

No. 10.

Nader, mijn God, tot U!

Na - der, mijn God, tot U, na - der tot
Is't, als bij Ja - kob eens, nacht om mij
Voert ook het smal - le pad op - waarts zeer
Is straks de nacht voor - bij, dan meldt mijn

U! ___ Drukt mij ook kom - mer neêr,
heen, ___ En ik tot rust - plaats vind
steil, ___ 't Leidt naar den he - mel heen
lied, ___ Dat Gij ook in den nacht

dreigt men mij nu,— Toch zal in
ook— slechts een steen, Dan zal in
en— tot ons heil.— En - glen zoo
steeds hul - pe biedt; Wat dan mijn

kruis en pijn Dit steeds mijn wachtwoord zijn:
droo-men mijn Zuch - ten nog al - tijd zijn:
licht en schoon Fluis - tren op zach - ten toon:
deel ook zij, 'k Zing steeds ver-heugd en blij:

Na-der, mijn God, tot U, na - der tot U!—
Na-der, mijn God, tot U, na - der tot U!—
Na-der, mijn God, tot U, na - der tot U!—
Na-der, mijn God, tot U, na - der tot U!—

No. 11.

Vergadering.

1. Komt, kin - de - ren van Zi - on, En
2. Komt, kin - de - ren van Ju - da, Ver -
3. Ver - heug, ver - heug u, Is - rel, Hef
4. Ver - ga - dert u naar Zi - on, Komt

prijst nu u - wen Heer! Ver - los - ten kee - ren
eent u, geeft Hem eer, Met har - mo - nie voor
aan een ju - bel - lied! De stem uws Gods be -
naar 't be - loof - de land; Maakt u al vast reis -

we - der, Zij vol - gen Je - zus' leer. Het
eeu - wig Zingt lof tot u - wen Heer, Wiens
reikt u: Hij is 't die red - ding biedt, Hij
vaar - dig, De tijd is haast op hand'. Be -

p

p

smal - le pad be - treên zij, Gods
arm nu is ver - he - ven, Dat
maakt u vrij, en brengt u, Wat
denkt, dat mensch noch dui - vel Uw

f

eer is hun be - jag, Zij prij - zen hun - nen
d'aard aan-schouwen mag 't Ver - ga - dren der op -
Sa - tan ook ver - mag, Naar Zi - ons dre - ven
reis ver - hin-dren kan, Als God - die is al -

f

Hei - land In de - zen laat - sten dag.
rech - ten In de - zen laat - sten dag.
he - nen In de - zen laat - sten dag.
mach - tig— Ge - zegd heeft: „Gij zult gaan."

No. 12.

Strijdt voor het Recht!

f

1. Strijdt voor het recht; de dag is aan-bre-kend,
2. Strijdt voor het recht; de ke - te - nen bre-ken,
3. Strijdt voor het recht; weest trouw steeds en moe-dig,

f

Hul-digt een toe-komst van vrij-heid en licht.
Geen slaaf-sche vree - ze ver-vult meer ons hart;
Voorwaarts, spoedt voorwaarts, de kroon is in 't zicht!

En-glen daar-bo - ven zijn zwij-gend acht-ge-vend
Sterk door de hoop, gaan wij voort naar die stre-ken
U - we ver - los - sing die na-dert zeer spoe-dig,

Op el - ke han - d'ling, die gij ver - richt.
Waar wij voor im - mer vrij zijn van smart.
Ze - ge-ning wacht u:— strijdt voor het recht.

Koor.

1.-3. Strijdt voor het recht, en de Heer zal wel zor-gen,

f

Strijdt voor de vrij-heid in Geest en in macht.

f

En in ge - loof ziet maar uit naar den mor-gen;

God zelf be-schermt u;— Strijdt voor het recht!

No. 13.

Vergeet niet 't Gebed.*

1. Voor g'uw wo-ning hebt ver - la - ten,
2. Toen uw hart met toorn ver - vuld was,
3. Toen be-proe-ving was ge - ko - men,

Dacht gij aan 't ge-bed? Badt gij in den naam des
Dacht gij aan 't ge-bed? Badt gij toen ook om ge-
Dacht gij aan 't ge-bed? Toen uw ziel vol was van

Hee-ren, On-heil van u af te we-ren,
na-de, Te ver-ge-ven hem, die 't kwa-de
smar-te, Vroegt gij bal-sem voor het har-te,

Waar g'uw voet ook zet?
Voor u had ge-zet?
Hem die helpt en redt?

Koor.

Ja, het bid-den geeft steeds rus-te, Nacht wordt dag door het ge-bed.

Wat uw le-ven ver-ont-rus-te, Ver-geet niet 't ge-bed.

No. 14.

Glorie tot God omhoog.**

EVAN STEPHENS.

1. Glo - rie tot God om - hoog, Dat Hem 't heel-
2. Je - zus, die voor ons stierf, Ge - nâ voor
3. Dat uit der en - glen rang Weer-galme een

al ver-hoog', Prijst Zij-nen naam, Prijst Zij-nen naam!
ons ver-wierf, Prijst Zij-nen naam, Prijst Zij-nen naam!
lief-de-zang Tot Zij-nen naam, Tot Zij-nen naam!

Zijn liefd' heeft ons be-reid Een eeuw'ge za - lig-heid;
Zegt wat Hij heeft gewrocht, Hoe duur Hij ons ge-kocht,
Voor Hem heeft God be-reid Den Troon der ma-jes-teit

Zingt dankbaar en ver-blijd: Het waar-dig Lam!
Ons heil steeds heeft ge-zocht: Het waar-dig Lam!
Voor al - le eeu-wig-heid, Het waar-dig Lam!

No. 15.

Als gij opgaat naar Zion.

JOHN TULLIDGE.

1. Denk niet als gij op-gaat naar Zi - on, Dat
2. Denk niet als gij op-gaat naar Zi - on, Dat
3. Denk niet als gij op-gaat naar Zi - on, Dat

niets u meer bit - ter zal zijn, Dat
al - les is hei - lig en goed, Dat
't werk is voor im - mer ge - daan, Dat

gij steeds in vreug - de zult le - ven, Ver -
zonde en be - drog is ver - dwe - nen, Geen
al - len zich daar steeds be - ij - vren Om

lost van el - len - de en pijn. Neen,
vij - and gij daar meer ont - moet. Ge -
zich met uw zorg te be - laân. Neen,

neen! want een vu - ri - ge o - ven Is
lijk ook de Heer, uw Ver - los - ser, Het
neen! want de Hei - li - gen wer - ken Ver -

Zi - on en zal het steeds zijn, Ver -
on - kruid liet groei - en bij 't graan, Zoo
ee - nigd, uit al hun - ne macht; En

bran - den - de stroo, hout en stop - pels;– Ge -
zal tot den groo - ten ge - richts - dag Het
al - les wat God heeft ge - spro - ken, Zal

zui - verd als goud moet gij zijn.
kwa - de in Zi - on be - staan.
spoe - dig tot stand zijn ge - bracht.

No. 16.

Joseph Smith's eerste Gebed.*)

1. O, hoe lief-lijk was de mor-gen, Hel - der
2. Need'-rig smeek-te hij om wijs-heid,—'t Was zijn
3. Plots'-ling kwam een licht van bo-ven, Hel - ler
4. „Jo - seph, dit is Mijn Ge - lief - de, hoor Hem!"

scheen de zon om - hoog, Bij - én gons-den, vo - gels
eer - ste luid ge - bed— Toen door duis-tre zon - de -
dan de mid-dag - zon; In een vuur-ko - lom zóó
klonk het hoog ge - bod; Jo - seph, die zijn beê ver-

zon - gen, Len-te-bloe-sems streel-den 't oog, Toen in
mach-ten Hem het spre-ken werd be - let; Maar toch
heer-lijk Dat hij 't niet be - schrij - ven kon, Stond een
hoord kreeg, Luis-ter-de met stil ge - not. O, wat

't lom - mer van een bosch - je Jo - seph
werd zijn vast ver - trou - wen Op den
twee - tal he - mel - we - zens: God, de
vreugd gloei-de in zijn boe - zem, Want zijn

voor den Heer zich boog, 't loen in 't lom - mer van een
Hee - re niet ont - zet, Maar toch werd zijn vast ver-
Va - der, en de Zoon, Stond een twee - tal he mel-
oog aanschouwde God! O, wat vreugd gloeide in zijn

bosch-je Jo-seph voor den Heer zich boog.
trou-wen Op den Hee - re_ niet ont - zet.
we - zens: God, de Va - der, en de Zoon.
boe-zem, Want zijn oog aan-schouw-de God!

No. 17.

Gij, Ouderlingen Israels!

1. Gij Ou-der-lin-gen Is - rels, ver-eent u met
2. De oogst is zeer groot, maar de wer-kers niet
3. Wij gaan tot de ar - men, zoo-als Je - zus

mij, En redt 't volk des Hee-ren, waar dat dan ook
veel; Doch zijn wij ver-eend, zoo is Gods kracht ons
deed, Be - zoe - ken die treu-ren, ver-lich - ten hun

zij, Op ber - gen in da - len, op 't land of de
deel. Wij zaam'-len de tar - we, wij la - ten 't on-
leed. Wij hee - len hun won-den en stil-len hun

zee, En neemt het uit Ba-by-lon naar Zi - on toch
kruid, En bren-gen Gods kind'-ren der jam-me-ren
smart, En lei - den naar Zi - on de oprech-ten van

Koor.

meê.
uit.
hart.

O Ba-by-lon, o Ba-by-lon, van ons wees ge-

groet, Naar E-phraims ge-berg-ten richt zich on-ze voet.

No. 18.

Daar mag de Getrouwe zijn.

1. Waar men vriendschaps-stem-men hoort,
2. Waar de moe-de rus-te vindt,
3. Waar de tem-pel is ge-wijd,

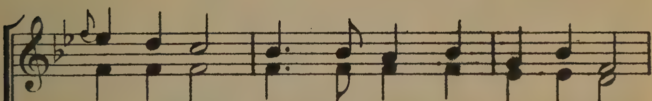
Ruischen zij als zan-gen voort. De-ze to-nen
De be-druk-te vreug-de wint, Waar 't ge-boom-te
En men Je-zus' komst ver-beidt, Waar het Pries-ter-

vol van lust, Vul-len 't hart met liefde en rust.
vruchtbaar groeit, Rij-ke oogst uit 't aardrijk vloeit,
schap re-geert, Broe-der-lief-de wordt ver-eerd,

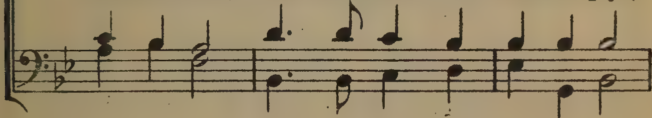

Als men steeds zijn plicht ver-vult, Met Gods Geest en
En het vee, zelfs zon - der tal, Ze - gent Zi - ons
Waar de be - ken klaar en schoon Ruischen voort op

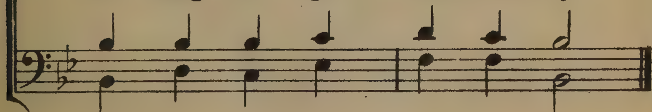

met ge-duld, Zijn Gods kin - de - ren ver-eend,
berg en dal, Waar ver-jaagd wordt vloek en pijn,
zach-ten toon, Waar men wordt ver - lost van pijn,

Wordt hun 't Le - ven eens ver - leend.
Daar mag de ge - trou - we zijn.
Daar mag de ge - trou - we zijn.

No. 19.

Het Goede betrachten.

1. Laat ons trouw en koen het___
2. Ons le - ven een droom, De___
3. Dat elk in den dag Zij - ner

goe - de steeds doen, Ook___ weer in dit
tijd als een stroom, Gaan___ spoe - dig voor -
komst zeg - gen mag: „'k Heb den strijd hier ge -

jaar En___ nooit blij - ven staan, Voor ons
bij, En___ al - les vliedt heen, Niets wacht
streên, 't Werk heb ik vol - bracht, En vol -

werk hier is klaar. Op dat wij met den
op — u of mij. Zie, de nacht is ge-
hard in ge-beên:" O dat dan wordt ge-

Heer Voor al-toos le-ven weer, Laat ons
gaan, En de mor-gen breekt aan: 't Rijk van
hoord Dit ge-ze-gen-de woord: „Kom, ge-

Zijn wil steeds doen. Door 't ge-duld der hoop ge-
Gods herr-lijk-heid Komt ons spoe-dig te ge-
trou-we hier in, En be-erf het ko-nink-

leid, Zul - len wij steeds voor-waarts
moet, En wij zijn in d'eeu - wig -
rijk Nu be - reid voor 't Gods - ge -

spoên, Door 't ge - duld der hoop ge -
heid, Komt ons spoe - dig te ge -
zin, En be - erf het ko - nink -

leid, Zul - len wij steeds voor-waarts spoên.
moet, En wij zijn in d'eeu - wig - heid.
rijk Nu be - reid voor 't Gods ge - zin."

No. 20.

Avondmaalslied.*

THOS. MC. INTYRE.

1. Waar-toe zijt gij te zaam ver - eend, in
2. Dit a - vond-maal wijst ons te - rug Naar
3. Het brood zegt ons, dat Hij Zijn vleesch, Zijn
4. Het wa - ter of de kelk met wijn, Dien
5. Weest dan ver - eend van hart en geest, Doet,

de - zen heil-gen stond, Neemt gij van dit ge-
d'hei - li - ge of-fe - rand' Van 't vlekloos Lam op
le - ven voor ons gaf, En voor des menschen
men u hier nu biedt, Zegt, dat door Zijn ver-
zoo - als Hij eens deed; Op - dat gij aan dit

bro-ken brood, Brengt men den be - ker rond?
Gol - go - tha, Aan 't hout van vloek en schand.
zon-de en schuld Ter - ne - der ging in 't graf.
go - ten bloed Ge - na-de ons is ge - schied.
a - vond - maal U zelf geen oor-deel eet.

No. 21.

De Groote Redder stierf.**

Adagio. GEO. CARELESS.

1. Aan-schouw, de groo - te Red - der stierf,
2. Door snood-aards werd die God ge - hoond,
3. Hoe - wel in dood-strijd Hij daar hing,
4. „Heer, spaar dien bit - tren be - ker mij;

Be - vre - dig - de een ge - bro - ken wet,
Zijn hand en voet en zij door - boord,
Ont - viel Zijn tong geen mor - rend woord,
Doch niet mijn wil, Uw wil ge - schied';

p

Waar-door ver - zoe - ning Hij ver - wierf,
Met door-nen werd Zijn hoofd ge - kroond,
Zijns Va - ders wil en vor - de - ring,
't Eind van mijn werk is nu na - bij.

Waar-door ver - zoe - ning Hij ver - wierf
Met door-nen werd Zijn hoofd ge - kroond,
Zijns Va-ders wil en__ vor - de - ring
't Eind van mijn werk is__ nu na - bij;

f

En ons van dood__ en zon - den redt.
Wijl smaad en las - ter werd ge - hoord.
Om te ver - vul - len kwam Hij voort.
Ont - vang mijn geest, die tot U vliedt'

f

5.

Hij stierf, en bij dit wreed gezicht
Beeft d'aarde, bang zucht de natuur,
In schaamte onttrekt de zon haar licht, *(bis)*
Want 't is eens Godes stervensuur.

6.

Hij leeft — en needrig buigen wij
Om deze lijdensteek'nen hier,
Trachten Gods wil te doen, als Hij, *(bis)*
En volgen immer Zijn banier.

No. 22.

Bron van Geloof!**

Andante.

GEO. CARELESS.

1. Bron van Ge - loof, en Eeu - wig Woord,
2. Naar U ver - langt ons need'- rig hart,
3. Wij we - ten door ge - loof, o Heer,
4. Aan hem, die in — Uw naam ge - looft,

Wiens Geest ont steekt de le - vens -vlam,
Uw on - uit - spreek - lijk licht be - geert.
Dat om te red - den Gij hebt macht;
Geeft G'eens het eeuw - ge le - ven, Heer;

Als zijn Vol - ein - der Zelf en Heer,
Ver-meer in ons dat hei - lig vuur;
De toe-komst wordt voor ons zoo klaar,
En hij ont - vangt ver- gif - fe - nis,

't Ge-loof nooit tot ver-an-dring kwam,
Door waar ge-loof wordt Gij ver-eerd,
't Ver-le-den weêr tot ons ge-bracht,
En glo-rie, hei-lig-heid en eer,

't Ge-loof nooit tot ver-an-dring kwam.
Door waar ge-loof wordt Gij ver-eerd.
't Ver-le-den weêr tot ons ge-bracht.
En glo-rie, hei-lig-heid en eer.

5.

Hetgeen het zwak verstand niet kent,
Der rede flauwe straal niet vindt,
Wordt overtuigend duid'lijk door
Den Geest, die ons met God verbindt. *(bis)*

6.

Door het geloof gewordt ons licht,
De wolk verdwijnt, de schaduw vliedt;
De Ongeziene wordt aanschouwd,
Des sterv'lings oog den Heere ziet. *(bis)*

No. 23.

God is met ons.⁂

A. O. SMYTH.

1. Zi - on staat om - ringd met ber - gen—
2. Aard-sche ban - den sla - ken dik-wijls,
3. God mo - ge u door vuur be - proe-ven,

Wordt be - waard door on - zen God; Al haar
't Ha - pert vaak aan vrien-den-trouw, Moe-ders
Daar - na blinkt ge in meer-der pracht, Hij zal

ha - ters zul - len val-len Hoe de vij - and
ha - ten soms haar kin-d'ren Maar wat wiss'ling
im - mer u — be - min-nen, Daar Hij u zeer

sa - men - rot'; Lief'-lijk Zi - on, lief'-lijk
men aan-schouw', Go - des lief-de, Go - des
dier-baar acht. God is met u, God is

Zi - on, Hoe ge - ze - gend is uw lot.
lief- de Kent ver- an - d'ring noch be- rouw.
met u, Gij ver - wint in Zij - ne macht.

No. 24.

Het Graan en het Onkruid.**

MOZART.

1. Wijl nu in 's Hee - ren Kerk op aard' Wat
2. Zal het ver - zach-ten hun - ne pijn, t' Her-
3. Neen; dit ver - er - gert nog hun lot, Want
4. Wan - neer men ons ziet saam-ver-gaârd, Zijn
5. Hij spaart het on - kruid met een doel—Som-

on - kruid groeit bij 't e - del graan, Zal
den - ken hun - ne stand-plaats hier, Hoc
zij ver - wier - pen Gods ge - nâ; Voor
we al - len licht ge - lijk aan 't graan;Doch
tijds om - dat Hem bidt een vrind, En

Je - zus eer - lang wie - den d'oogst, In
veel zij hoor - den, wis - ten toen Hier
de - ze werd het Le - vens - woord Een
's Hee - ren al - door - schou - wend oog Kan
an - dren doet de Heer Zijn wil Ver -

Koor.
Sneller

toorn het on - kruid doen ver - gaan.
on - der 't graan zij groei - den fier.
in - stru - ment van dood en schâ.
nooit eens men - schen hart ont - gaan.
vul - len, schoon soms on - ge - zind.

Want

wel - dra vangt het oog— sten aan, Als

van Gods troon de En - glen gaan,

Als van Gods troon de En - glen gaan.

6. Hoewel zij groeien, groot en sterk,
   Behoeft Zijn plan hun dienst niet lang:
Hij oogst de Zijnen dra, terwijl
   Het onkruid branden zal eerlang.
      Koor. Want weldra, *enz.*

7. Zal zulks dan zijn hun vreeslijk lot?
   Moet ieder mensch door d'oogsttijd gaan?
Is elk een graan of onkruid, Heer? —
   Bereid mij voor den oogst van't graan.
      Koor. Want weldra, *enz.*

No. 25.

Verlossing.

1. { Ziet den heil' - gen En - gel
Wel - kom nieuws brengt hij — tot

2. { Ziet, uw zon — gaat op — in
El - ke vij - and zal — eens

ko-men, Op — den berg-top neemt hij
Zi-on, — Zi - on, dat ver-druk-te
glo-rie, Je - zus zelf toont Zich uw
zwichten, Van u vlie-den zeer ge-

stand, } Troost, ge-boei-de! Troost, ge - boei-de!
land. }
Vrind. } Zeek'-re red-ding, zeek'-re red-ding,
zwind. }

God — ver - breekt — uw zwa-ren band.
Is — wat gij — aan 't ein-de vindt.

3.

Men zal u niet meer ontrusten;
Al het leed u aangedaan,
Wordt gedekt door uw verlossing,
Door uws Redders groote daân.
Na uw strijden, na uw strijden
Vangt een tijd van vrede aan.

No. 26.

O, mijn Vader! ⁂

Arr. van E. Stephens.

1. O, — mijn Va-der, die daar bo-ven Woont in
2. Met een wijs en heer-lijk oog-merk Zondt Gij
3. 'k Had ge-leerd te zeg-gen „Va-der," Door Uw
4. Mag ik als mijn proef-tijd om is, Als mijn

heer - lijk-heid en licht, Wan-neer, ach! herwin'k Uw
mij naar d'aarde heen, En onthieldt mij de her -
Geest, die werkt al-om, Maar voor-dat der ken- nis
stof tot d'aarde keert, Va - der, moeder, U ont -

bij - zijn En_ zie 'k weer Uw aan - ge -
in'- n'ring Aan mijn toe - stand in _ 't ver-
sleu - tel Werd ge - bracht, wist 'k niet waar-
moe - ten In_ het rijk_ waar Gij_ re -

zicht?_ Woon - de in U - we heil'- ge
leên; _ Maar toch: ,Gij zijt hier een
om. _ Zijn daar bo - ven en - kel
geert? Als ik dan ge - heel vol -

wo - ning Een - maal niet mijn geest? Werd
vreemd'-ling" Lisp-te een fluist'- ring soms zoo
va - ders? Neen, dit schokt de re - de
bracht heb Al mijn werk door U___ ge -

hij,— In— zijn eer - ste vroeg-ste
teêr;— En— ik voel - de mij - ne
zwaar, Want de re - de en d'eeuw'-ge
boôn,— Wil— dan toe - staan dat— ik

kinds-heid, Niet ge - koes-terd aan Uw zij?—
her-komst Uit een meer ver - he - ven sfeer.
waar-heid Zeg-gen: 'k heb een moe-der daar.
ko - me En voor eeu - wig met U woon.

No. 27.

O, mijn Vader! ***

1. O, mijn Va-der, die daar bo - ven Woont in
2. Met een wijs en heer-lijk oog-merk Zondt Gij
3. 'k Had ge-leerd te zeg - gen „Va - der," Door Uw
4. Mag ik als mijn proeftijd om is, Als mijn

heer - lijk - heid en licht, Wan - neer,
mij naar d'aar - de heen En ont -
Geest, die werkt al - om, Maar voor -
stof tot d'aar - de keert, Va - der,

ach! — her - win 'k Uw bij - zijn En zie
hieldt — mij de — her - inn'-ring Aan mijn
dat — der ken - nis sleu - tel Werd ge -
moe - der, U — ont - moe - ten In het

'k weer — Uw aan - ge - zicht? Woon - de in
toe - stand in — 't ver - leên; Maar toch:
bracht, — wist 'k niet waar - om. Zijn daar
rijk — waar Gij — re - geert? Als ik

U - we heil - ge wo - ning Een - maal
„Gij zijt hier een vreemd'-ling", Lisp-te een
bo - ven en - kel va - ders? Neen, dit
dan ge - heel vol bracht heb Al mijn

niet mijn geest? Werd hij, In zijn eer-ste, vroegste
fluist'ring soms zoo teêr; En ik voel-de mij - ne
schokt de re - de zwaar, Want de re-de en d'eeuw'ge
werk, door U ge-boôn, Wil dan toestaan dat ik

rit.

kinds-heid Niet ge - koes - terd aan Uw zij?
her-komst Uit een meer ver - he - ven sfeer.
waar-heid zeg-gen: 'k heb een moe-der daar.
ko - me En voor eeu - wig met U woon.

rit.

No. 28.

Blijdschap op Aarde.

Moderato. *ff* *dim.*

1. Blijd-schap op aard! de Heer ver - schijnt Als
2. Weest dan ver - heugd als Hij re - geert; Gij,
3. Pijn, leed en vloek zijn dra niet meer, En
4. Wees dan ver - heugd in 's He-mels Heer, Gij

ff *dim.*

cresc.

Ko - ning van 't heel-al, — Als Ko-ning van 't heel-
heil'-gen, zingt ver - blijd — Gij, heil'-gen, zingt ver-
zonde en kwaad ver - dwijnt, Ja, zonde en kwaad ver-
Is - rel nu ver - spreid, Gij Is - rel nu — ver-

cresc.

al. — Ba - zuint het rond, maakt u be -
blijd. — Het vreug-de - lied — langs berg en
dwijnt, Als God zal bin — den Sa - tan's
spreid, Ge - lijk het eind — loos ster - ren -

reid, — Ba - zuint het rond, maakt u — be -
dal, — Het vreug-de - lied langs berg en —
macht, Als God zal bin - den Sa - tan's
heir, — Ge - lijk het eind - loos ster - ren —

reid, — En groet Hem met ge - schal.
dal, — Weer - gal - me wijd en — zijd.
macht, Nu 't he - melsch licht weer - schijnt.
heir, — Loof God in eeu-wig - heid!

No. 29.

Het Verzoeningswerk van Christus.**

Geo. Careless.

wat — tot — God — ons na - dren doet.
macht te — bre - ken van — het graf.
Le - vens - vorst, een God — der goôn.
hou - den al - le — Zijn — ge - boôn.

5.

Gods Zoon — des Vaders Evenbeeld,
Met eeuwge heerlijkheid bedeeld —
Om t' overwinnen kwam op aard,
Redt ons van 't graf, van zonde en smart.

6.

Om Jezus' wil, schenk zegen, Heer,
Opdat wij waardig nemen weer,
Verheugd in Uw gemeenschap zoet,
De teek'nen van Zijn vleesch en bloed.

No. 30.

Zion.*

1. O, gij ber - gen zoo hoog, Waar der
2. Schoon de we - reld u haat En uw
3. Door de ber - gen be - hoed, Zal God
4. Ja, wij zin - gen hier nu Blij ter

he - me - len boog Zich strekt o - ver uw da - len zoo
schoonheid versmaadt, Voor de oprechten van hart zijt gij
ster-ken uw voet, 's Vij-ands nek zult gij ze - ker ver-
ee - re van u, O gij Zi - on, ge-vestigd door

vrij, Waar de bloem lief - lijk bloeit En de
't al. Hoe de trotsch-aard ook lacht, U de
treên. U - wer vij - an - den pracht Wordt eens
God. Uw ver - los - sing breekt aan. Uw ver -

stroom heerlijk vloeit, Gij zijt hei - lig en dierbaar voor
zon-daar ver-acht, Ik toch prijs al - tijd gaar-ne uw
tot u gebracht, Als voorspeld door pro- fe - ten voor-
druk-kers vergaan, Al - le volk'ren be - nij-den uw

mij. O, Zi-on, mijn Zi-on, land vrij en
dal. O, Zi-on, mijn Zi-on, be-mind van
heen. O, Zi-on, mijn Zi-on, land vrij en
lot. O, Zi-on, ons Zi-on, land vrij en

rein, Gij een toevlucht van vree, Ja, voor u is mijn
God, Schoon eens dwang u be-woog Om te vliedenom-
rein, Gansch ont- daan van uw druk, Schenkt uw God u ge-
rein, In uw tem-plen te gaan, Voor uw rechten te

beê, Op u zal al mijn ho - pe steeds zijn.
hoog Naar de ber-gen, ik deel graag uw lot.
luk, En uw glo-rie zal eeu-wig - lijk zijn.
staan Zal ons voorrecht {daar hier} eeu-wig - lijk zijn.

No. 31.

Vriendelijke Woorden.

Solo.

1. Laat ons vriend-lij-ke woorden steeds spreken Te-
2. Als de stra - len der zon in den morgen, Die

huis of waar w'ook mogen zijn; Zij zijn als de ge-
roepen tot nieuw le-ven weêr, Zoo-als 't zachte ge-

zan-gen der voglen, — Zoo lieflijk, zoo vroolijk en
kab-bel van 't beekje, — Zijn zij d'echo uit rei-ner

rein; Zij troos-ten het droe - vi - ge
sfeer. Laat ons dan met vriend'-lij - ke

har-te — Met in - vloe-den als van om-
stem-men — De vriend-schap ver-nieu-wen, nu

hoog; Waar don - ke - re wol - ken ver-
weêr; Tot d'een met den an - de - ren

rit.
schij-nen,_ Zij liefde de taal van uw oog.
in - stemt, In liefde, in vriendschap en eer.
Koor.
O, die woor - den zoo schoon, Op een
vriend'lij-ken toon, Brengen zonlicht in 't droe-vi-ge
hart; Laat ons vriend'-lij - ke woor-den steeds

spre-ken, Zij le-ni-gen droef-heid en smart.

No. 32.

De Splinter in het Oog.**

1. Waar-heid spreekt tot on-ze zin-nen,
2. Ben ik need'-rig en zacht-moe-dig,
3. Een-maal zei-de ik tot mijn broe-der:
4. Eer'k, uit lief-de tot mijn broe-der,

't E-van-ge-lie o-pen-baart: Die spreidt er-ger-
Zoo geeft Hij mij eens 't ge-richt; Min ik an-dren
„k Zie een splin-ter in uw oog, Zijt g'een vriend, sta
Van den splin-ter hem be-vrijd, Schij-ne 't licht in

nis en smar-ten, Weet' dat hij zich wee vergaart.
zon - der wangunst, Dan eerst sta'k in 't rei - ne licht.
mij toch toe dan, Dat ik hem er uit-doen moog."
mij meer hel - der:-Raak uw ei - gen balk eerst kwijt!

Je - zus raadt mij: „Vel - geen oor - deel,
Het ver - eischt ge - sta - dig wer - ken,
Duid' - lijk was de splin - ter niet, want
Streng be - rispt heb ik zoo dik - werf

An - ders treft u 't oor-deel weer; Naar de ma - te
Om te doen heel Zijn ge-bod; D'ech-te lief-de
Ne - ve - lig was mijn ge-zicht, 't On - der-zoek van
Voor een lou - tre nie - tig-heid.- Uit mijn oog de

die_ gij uit - meet, Zoo ver - geldt u_
tot_ den naas - te Houdt mij op den_
ei - gen oog wees Dat een balk m'ont-
balk_ eerst weg! Nu Tra - nen van be -

eens de Heer, Zoo ver-geldt u_ eens de Heer."
weg tot God, Houdt mij op den_ weg tot God.
nam het licht, Dat een balk m'ont-nam het licht.
rouw ge - schreid, Tra - nen van be - rouw ge-schreid!

5.

Reine liefde is algenezend,
Heeft een grief vaak bijgelegd;
Toen ik zag mijns broeders fouten,
Was ik niet geheel in 't recht.
Neen, ik wil geen aanstoot nemen;
Jezus zelf gaf mij den wenk –
Splinters zijn zoo onbeduidend,
Als ik eerst den balk bedenk. *(bis)*

No.33.

Zij slapen in Vrede.

1. Toen eerst het licht der waar-heid kwam Op
2. Zijn ve - len op Mis - sou - ri's grond Ge -
3. En te Nau-voo, de stad, al - waar de
4. De dood ont-ziet ook niet ons land, Maar

aard' in de - zen tijd, Hoe wei - ni - gen wer-
dood door ruw ge - weld, Zij ble - ven trouw aan
tem-pel vreug-de gaf, Ook daar vond me - nig
gaat steeds maaiend voort, En ve - le van de

den er door Met hart en ziel ver -
hun ver - bond, Zijn nu niet meer ge -
Hei - li - ge Een kil, maar rus - tig
Hei - li - gen Gaan naar een be - ter

blijd! Maar ook van hen hoe ve - len_ Zijn
kweld! En zijn zij toen in droef-heid_ Of
graf. Zij rus - ten daar in vre - de,_ Van
oord. Als dood zijn zij be - gra - ven,_ Dat

er niet heen-ge-gaan, Die in het graf nu
twij - fel heen-ge-gaan? O_ neen, zij rus-ten
aard-sche smart ont-daan, Tot - dat zij eens in
is: tot rust ge-gaan. Maar spoe-dig komt de

sla - pen,_ Om_ een-maal op te staan, Om
vreed-zaam, Om_ een-maal op te staan, Om
glo - rie_ Uit_ 't stof op zul-len staan, Uit
mor - gen,_ Dat_ zij op zul-len staan, Dat

p

een-maal op te staan, Die in het graf nu
een-maal op te staan, O— neen, zij rus - ten
't stof op zul-len staan, Tot - dat zij eens in
zij op zul-len staan, Maar spoe-dig komt de

sla - pen,— Om— een - maal op te staan.
vreed-zaam, Om— een - maal op te staan.
glo - rie— Uit— 't stof op zul-len staan.
mor-gen,— Dat— zij op zul-len staan.

5.

Wat treuren wij, wanneer zij gaan
Van aardsche smarten heen?
O zalig hij, die in den Heer
Ten einde heeft gestreên.
Wij allen zullen volgen,
Naar hooger oorden gaan,
Om eens in eeuwge glorie
Vernieuwd weer op te staan, *(bis)*
Om eens in eeuwge glorie
Vernieuwd weer op te staan.

No. 34.

Avondmaalsgebed.

Andante. GEO. CARELESS.

1. O groo - te Heer, wij bid - den nu, Wij
2. Dat wij dan steeds in - dach - tig zijn Uw
3. Be - reid ons oog om steeds te zien Dien
4. Laat ons al - toos als broe - ders zijn, Door

ne - men brood en wijn, Om 't har - te te ver-
lij - den o zoo bang, Vol - bracht voor ons op
rijk - dom van ge - nâ, Die za - lig - heid ons
éé - nen band ver - eend; Ver - ge - ven - zoo - als

vul - len met Dien Troos - ter god' - lijk rein.
Gol - go - tha; - De lief - de was Uw drang.
heeft be - reid. - Dat elk hem ga - de - sla!
Gij vergeeft - In 't le - ven ons ver - leend.

No. 35.

Wat is Waarheid?

1. O zeg, wat is waar - heid?– De
2. O zeg, wat is waar - heid?– De
3. De scep - ter ont - valt dra des
4. Zeg dan, wat is waar - heid?– Het

groot - ste schat; Aardsche weel - de is hem niet ge-
schoon - ste prijs Voor het stre - ven van go - den en
dwing-lands hand, Als hij te - gen ge-rech - tig-heid
laatst en 't eerst, Zij is bui - ten de grens van den

lijk; On - schat - baar zal waar - heid voor
mensch Ga, zoek in de diep - te, of
strijdt; Maar d'eeu - wi - ge waar-heid zal
tijd; Moog he - mel en aar - de ook

ie - der eens zijn, Als de vorst - lij - ke troon wordt ge-
ze daar ook zij, Of ___ stijg naar omhoog in der
staan im-mer pal, Niets kan haar ver - an - dren of
een-maal vergaan, Wat ___ er ook ge-schie - de, blijft

rekend slechts schijn, Ge - re - kend als stof en als
En-ge - len rei, Z'is het voor-werp van d'e - del-sten
brengen ten val, Zij weer-staat zelfs den tand van den
waarheid be - staan, On-ver - an - der-lijk in eeu-wig-

slijk, ___ Wordt ge - re - kend als stof en als slijk.
wensch, Z'is het voor-werp van d'e - del-sten wensch.
tijd, ___ Zij weer-staat zelfs den tand van den tijd.
heid, ___ On - ver- an - der-lijk in eeu-wig-heid.

No. 36.

Wat is Waarheid?

1. O zeg, wat is waar - heid?– De
2. O zeg, wat is waar - heid?– De
3. De scep - ter ont - valt dra des

groot - ste schat; Aardsche weel - de is hem niet ge -
schoon - ste prijs Voor het stre - ven van go - den en
dwing-lands hand, Als hij te - gen ge - rech - tig - heid

lijk; On - schat - baar zal waar - heid voor
mensch. Ga, zoek in de diep - te, of
strijdt; Maar d'eeu - wi - ge waar - heid zal

ie - der eens zijn, Als de vorst - lij - ke troon wordt ge-
ze daar ook zij, Of stijg naar om-hoog in der
staan im - mer pal, Niets kan haar ver-an - dren of

rekend slechts schijn, Wordt ge re-kend als stof en als slijk.
En-ge - len rei, Z'is het voorwerp van d'e-delsten wensch.
brengen ten val, Zij weerstaat zelfs den tand van den tijd.

4.

Zeg dan, wat is waarheid?– Het laatst en 't eerst,
Zij is buiten de grens van den tijd;
Moog' hemel en aarde ook eenmaal vergaan,
Wat er ook geschiede, blijft waarheid bestaan,
Onveranderlijk in eeuwigheid.

No. 37.

Heere, wij komen tot U.

Geo. Careless.

1. Heer, wij ko - men hier tot U,
2. Gij __ hebt zelf __ den weg be - paald,
3. Zend de klan - ken van Uw woord
4. Maak nu de __ ge - bond'-nen vrij,

Knie - len aan Uw voe - ten nu;
Waar - langs ze - gen ne - der - daalt;
Tot ons, U - we kin-d'ren, voort;
Kran - ken weer ge - zond en blij;

Zend ons toch niet le - dig heen,
Wil ons hier nu ga - de - slaan,
Geef ons troos - te voor het hart,
Laat ons zijn ver - heugd in U,

O,___ Gij Hoor-der der ge - beên.
Voor__ wij we - der huis-waarts gaan.
Liefd' en vre - de in plaats van smart.
O,___ ver - hoor die be - de nu.

No. 38.

Vat Moed! Alles is wel.*

1. Komt, Heil'gen, komt, geen werk noch strijd gevreesd,
2. Waar - om ge-treurd, of moei - lijk 't lot ge-acht?
3. Wij vin-den wis in 't Wes - ten, ver van hier,
4. En ster-ven wij al - vo - rens daar te zijn,

Maar uw reis blij vol - bracht!
't Is niet zoo; geen ge - ween!
't Land, door God ons be - reid;
Blij - de dag! on - ge - hoord!

Schijnt ook de tocht wat zwaar, zijt kloek van geest,
Waar - om een groot en heer-lijk loon ver-wacht,
Daar wordt de Kerk den vol-kren een ba - nier,
Dan zijn wij vrij van al - le smart en pijn,

Naar uw kruis krijgt ge - kracht. 't Is_
Als er niet wordt ge - streên? Vat_
Als wel - eer is voor - zeid. Dan_
In het schoon he - mel - oord. Maar

be - ter voor_ ons, vast - be - râan,_ Met
moed! gaat voort, wat ook ge - schied', Want
zin - gen wij_ met rein ge - not_ Ter
als ons le - ven wordt ge - spaard, En

moed en blijd - schap voort te gaan, Dan
God ver - laat de Zij - nen niet; Op -
eer van on - zen Heer en God, Bij
w'eens in Zi - on zijn ver-gaard. Dan

dat de zorg ons har - te kwell':
dat ons lof - lied dra ver - tel':
ziel - ver - hef - fend sna - ren - spel:
klinkt de juich - kreet luid en schel:

Al - les wel! al - les wel!
Al - les wel! al - les wel!
Al - les wel! al - les wel!
Al - les wel! al - les wel!

No. 39.

Als er Liefde heerscht.*

1. Er is schoonheid in het rond, Als er lief-de
2. El - ke wo-ning is vol vreugd, Als er lief-de
3. Vriend-lijk blikt de He-mel neer, Als er lief-de

heerscht; Vreugd ver-vult dan hart en mond,
heerscht; Haat en nijd ver-dwijnt voor deugd,
heerscht; Niets ver-stoort den vre - de meer,

Als er lief - de heerscht. Vre - de, voor-spoed
Als er lief - de heerscht. Ro - zen bloei - en
Als er lief - de heerscht. Schoo-ner bloem ziet

vin-den wij, La-chend zoet aan el - ke zij,
om ons heen, Hemelsch wordt deze aard' be-neên,
ie-der oog, Klaar-der is de he-mel-boog,

Tijd gaat aan - ge - naam voor - bij, Als er lief - de
Vol van heil zijn 's le - vens schreên, Als er lief - de
d' En-glen jui - chen daar om - hoog, Als er lief - de

heerscht, Als er steeds lief - de heerscht;
heerscht, Als er steeds lief - de heerscht;
heerscht, Als er steeds lief - de heerscht;

Tijd gaat aan-ge-naam voor-bij, Als er liefte heerscht.
Vol van heil zijn 's le-vens schreên, Als er liefte heerscht.
d' En-glen jui-chen daar om-hoog, Als er liefte heerscht.

No. 40.

Gods wonderbaar Werk.

Larghetto maestoso. EVAN STEPHENS.

1. Gods werk is ons zeer won-der-baar In tee-ken en in vorm. Hij drukt Zijn
2. Zijn wijs-heid is on-peil-baar groot, Zijn macht is on-be-perkt; Zijn heer-lijk
3. Gij, kin-dren Gods, strijdt moe-dig voort; De wol-ken, die gij vreest, Zijn vol van
4. Hoe nie-tig, klein is uw ver-stand — Be-oor-deelt gij Zijn daân? Zelfs als gij

voet-stap op de zee, Be-weegt Zich in — den
plan vol-brengt Hij steeds, Daar Hij — met al - macht
lief - de; wel - dra blijkt Zijn mil - de ze - gen
slechts het don-kre ziet, Doet Hij — het licht ont-

storm, Be - weegt — Zich in — den storm.
werkt, Daar Hij — met al - macht werkt.
't meest, Zijn mil - de ze - gen 't meest.
staan, Doet Hij — het licht — ont - staan.

5.

Zijn doel bereikt Hij zeer gewis,
'tGeen Hij volbrengt is goed;
De knop mag bitter zijn van smaak,
De vrucht is zeker zoet. *(bis)*

6.

Blind ongeloof dwaalt immer voort,
Het kan Zijn werk niet zien;
God is Zijn eigen meester steeds,
Niets kan Hem weerstand biên. *(bis)*

No. 41.

Luister en Glorie!

E. F. PARRY.

f

1. Luis-ter en glo-rie tot Zi - ons blij-den morgen,
2. Luis-ter en glo-rie tot Zi - ons blij-den morgen,
3. In de woe-stijn, zie hoe bloe-men lief-lijk bloeien,

f

Heil tot elk land dat in don-ker-heid lag!
Lang reeds door Is - rels pro - fe - ten voor - speld;
Ber - gen en da - len, zij zijn als ver - heugd!

p

Nu zwijgt de kla-ge van droef-heid en zor-gen,
Dra zijn mil-lioenen ont-daan van hun zor-gen,
Merk op, hoe hel-der de stroo-men daar vloei-en,

Zi - ons tri - omfglans ver-schijnt de - zen dag.
Hei-den en Jood wordt die blijd-schap ver - meld.
En hoe de wil - der - nis op - springt van vreugd.

No. 42.

Te midden van Verwarring.

Andante.

1. Te mid - den van ver - war - ring en
2. Al - daar zijn Go - des kin - dren in
3. Wat Gij me ook wilt ont - hou - den, Schenk
4. Ik smacht hier om van zon - den ge -

zwak - heên van den mensch, Is 't aan ge-naam te
lief - de en vreê ver - eend, Waar ons de heil'-ge
mij toch Uw ge - nâ, Uw Geest zal mij ver-
heel be-vrijd te zijn, Zij sto - ren mij-nen

le - ven met kin-dren Gods, naar wensch, Barm-
Je - zus Zijn krach-ten steeds ver - leent. Mocht
troos - ten, Gij slaat mij al - tijd ga. Leer
vre - de, be - rok - ke - nen mij pijn; Maar

har - tig-heid te vin-den, 't ont-vliên het aardsch ge-
soms mijn geest ook dwa-len, door zon-den af - ge-
mij dan ook ge-duld,Heer, bij al wat hier ge-
als ik ben ver-re-zen door Je-zus, mij-nen

druisch, Met Je - zus aan te zit-ten in
leid, Toch wensch ik, Heer, te wo-nen bij
schiedt, Op - dat, al-reeds op aar-de, ik
Heer, Breng ik met he-mel-scha-ren Hem

Koor.

't he- melsch Va - der - huis.
U in eeu - wig-heid.
he - mel-vreugd ge - niet.
eeu - wig lof en eer.

Huis, huis,

he - mel - huis! Ont - vang mij dan, o

Hei - land, In 't he-melsch Va - der - huis.

No. 43.

Het Loon der Volharding.

Andante Cantabile. E. STEPHENS.

Sopraan-Solo.

1. Wie zijn 't die, in 't wit ge - kleed, Schittren als de mid-dag-
2. Zij zijn door ver - druk-king heen, Rein ge - was - schen door Zijn
3. O - ver - win - naars nu zijn zij! Geen be - proe - ving voor hen
4. Hij, die op den troon re - geert, Geeft al Zijn ge - trou-wen

1. Wie zijn 't die, in 't wit ge- kleed, Schittren als de
2. Zij zijn door ver - druk-king heen, Rein ge - was - schen
3. O - ver - win - naars nu zijn zij! Geen be-proe - ving
4. Hij, die op den troon re-geert, Geeft al Zijn ge -

3

zon, Die daar zit - ten zon-der
bloed, Za-lig door 't ge-loof be-
meer! Pijn en angst is lang voor-
loon. Wijl zij zijn wat Hij be-

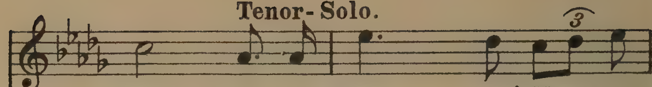
mid-dag-zon, Die daar zit - ten
door Zijn bloed, Za-lig door 't ge -
voor hen meer! Pijn en angst is
trou-wen loon. Wijl zij zijn wat

3

leed, Naast Gods heil'-gen,eeuw'- gen
neên, - 't Werk van Zij-nen lief - de -
bij, Dorst noch hon-ger kwelt ooit
geert, Voedt Hij hen van 's le - vens

zon-der leed, Naast Gods heil' - gen,eeuwgen
loof be-neên,-'t Werk van Zij - nen lief-de-
lang voor-bij, Dorst noch hon - ger kwelt ooit
Hij be-geert, Voedt Hij hen van 's le-vens

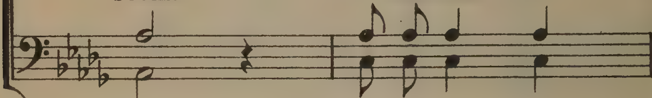
Tenor-Solo.

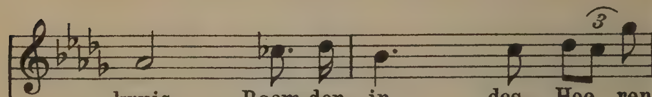

troon? De- ze droe - gen 's Mee-sters
gloed. Daar-om staan zij naast Zijn
weer. Bo - ven - ma - te koud noch
boom. Al hun smar - ten le - nigt

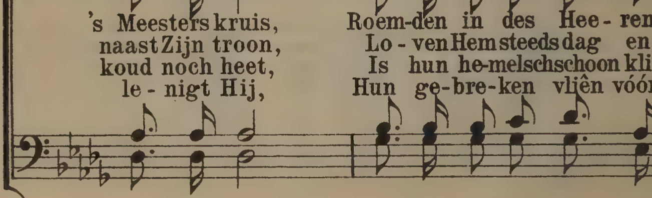
troon? De- ze droe - gen
gloed. Daar-om staan zij
weer. Bo-ven-ma - te
boom. Al hun smar - ten

kruis, Roem-den in des Hee - ren
troon, Lo - ven Hem steeds dag en
heet, Is hun he - melsch-schoon kli-
Hij, Hun ge - bre - ken vliên vóór

Tenor.

Sopraan.

naam; Schoon om - ringd door aardsch ge -
nacht. Eeu - wig vrij van al - len
maat, Ko - nink - lijk zijn zij be -
Hem, Leed en twij - - fel is voor-

naam; Schoon om-ringd door aardsch ge -
nacht. Eeu-wig vrij van al - len
maat, Ko-nink-lijk zijn zij be -
Hem, Leed en twij-fel is voor-

rit.

druisch, Volg-den zij het ster-vend Lam.
hoon, Prij - zen zij Zijn groo - te macht.
kleed, Waar hun glo - rie nooit ver - gaat.
bij, Want zij volg-den 's Hee-ren stem.

rit.

druisch, Volg - den zij het ster - vend Lam.
hoon, Prij - zen zij Zijn groo - te macht.
kleed, Waar hun glo - rie nooit ver - gaat.
bij, Want zij volg-den 's Hee - ren stem.

rit.

No. 44.

De schoone Toekomst.**

Geo Careless.

1. 't Mor-gen-rood be-gint te lich ten,
2. Heer-lijk vloei-en vreug-de-stroo-men
3. Schie-lijk vlie-den duis-tre wol-ken;
4. Snel-lijk komt de Sab-bat na-der,

Van den Dag van dui-zend jaar, Komt den
Uit des he-mels eeuw'-ge bron, Langs der
Haas-tig-lijk ver-dwijnt de mist. Sa-tan
Waar deez' aard ge-niet haar rust; Is-rel

kin-dren Gods be-rich-ten: 't Ein-de van den
ber-gen gou-den zoo-men, Stra-len van de
zoekt nu nog de vol-ken; Wel-dra ein-digt
dient dan al-ler Va-der, Van Zijn ze-gen

nacht is daar, 't Ein-de van den nacht is daar.
waar-heids-zon, Stra-len van de waarheids-zon.
zon-de en list, Wel-dra ein-digt zon-de en list.
gansch be-wust, Van Zijn ze-gen gansch be-wust.

5.

D' atmosfeer vervuld met geuren,
D' aard, met 't schoonste groen bedekt,
Prijkt in vroegre pracht en kleuren,
Uit haar slaap dra wordt gewekt. *(bis)*

6.

Eens in den verrijzingsmorgen
Zullen w'allen zijn gelijk,
Gansch ontdaan van strijd en zorgen,
Schoon bekleed zijn in Zijn rijk. *(bis)*

7.

't Oog heeft niet gezien de schatten,
Die de Vader voor ons koos,
Die de grootste vreugd bevatten,
Zelfs het Leven voor altoos. *(bis)*

8.

Heil'gen, hoe uw lot ook weze
In gevaar of leed gehuld,
Dat uw harte toch niet vreeze;
Draagt beproeving met geduld. *(bis)*

No. 45.

De Trouwe Vriend.

1. Welk een Vriend is on - ze Hei - land,
2. Leidt de weg soms door ver - zoe - king,
3. Zijn wij zwak, be - last, be - la - den,

Die in on - ze plaats wil staan!
Dat ons hart in 't strijd - uur beeft,
En ter-neer - ge - drukt door zorg,

Welk een voor-recht, dat ik door Hem
Gaan wij dan met al ons strij - den
Dier - bre Hei - land! on - ze toe - vlucht,

Al - tijd vrij tot God mag gaan.
Tot Hem, die ver - los - sing geeft?
Gij zijt on - ze Hulp en Borg.

Dik - wijls der - ven wij veel vreug - de,
Kan een vriend ooit trou-wer we - zen
Als soms vrien-den ons ver - la - ten,

Dik - wijls drukt ons zon - de neer,
Dan Hij, die ons lij - den draagt?
Gaan wij bid - dend tot den Heer;

Juist om - dat wij 't al niet bren - gen
Je - zus wil ons steeds ge - ne - zen,
In Zijn ar - men zijn wij vei - lig,

In t ge - bed tot on - zen Heer.
Hij al - leen is't, die ons schraagt.
Hij ver - laat ons nim - mer - meer.

No. 46.

Verlossing voor den Zondaar.

Moderato. EVAN STEPHENS.

1. De zon - daar volgt den weg, Die
2. Ik zend om-hoog mijn beê, Als
3. Ver - hoor dan mijn ge - bed, O,
4. Hij leeft in weel - de door En

leidt tot in den dood; Slechts in den dienst van
't licht des mor-gens daagt, Ik dank God in — den
eeu - wig-lief d'-rijk Heer; De zon-daar vindt den
waant zich bui - ten nood, Hij vreest Uw woord niet

on - zen God Ont - vliên we ban - gen nood.
mid-dag-stond, Aan - bid Hem in den nacht.
vre - de niet, Als hij ver-acht Uw leer.
of Uw macht, Maar wel den zeek'-ren dood.

5. Maar ik, met zorg belaân,
Vertrouw gestaâg op God;
Die redt en leidt mijn paden recht,
Mij troost geeft in mijn lot.

6. Zijn arm is trouw en sterk,
Om ons in Zijn verbond
Te doen volharden tot het eind,
Gebouwd op vasten grond.

7. Dus blijven wij gespaard
Tot in der eeuwigheid,
Door Christus zelf zijn wij gered —
O, zoete zaligheid!

No. 47.

Werk, terwijl het dag is.

1. Werk, want de nacht komt da - len,
2. Werk, want de nacht zal da - len,
3. Werk heeft uw Heer be - vo - len,

Werk in het mor-gen-uur! Werk vóór uw licht gaat
Werk, wijl ge in 't zonlicht staat; Laat nooit de moed u
Als g'eens in Hem ge-looft; Wil niet in twijf'ling

fa - len, 't Licht is kort van duur.
fa - len Voor uw taak op aard;
do - len, Volg uw godd'-lijk Hoofd.

Werk in de zon - ne - stra - len,
Glo - rie zal u be - stra - len,
Hij wou uw schuld be - ta - len,

In 't licht dat God nu geeft; Werk, want de nacht komt
Als God Zijn rust u geeft, Werk daar-om zon - der
Die nu een taak u geeft! Werk, en geen nacht kan

da - len, Die geen dag meer heeft.
dra - len; Vlij - tig, trouw ge - streefd!
da - len, Waar uw ziel eens leeft.

No. 48.

De Geest Gods.*

1. {Gods Geest brandt in 't har - te als vuur en als vlam-men, De glo - rie der laat-ste be - dee - ling komt voort;
Ge - zich - ten en ga - ven van ouds kee-ren we - der, En eng'- len be - zoe - ken dit ster - ve - lings - oord.}

2. {Den Hei - land te vol - gen zij im-mer ons stre - ven; Zijn prie - ster-schap leidt ons, niet lan - ger ge - treurd!
Gods ken - nis en macht wordt al - om - me ge - pre - dikt, De slui - er der aar - de wordt o - pen ge - scheurd.}

Koor.

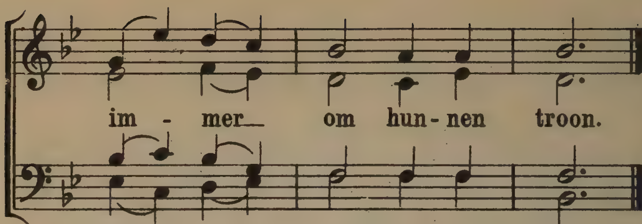
Wij zin - gen en

jui-chen met He - mel-sche ko - ren: Ho -

zan - na, Ho - zan - na! den Va - der en

Zoon! De ee - re zij Hun in den

hoo - ge ge - ge - ven, Voor eeu - wig en

3. Gods Geest is in onze gewijde vergad'ring,
Wij breiden het Koninkrijk Gods uit op aard.
En door het geloof zullen wij eens ontvangen
Gods glorie, met gaven en zegen gepaard.
Koor. Wij zingen en juichen, *enz.*

4. 't Verbondsvolk van Isrel, gevloden voor vrijheid,
Keert weêr, in vervulling der Heilige Schrift,
Geleid door een Mozes en priesters als vroeger,
Gevoed door het manna, de hemelsche gift.
Koor. Wij zingen en juichen, *enz.*

5. Gezegend de dag, als de lamm'ren en leeuwen
In vrede te zamen neêr liggen geschaard;
Als Ephraim gekroond is met zegen in Zion,
En Jezus in glorie daalt neder op aard.
Koor. Wij zingen en juichen, *enz.*

No. 49.

De Herstelling van het Evangelie.

1. Een en - gel uit den he - mel had Zijn
2. De waar - heid was het, die hij bracht; De
3. Hij riep met ee - ne groo-te stem: Geeft

vlucht naar d'aard ge - richt; Hij was— ge -
blij - de— ma - re klonk, Dat 't E - van-
Go - de— heer - lijk - heid! Het uur— Zijns

zon-den van om - hoog; Ge-wich-tig zijn be - richt!
ge- lie was her-steld, In vroeg'ren lui-ster blonk.
oordeels is— na - bij, Vreest Hem in eeu-wig-heid!

4.

Die schiep den hemel, aard en zee,
En alles wat bestaat,
Aanbidt Zijn naam en geeft Hem eer,
Daar Hij te komen staat.

5.

Die blijmaar nu hersteld, gaat voort
Tot ieder volk en land,
Gepredikt tot getuigenis —
Op 't einde wijst Gods hand.

No.50.

Voorzichtig in het spreken.

J. S. BRAMWELL.

1. Als_ gij fou - ten wilt be - ris - pen,
2. Breek de vriendschapsban - den nim-mer;
3. Wees voor spot steeds on - ver-schil-lig,
4. Wees niet haas - tig in_ uw oor-deel,

Die_ ge - soms in_ an - dren ziet,
Zoek een an - der vriend veel - eer.
Eer uws broe - ders goe - den naam,
Want het eind is_ dik - wijls smart,

Vraag uw har - te, eer_ gij oor-deelt,
Veel - al keert een toor - nig ant-woord
Acht dien al - tijd als_ een klei-nod,
Vaak wordt hij, van wien_ ge kwaad dacht,

„Heb ik zelf_ die fou - ten niet?"
Naar de plaats van uit - gang weer,
E - ven - als_ uw ei - gen faam,
Eens het dier - baarst tot_ uw hart,

Vraag uw har - te, eer gij oor - deelt:
Veel - al keert een toor - nig ant - woord
Acht dien al - tijd als een klei - nood,
Vaak wordt hij,_ van wien ge kwaad dacht,

„Heb ik zelf die fou - ten niet?"
Naar de plaats van uit - gang weer.
E - ven - als uw ei - gen faam.
Eens het dier - baarst tot_ uw hart.

No. 51.

Volhardt in het Goede!

J. P. OLSEN.

1. Laat hen, die Heil'-gen wil - len
2. Laat stor - men loei - en om __ u
3. Vrees nim - mer voor een don - kren
4. En als het dor-schen is __ ge -

zijn, Niet zien op an - d'rer daân, Maar
heen, Ver - trouw op u - wen God, Houd
nacht, Ga met voor - zich - tig - heid Tot
schied, De zeef maakt al - les schoon; En

elk _ in wa - re lief - de en eer, Maar
steeds uw oog op Hem ge - richt, Houd
d'och-tend daagt, en op _ uw pad, Tot
als _ het zif - ten is _ ge - daan, En

elk— in wa - re lief - de en eer, In
steeds uw oog op Hem ge - richt, Want
d'och-tend daagt, en op— uw pad Het
als— het zif - ten is— ge - daan, Ont-

't goe - - de— voor - waarts gaan.
Hij ——— be - stuurt uw lot.
zon - licht zich ver - spreidt.
vangt—— gij— u - we kroon.

5.

In 's Heeren tijd doet Hij u recht,
Hij zegent die Hem dient;
In liefde is't, dat Hij kastijdt, *(bis)*
Omdat gij zijt Zijn kind.

6.

Blijf in de waarheid u gebracht,
Wees deugdzaam,— dit maakt vrij;
Neem niet op u het slavenjuk, *(bis)*
Maar Godes heerschappij.

No. 52.

Vertrouw op Gods Beloften.**

GEO. CARELESS.

1. Hoe-wel be-proe-ving kwel-len mag,
2. Wordt soms 't ge-luk hier on-der-mijnd,
3. Ver-heft uw hart in lof tot God;
4. Schoon hoon en smaad-heid op u daalt,

Houdt stand, gij Heil'-gen, in 't ver-bond;
De tijd ten lang-ste is niet lang,
Voegt u in 's Hee-ren hand ge-dwee;
Gij voor des vij-ands woe-de vliedt,

Eer-lang zal de ver-rij-zings-dag
Als glo-rie-rijk de Heer ver-schijnt,
Als pla-gen drei-gen hier uw lot,
Je-ho-va's woord heeft nooit ge-faald,

Sprei-den zijn le - vens - licht in 't rond,
Ge - pre - zen door der en - glen zang,
Zegt Chri - stus: in Mij vindt gij vreê,
Denkt niet dat Gods plan is te niet.

Sprei-den zijn le - vens-licht in 't rond.
Ge - pre - zen door der en - glen zang.
Zegt Chri-stus: in___ Mij vindt gij vreê.
Denkt niet dat Gods plan is te niet.

5. Zijn werk, der grootste wijsheid blijk,
Met kracht en teeken gaat gepaard,
Der laatste dagen Koninkrijk —
De „Steen"— vervult weldra heel d'aard.

6. Hoe Satan woede of tiere fel,
De woorden door God zelf geboôn
Herroepen kan noch mensch noch hel,
Zij blijven vast als Godes troon.

7. Prijst dan de groote liefde Gods,
Wijl Hij Zijn trouwe knechten zond
Om ons te trekken tot de Rots
Der Zaligheid, Zijn Heilverbond.

No. 53.

Laat uw Licht schijnen.

A. O. SMYTH.

1. Laat de lam-pen hel - der lich - ten,
2. Laat de lam-pen hel - der lich - ten,
3. Dui - ster zijn der zon - de dre - ven,
4. Broe-ders, 't is door Gods ge - na - de,

Schij - nen ook voor an - drer voet;
Heil' - gen, u_ is_ d'eer ge - gund!
Zwak - ken steeds ten ban - gen nacht;
Dat wij kin - dren zijn_ des lichts.

't Is een heil' - gen dienst ver - rich - ten,
Waar - om zou een moe - de zwich-ten,
Laat uw licht haar schijn - sel ge - ven,
Waakt dan! eer - lang komt 't te sta - de,

Als g'een zwak - ken broe - der hoedt,
Dien gij hel - pen, red - den kunt,
Waar 't be - rouw ont - fer - ming wacht,
Haast komt d'u - re des_ ge - richts,

't Is een heil'gen dienst ver - rich - ten,
Waar - om zou een moe - de zwich-ten,
Laat uw licht haar schijn-sel ge - ven,
Waakt dan! eer-lang komt 't te sta - de,

Als g'een zwak - ken_ broe - der hoedt.
Dien gij hel - pen, red - den kunt.
Waar 't be - rouw ont - fer - ming wacht.
Haast komt d'u - re_ des_ ge - richts.

No. 54.

Heere, schenk ons Uwen Zegen!

O. PRATT JR.

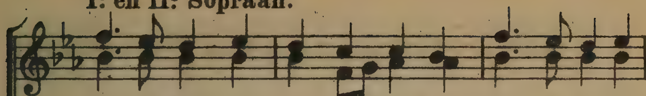
Moderato.

1. Hee - re, schenk ons U - wen ze - gen,
2. Dank be - tui - gen we in aan - bid - ding
3. Broe-ders! moe - dig 't kruis ge - dra - gen,
4. Broe-ders, 't oog om - hoog ge - sla - gen!

Vul ons hart met vreugde en lof, Help ons gaan op
Voor des E - van - ge - lies stem. Dat de vrucht van
Zelf-verloochning schenkt ge-not. Vroolijk 't oog om-
't En-ge kruis-pad voert tot God; Moe-dig Je - zus'

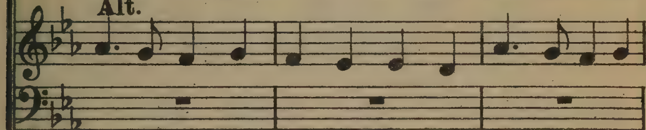
U - we_ we-gen, Rei-zen naar het he-mel-hof.
on - ze_ red-ding Zichtbaar zij tot eer van Hem!
hoog ge - sla-gen! 't En-ge kruispad voert tot God.
last ge - dra-gen! Za - lig is 't ons wachtend lot.

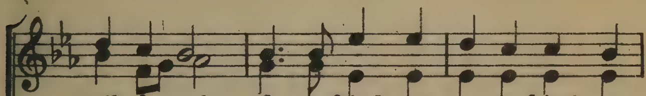
Ie en IIe Sopraan.

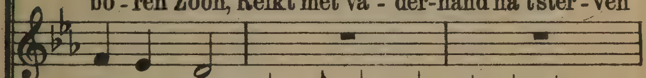
O, ver-frisch ons, o ver-frisch ons Steeds in de-ze
O, dat wij steeds, o dat wij steeds Trouw aan U-we
Wilt gij 's Hee-ren kroon ver-wer-ven, Me - de-zit-ten
Die ons kruis geeft doet ons er-ven, Met Zijn Eenge-

Alt.

wil-der-nis, O verfrisch ons o verfrisch ons
waar-heid zijn, O dat wij steeds, o dat wij steeds
op Zijn troon, Leert het tooi-sel wil-lig der-ven
bo-ren Zoon, Reikt met va-der-hand na't ster-ven

Tenor en Bas.

Steeds in_ de-ze wil-der-nis.
Trouw aan_ U-we waar-heid zijn.
Dat de_ we-reld spreidt ten_ toon.
Ons het_ eer-kleed en de_ kroon.

No. 55.

Wees oprecht in uwen Wandel.*

1. Wees op - recht in u - wen wan - del,
2. Weet, waar - toe gij zijt ge - scha - pen,
3. Zij uw_ drijf-veer en - kel lief - de;
4. Wordt gij_ soms be - spot, ge - sla - gen,

Doe wat goed is in_ Gods oog.
't Is om eens als God te_ zijn.
Doe geen goed uit vrees voor straf.
Bid voor hem, die u_ zulks deed,

Drijf met_ gods-dienst toch geen han - del,
Zij ge - rech - tig - heid uw wa - pen,
Als een_ an - der u soms grief - de,
Wil een_ an - ders las - ten dra - gen,

Waar - heid slechts voert u om - hoog.
Haat het_ on - recht als ve - nijn.
Grief niet_ we - der, dit is___ laf.
Le - nig_ u - wer broed - ren_ leed,

Min steeds waar-heid, min steeds waar-heid,
Wees kloek - moe - dig, wees kloek - moe - dig,
Wees een_ voor-beeld, wees een voor-beeld,
Hoed de__ zwak-ken, hoed de zwak-ken;

Weet, dat_ Je - zus nim - mer loog.
En weer van u al - len schijn.
Men - schen-min zij steeds uw staf.
Een is__ er die al - les weet.

No. 56.

Zegenbede.*

1. O Heer, wij bren - gen nu Op-rech-ten
2. Ze - gen d'A - pos - telschaar, Be-hoed hen
3. Dat zich Uw rijk verspreid', Als in Uw
4. O, dat we ook een-maal rein Als Zoon en

dank tot U Voor ze-ge - ning. Aan dat/dit ver
voor ge-vaar, Wij bid-den, Heer. Geef aan hun
Woord voorzeid, Met snel-len tred; 't Wer-pe het
Va - der zijn, En één van zin. Ge-scha-keld

Wes - ter-strand, Een wa - re, trou - we band
woor - den kracht, Dat rasch des sa - tans macht
beeld ter-neer, Dat Da - niël zag wel-eer,
hart en hand, Hou-den wij eeu - wig stand

Ge - leid door U - we hand, U___ ee - re zing'.
Ten on - der zij gebracht, Uw naam ter eer!
Ge-toond door zij - nen Heer Op___zijn ge - bed.
Door ee - nen ster-ken band Van broeder - min.

No. 57.

De wederkomst van Christus.

Animato assai.

EVAN STEPHENS.

1. Ziet den ster - ken God ver - schij - nen, Hoort, Hij spreekt weer van om
2. Zi - ons licht ver - spreidt zich___ wij - de, Go - des heer - lijk - heid breekt
3. Zij - ne stem klinkt door den___ he - mel, Wordt ook op deez' aard ge -
4. „Brengt tot Mij dan eerst de___ heil' - gen, Hen die trouw zijn aan 't ver -

hoog, Heel de we - reld hoort Zijn
door; Ziet, Hij komt— maar niet in—
hoord, Heil' - ge we - zens da - len—
bond, Die in oot - moed naar Mij—

roep - stem; Niets, neen niets ont - gaat Zijn
stil - te— Vuur en wol - ken gaan Hem
ne - der, En het sla - pend stof komt
zoch - ten, En ge - rei - nigd zijn van

oog. Aard, aan - schouw Hem! aard, aan -
voor: Aard en he - mel, aard en
voort. Komt nu al - len, komt nu
zond' Door den Hei - land, door den

schouw Hem! We - reld beef van pool tot
he - mel Mel - den, dat Hij komt in
al - len! Hoort 't recht-vaar - dig oor - deels -
Hei - land, Die als 's menschen Midd'-laar

pool! Aard, aan - schouw Hem! aard, aan-
gloor, Aard en he - - mel, — aard en
woord, Komt nu al - - len, — komt nu
stond, Door den Hei - - land, door den

schouw Hem! We - reld, beef van pool tot pool!
he - mel Mel - den dat Hij komt in gloor.
al - len! Hoort 't recht vaar-dig oor-dels - woord.
Hei - land, Die als 's menschen Midd'laar stond.

5. Nu aanbidden Hem de heemlen,
Roemen Zijn rechtvaardigheid;
Zondaars worden daar verbannen,
Maar Zijn volk erft heerlijkheid.
Recht is 't oordeel, recht is 't oordeel. } *bis.*
Schaart u om Gods troon verblijd! }

No. 58.

Heere, 'k heb U van noode!

1. Hoe zeer heb ik, — dier - bre — Heer,
2. Gij schenkt ons uw — dier - bre — leer,
3. Hei - land, blijf ons — steeds na - bij.

U van noode 't al - len tijd, Je - zus, die al -
Ons zoo noodig op ons pad. Slechts Uw Geest geeft
Ja, meer dan de zon - negloed; Dat Uw Geest ons —

leen mijn steun, Mij - ne hulp en schuilplaats zijt.
ons het Licht, Leidt ons naar Uw vre - de - stad.
eeu - wig - lijk Voor het wan - ke - len be - hoed;

p

Slechts bij U is le - vens - kracht,
Ja, gaat die maar met ons__ meê,
O, U prijst ons woord en__ hart,

p

f

Ja, bij U een heil - fon - tein, Zoo - dat wie ook
Heer, hoe bang de weg ook zij, Woont Uw vre - de
En wel-dra 't ver - los - singslied: Gij hebt heil voor

f

rit.

tot U komt, Zal, voor eeu - wig, za - lig zijn.
toch in 't hart, En wij zijn van doodsangst vrij.
ons ge-wrocht; Voor den sterv'ling is 't ge-schied!

rit.

No. 59. Vergeving door Jezus' bloed.**

Geo. Careless.

troon staat Je - zus' pand, Mijn
lost van zon - den-loon, Be-
„O, ver-geef, ver-geef, Dat
tuigt als-ook Zijn bloed, Dat

Voor Go - des troon staat Je - zus' pand,
Dat ons ver - lost van zonden-loon,
Zij roe-pen: „O, vergeef, vergeef,
Zijn Geest ge-tuigt, als-ook Zijn bloed

naam ge - schre - ven in Zijn hand.
spren - kelt den_ ge - na - de - troon.
de_ ge - los - te zon - daar leev'!"
ik_ ge - bo - ren ben uit_ God.

5.

Ik ben met God verzoend,
Vergeving schenkt de Heer:
Zijn kind word ik genoemd,
Ik vrees niet langer meer.
Vertrouwend nader ik tot U,
Roep: „Vader, Abba, Vader!" nu.

No. 60.

Israels Leidsman.**

ROSSINI.

1. Leids-man van Is - rels heir, — en Gids
2. Vei - lig door U - wen Geest_ ge-leid,

Van hen, die zoe - ken_ 't He_ melsch land,
Dwaal ik niet af in__ de__ woes - tijn;

Uw tee-dre lief - de_ houdt mij in__ De
Neem mij in Uw Voor - zie - nig - heid, Ik

zach-te scha-duw van— Uw— hand.——
noem geen an - dre lei - ding mijn.——

Mij sterkt Uw hulp, leidt Uw— ge-bod;
'k Ben van ge-vaar en ang - sten vrij,

Mijn einddoel is de— lof— van God.
Als Liefde Almachtig— is— na - bij.

No. 61.

Wij naderen tot U, o Heere!

Geo. Careless.

1. Wij na - de - ren tot U, o Heer, Met
2. Gij woont daar in een hel - der licht Vol
3. Uw heil' - gen naam zij lof en eer Voor

dankbaar-heid en lof; Wij we - ten, dat__ Uw
pracht en heer - lijk-heid, Den ee - re - palm biedt
'tE - van - ge - lie - licht, Waar-door wij, na__ vol-

liefd' en gunst Ons geeft tot dan - ken stof. Gij
Gij ons aan, Als win-ners in__ den strijd. Maar
brach-te taak, Weer zien Uw aan - ge - zicht. Dan

schiept ons al - len naar Uw beeld, Ver - he - ven,
wij, he - laas! doen nog zoo veel, Dat. Gij niet
fon - kelt lief - de in ons oog, En 't har - te

godd'-lijk rein; Geef dat wij ook ten al - len
prij - zen kunt; Toch we - ten wij, dat door ge -
is ons blij, Als wij dan gaan tot U__ om -

tijd Die af - komst waar - dig zijn.
nâ Ver - los - sing wordt ge - gund.
hoog En rus - ten aan Uw zij.

No. 62.

Zion zal zegepralen.

1. Op, ont - waakt, gij be-scher-mers van
2. Door de ber - gen is Zi - on om-
3. Zul - len w'al - tijd ver-vol - ging ver -
4. Aan - ge - vuurd door de mach - ten der

Zi - on! Al - weer valt de vij - and u
sin-geld; Haar strij - ders zijn e - del in
du-ren; Zal steeds zulk een gru - wel ge -
hel-le, Met wraak val-len zij op ons

aan. Laat uw har - ten zijn als die der
't werk, Hun ge - loof is op Je - zus ge -
schiên? Zal men ban - den van lief - de steeds
aan; Wij zijn sterk door de le - gers des

leeu-wen, Om moe-dig 't gevaar te weer-
ves-tigd, Wiens macht tot ver-los-sing is
bre-ken, Nooit 't bloed der pro-fe-ten ont-
he-mels,— Wij zul-len hen spoe-dig ver-

staan. Ge-denkt het ge-weld van Mis-
sterk. Hun vij-an-den den-ken in
zien? Neen, wij zul-len niet im-mer
slaan. Wel-dra wordt ons rijk on-af-

sou-ri, Ver-geet niet den moord van Nau-
hoog-moed Wel-licht soms, hun weer-stand zij
dul-den;— Op nieuw de ge-lof-te ge-
hank-'lijk, Zal ie-der ver-baasd op ons

voo. Als de ha - ters van God u ver -
flauw; — Zij zijn klein in ge - tal, doch ver -
daan! En wij rus - ten niet voor zij gaan
zien; Nu ver- acht, maar als - dan hoog ver -

druk - ken, Weest im - mer stand-vas - tig en
ee - nigd En — im - mer stand-vas-tig en
vluch - ten, Wijl trouw en stand-vas-tig wij
he - ven, Door trou - we zal dit ons ge -

trouw, Weest im - mer stand-vas - tig en
trouw, En — im - mer stand-vas - tig en
staan, Wijl trouw en stand-vas - tig wij
schiên. Door trou - we zal dit ons ge -

trouw, Weest im - mer stand-vas - tig en
trouw, En ___ im - mer stand-vas - tig en
staan, Wijl trouw en stand-vas - tig wij
schiên, Door trou - wê zal dit ons ge -

trouw; Als de ha - ters van God u ver -
trouw; Zij zijn klein in ge - tal, doch ver -
staan; En wij rus - ten niet voor zij gaan
schiên; Nu ver - acht, maar als - dan hoog ver -

druk-ken, Weest im - mer stand-vas - tig en trouw.
ee - nigd En ___ im - mer stand-vas-tig en trouw.
vluch-ten, Wijl trouw en stand-vas-tig wij staan.
he - ven, Door trou - we zal dit ons ge - schiên.

No.63.
Hoort naar des Profeten stem.

1. Komt, hoort naar des_ pro - fe - ten stem, En
2. De_ dik - ke duis - ter - nis ver-spreid Op
3. Ik_ zocht niet in_ den mensch mijn kracht,'k Heb
4. De_ Hei - land heeft een - maal ge - zegd: Merkt

luis-tert naar Gods woord; Ver - heugt u in_ de_
'tgan-sche rond der aard, Ver-dwijnt al - lengs op_
niet op vleesch ge - bouwd; Want vloek sprak God op_
al Mijn woor - den op, Dan zult gij won - d'ren

wa - re leer, Ver - meld haar ver - der - voort.
Gods be - vel; Zijn_ werk wordt nu ver - maard.
ie - der uit, Die_ niet op Hem ver - trouwt.
zien op aard, En_ vast wordt u - we hoop.

Koor.

Wij von-den der pro - fe - ten weg Door

hen op aard be - treên; Een an - der heeft ons

nu ge-zegd, Hoe die eens was voor - heen.

5. Met olie wordt men nu gezalfd,
De handen opgelegd,
De ziekten wijken door geloof,
Zooals de Schrift ons zegt.
Koor. Wij vonden, *enz.*

6. Niet meer in slaafsche vrees gedoold,
Niet meer het juk getorst!
Niet langer door bedrog misleid!
Ontvliedt den leugenvorst.
Koor. Wij vonden, *enz.*

7. Als heilanden op Zions berg,
Verlossing brengen w'aan,
Hun die, gestorven zonder wet,
Niet voorwaarts konden gaan.
Koor. Wij vonden, *enz.*

No. 64.

Verhoor mijn stil Gebed! **

EVAN STEPHENS.

1. O God, ver - hoor mijn stil ge - bed;
2. Hoe groot, recht-vaar - dig, goed en wijs
3. Ik ben zoo gaar - ne bij Uw volk,
4. 'k Ver - hef mijn han - den en mijn stem

Gij zijt mijn hoop, mijn vreug-de en lust;
Zijt Gij, mijn Va - der en mijn God;
En zoek Uw godd'-lijk aan - ge - zicht;
In zang en bid - den, wijl ik __ leef.

De glo - rie, die Uw naam be - dekt, Valt
Ik hoor U __ toe, Uw knecht, Uw kind Zoo
'k Heb daar Uw heer - lijk - heid aan-schouwd, Ge -
Dit werk maakt steeds mijn hart ver - heugd; Geef

mij — ten — deel in U - we rust.
duur — ge - kocht door Je - zus' bloed.
voeld — des — He - mels macht en licht.
dat — ik — in - nig daar - aan kleef.

No. 65. Eert den Profeet! *⁎*

1. Ee - re den man, wel-ke sprak met Je - ho - va, Die tot pro-feet werd ge-zalfd door den
2. Blijft hem ge - den - ken, hij stierf als een martelaar, Groot'lijks ge - ze - gend zij im - mer zijn
3. Groot is zijn glo - rie, zijn pries-ter-schap eind'-loos, Eeu - wig be-houdt hij de sleut'-len en
4. Op - of-f'ring brengt ons den ze - gen des he - mels, 't Bloed van dien godsman ver-geldt eens de

Heer; Hij was d'ont - slui - ter der laat - ste be-
naam. Lang smet zijn bloed, door de moord'naars ver-
macht; Een-maal, ge - kroond naast al d'ou - de pro-
Heer. We - reld, ont - waak, om den Rech - ter t'ont-

dee-ling, Eens ge - ven na - ties en vor-sten hem
go - ten, 't Land Il - li-nois wijl heel d'aard meldt zijn
fe - ten, Treedt de ge-trou - we in 't rijk dat hem
moe-ten, Heel 't menschdom kent „Broeder Jo-seph" eens

eer.
faam.
wacht.
weer.

Heil den Pro-feet, nu in he - mel-sche

sfe - ren, Thans door ver - ra - ders noch

wreed-aards ge - kweld; — Met God ver -

eend zoekt hij 't heil zij-ner broed'ren; Nooit kan de

dood weer ver - win - nen den held.

No. 66.

Looft den Heere!

Jos. J. Daynes.

1. Looft, looft den Heer! zingt Zij - nen lof!
2. Hij schiep de ster, wijst ha - re baan,
3. Zingt Zij - nen naam, prijst Go - de hoog!
4. Heuv'-len ver-siert Hij met het gras,
5. O - ver Zijn volk is Hij ver-heugd,

Tot dank-baar - heid is_ rui - me stof;
Weet haar ge - tal, kent ha - ren naam;
Hij spant de wol - ken als een boog,
Vel - den be - dekt Hij met ge - was,
Ziet op hen neer met va - der - vreugd;

p

Zijn lief - de - wer - ken die Hij sticht, Zij
Zijn ken-nis is_ zeer uit - ge - breid En
Waar-uit de vrucht-bre re - gen vloeit, Waar-
De die-ren krij - gen spijs van Hem, Hij
Hij kent hun hoop, be - mint hen teêr, Ziet

p

no - pen ons ___ tot on - zen plicht.
ein - de - loos ___ als d'eeu - wig - heid.
door ___ deze aard ___ in schoon-heid bloeit.
geeft ___ acht op ___ der voog - len stem.
op ___ hen als ___ Zijn beelt - nis neêr.

No. 67. Wij danken U, Heere! **

MRS. NORTON.

1. Wij dan-ken U, Heer, voor pro-fe - ten Ons tot
2. Als stor-men van moeite ons be-drei-gen En ___
3. Ons lof-lied voor gunst en ge-na-de Tot ___

lei - ding in deez' laat - sten tijd. Wij ___
haast on - zen vrêe doen ver - gaan, Zoo ___
Hem dag en nacht zij ge - richt; Ver -

dan - ken voor 't rein E - van - ge - lie, Welks
houdt nog het an - ker der ho - pe: Wel -
heugd zijn w'in 'tschoon E - van - ge - lie, Ge -

licht on - ze zie - len ver - blijdt. Wij
dra breekt voor ons red - ding aan. Wij
koes - terd in zijn le - vens - licht. Zoo

dan - ken voor ie - de - ren ze - gen, Dien
twijf'- len niet aan's Hee - ren goed - heid, Wij
gaat tot een eeuw - ge vol - ma - king De

G'uit - stort van Uw mil - den troon. Wij
heb - ben Hem dik - wijls be - proefd.[1] Zegt
trou - we, d'op-rech - te van hart; Wijl

ach - ten het vreug-de U te die - nen, Ver -
hun toch, die Zi - on be - strij - den, Dat —
hem, die ver-werpt de - ze bood-schap, Ten —

vul - len met lief - de Uw ge - boòn.
Gods wraak niet lan - ge ver - toeft.
deel valt eens wroe - ging en smart.

(1) Zie Maleachi 3 : 10, „Beproeft Mij nu".

No. 68. Het Evangelie teruggebracht.*

GEO. CARELESS.

1. Blij - de zin-gen wij te za - men Lie-dren
2. Duis-ter - nis be - dek - te d'aar-de, Don-ker-
3. God sprak niet meer van den he - mel, Lang was
4. En - g'len da - len neêr op aar - de, Tot het
5. Niets kan ons nu meer ver - hin-d'ren, Tot vol-

on - zen God ter eer, Wijl Hij — in — de
heid der vol - kren tal; Doch het — licht is
al - les zwij - gend stil; Maar in — de - ze
die - nen van den mensch, Wij ook — kun - nen
ma-king voort te gaan: Daar - om — moe - dig

laat - ste da - gen Bracht het E - van - ge - lie
weer ont - sto - ken, Dat voor eeu - wig schij - nen
laat - ste da - gen O - pen-baart Hij weer Zijn
hen ont - van - gen, Als het is des Hee - ren
voort - ge - stre - den, Straks zijn wij van strijd ont-

weer, Bracht het E - van - ge - lie weer.
zal, Dat __ voor eeu - wig schij-nen zal.
wil, O - pen - baart __ Hij weer Zijn wil.
wensch, Als __ het is __ des Hee - ren wensch.
daan, Straks zijn wij __ van strijd ont - daan.

No. 69. De Heere is mijn licht.***

1. De Heer is mijn licht; waar-om dan gevreesd? Hij is __ steeds mij dicht na - bij __ door Zijn Geest. Hij
2. De Heer is mijn licht; 't ge - loo - vi - ge oog Is im - mer ge - richt op 't Zi - on om-hoog, Waar
3. De Heer is mijn licht, de Heer is mijn kracht, De zon - de - lust zwicht, 'k ver-win in Zijn macht. Mijn
4. De Heer is mijn licht, mijn eeu-wig-lijk goed, Zijn vlek-loos ge - zicht kent glans slechts en gloed. Hij

is mijn Ver-los-ser van zond' en van smart, Die
Je-zus in glo-rie en glans zit ge-troond, Hoe
zwakheên be-dekt Hij met tee-dre ge-nâ, En
is mijn Be-hou-der, mijn ko-nink'-lijk Hoofd, Zijn

zaal-ge ver-zeek-ring geeft Hij m'in mijn hart.
kan ik dan blij-ven waar duis-ter-nis woont?
'k oogst Zij-nen ze-gen vroeg-tij-dig en spâ.
naam wor-de im-mer ver-hoogd en ge-loofd.

Koor.

De Heer ______ is mijn licht, — Hij is mijn
De Heer is mijn licht, de Heer is mijn licht

vreugd en ge - zang;

Hij is mijn vreugd en ge -

Hij leert mij mijn

zang; Hij leert mij mijn plicht, Hij

plicht, Hij stiert, Hij stiert mijnen gang.

leert mij mijn plicht, Hij stiert, Hij stiert mijnen gang.

No. 70.

Uitnoodiging.

1. Komt, al - le zo - nen Gods, met't priesterschap ge-
2. Keer weêr, ver-lo - ren schaap, keer we - der tot uw
3. Be - keer u, word ge-doopt, dan is uw kwaad ver-
4. Als al - les is door-staan, ge - ein-digd is uw

ze - gend, Ver - kon - digt 's Hee-ren woord, uw
Her-der, Dan oogst gij ze - gen in, o
ge - ven, Ont - vang den Heil'-gen Geest, dan
lij - den, Zal van den dood de Heer uw

plicht steeds o - ver - we-gend. Het werk der laat-ste
dwaal dan toch niet ver-der. Pro - fe - ten za-gen
zult gij eeu-wig le - ven; Werp op den Heer dan
li - chaam eens be - vrij-den; Zoo zult gij dra uw

tijd vangt aan, Dat Is - rel huiswaarts heen zal gaan, En
't reeds voorheen, Ver-meldden 't luid in hun-ne reên, Dat
al - le zorg, Hij is ten al - len tijd uw Borg; Hij
Ko - ning zien, Hij zal u vreug-de en vre-de biên En

kee - ren weer tot Zi - on, ter eer van 't Lam.
gij zoudt gaan tot Zi - on, ter eer van 't Lam.
brengt u heen tot Zi - on, ter eer Zijns naams.
dui - zend jaar in Zi - on, ver - eend met Hem.

No. 71.

De Blijde Boodschap.

1. Zie den heil' - gen En-gel vlie - gen, Ko-men
2. Hoor, o mensch, die blij-de bood-schap, Ga van
3. Hoor, o mensch, naar zij - ne bood-schap, Zie, de
4. Hoe ge - va - ren u ook drei - gen, Zij des

tot deez' aar - de neer; Hij brengt ons het E - van-
't pad der val - sche leer; Neem toch aan het E - van-
oor - deels-dag breekt aan; Red u, eer de pla-gen
Hee - ren dienst uw lust; Als gij hier dan hebt vol-

ge - lie Zoo - als 't een-maal was wel -
ge - lie, Word ver - zoend met u - wen
ko - men, Sluit u bij Gods volk nu
ein - digd, Gaat gij in Zijn eeuw'-ge

eer, Hij brengt ons het E - van -
Heer, Neem toch aan het E - van -
aan, Red u, eer de pla - gen
rust, Als gij hier dan hebt vol -

ge - lie, Zoo als 't een-maal was wel - eer.
ge - lie, Wordt ver-zoend met u - wen Heer.
ko - men, Sluit u bij Gods volk nu aan.
ein-digd, Gaat gij in Zijn eeuw'ge rust.

No. 72.

Wie God mint.

MACY.

1. Wie God mint, heeft geen stof Tot vrees voor ijd'-len
2. Hij wei-gert Go - de lof Die Hem niet heeft ge-
3. Ja, God, die daar re - geert, Waar Hij 't heel-al aan-
4. Die heil'-ge God der macht, Die Va - der, Bron van

hoon, Tot vrees voor ijd'-len hoon; Ver - ee-nigd zin - gen
kend, Die Hem niet heeft ge-kend; Gij, knechten van Zijn
schouwt, Waar Hij 't heel-al aanschouwd, Bedaart den storm, als
hoop, Die Va - der, Bron van hoop, Die ons tot gids steeds

wij Zijn_ lof, Aan - bid - den voor Zijn
He - mel - hof, Maakt Zij - ne kracht be -
Hij 't be - geert, Ver - lost die op Hem
geeft een_wacht, Wijst on - zen le - vens -

troon, Aan - bid - den voor Zijn troon.
kend, Maakt Zij - ne kracht be - kend.
bouwt, Ver - lost die op Hem bouwt.
loop, Wijst on - zen le - vens - loop.

5.

Wij staan dan eens vóór Hem,
Bewijzende Hem eer, *(bis)*
Door Zijn genâ klinkt onze stem:
Voor altijd met den Heer. *(bis)*

6.

Eens zullen onzer veel
Genieten eeuw'ge jeugd, *(bis)*
't Vooruitzicht op dat heerlijk deel
Geeft ons voortdurend vreugd. *(bis)*

No. 73.

Heer! geef Geloof.**

H. E. Giles.

1. In duis-ter-nis ge-bon-den ligt
2. Heer, geef ge-loof om te weer-staan
3. Dat hier-door twij-fel wordt ver-stoord,

Het on-ge-loo-vig men-schen-hart.
Des monsters klauw en boo-ze list,
Tot-dat mijn oog Uw glo-rie ziet;

Diep zinkt de ziel, die smaadt het licht,
Een groot ge-loof, waar-door wij gaan,
Leef ik op aard,– in 't gees-ten oord,–

Der_ waarheid roepstem im - mer_ tart,
Van_ trap tot trap, tot U - we_ rust,
Uw_ mil-den ze-gen derf ik_ niet,

Der_ waar-heid roep_ stem im - mer tart.
Van_ trap tot trap,_ tot U - we rust.
Uw_ mil-den ze - gen derf ik niet.

No. 74.

De Verspreiding van het Evangelie.

1. Je - ho - va, Heer van 't gansch heel-al, Ver-
2. Met smachtend hart ver - lan - gen wij, Heer,
3. 't Werk rol - le voort, tot - dat het wint In
4. Een lied van al - le vol-k'ren saâm Weer-

klaar Uw rei - ne woord, Tot 't zij verspreid, en
naar Uw Ko-nink - rijk,— Dat d'aard eens zij van
elk ver-wij-derd oord, Tot - dat een ie - der
gal - me dan in 't rond, En Uw ge - rech-tig -

o - ver - al Uw na - me zij ge -
zon - den vrij En in haar glo - rie —
men-schen-kind U een-maal toe - be -
heid en faam, Klinke uit een ie - ders

hoord,— Tot 't zij ver - spreid, en
prijk',— Dat d'aard eens zij van
hoort,— Tot - dat een ie - der
mond,— En Uw ge - rech - tig -

o - ver - al Uw na - me zij ge - hoord.
zon - den vrij En in haar glo - rie prijk'.
menschenkind U een-maal toe - be - hoort.
heid en faam Klinke uit een ie - ders mond.

No. 75.

De Pinksterdag.**

E. BEESLEY.

1. Groot was de vreug-de op 't Pink-ster - feest,
2. Zijn ga - ven, door geen mensch ge - dacht,
3. Met macht be - kleed, in ie - der_ oord
4. Die op uw woord ge - loof wil_ slaan

Toen van Gods troon de_ Heil' - ge Geest
Be - za - ten o - ver - tui - gings - kracht;
Ver - kon - dig - den zij_ Je - zus woord:
En wordt ge - doopt in_ Je - zus naam,

Neer-daal-de en zat op— ie - der hoofd; Als
Door ie - dre ziel werd Go - des woord Al -
Pre - dikt het schoon ver - los - sings - plan, Het -
Ont-vangt ver - gif - fe - nis van zond' En

ton - gen vuurs,— door Hem be - loofd.
daar in ei - gen taal ge - hoord.
welk een ie - der red - den— kan.
vindt het heil— in Mijn ver - bond.

5.

Dat wijsheid trone of onkund' bind',
De oprechte ziel wordt als een kind;
Mijn heil'gen Trooster, als een pand,
Zal Ik haar schenken door uw hand.

6.

Satan beeft voor zijn nederlaag,
De zondaar ziet zijn wegen graag.
Maar gij zult als verwinnaars staan;
En volkren nemen waarheid aan.

No. 76.

Verlosser van Israël!

1. Ver - los - ser van Is - rel, onz' ee - ni - ge
2. De Her - der ver - za - melt Zijn scha-pen tot
3. Lang dool - den wij rond in de zon-den en
4. Als kin - dren van Zi - on ver - wach-ten wij

vreugd, Tot Wien voor een ze - gen we gaan; Een
een, En voert hen naar Zi - on in vreê. Waar-
schuld, En von - den geen vre - de daar-bij; De
Hem, Wij ne - men Zijn tee - ken reeds waar. Vreest

scha - duw bij dag en een licht in den
om lan - ger treu - ren in da - len des
vij - an - den lach - ten bij 't zien on - zer
niet, blijft ge - trouw, want Zijn ko - nink - rijk

nacht,—Van_ dwa - ling heeft Hij ons ont - daan.
doods?—De_ Heer, hun Ver - los - ser, gaat meê.
smart, Maar Is - rel is spoe-dig weer vrij.
komt, En_ 't uur der ver - los - sing is daar.

No. 77.

Ons hooger Doel.**
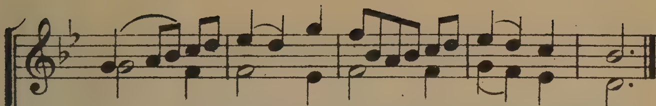
EVAN STEPHENS.

1. Gij dwa-ze ziel, die_ doolt Ver van het pad_ der deugd, Gij zoekt ver - geefs een
2. Dwaasheid, el - len - de en smart, Acht gij ons le - vens - lot, En kunt niets groots of
3. Hoe - wel zoo arm en_ klein, Aan u - wen smaad ge - woon, Zoo dwaas en nie - tig,
4. Rijk - dom on - schat - baar groot Biedt Je - zus' lief - de ons aan, Met vreug-den uit de

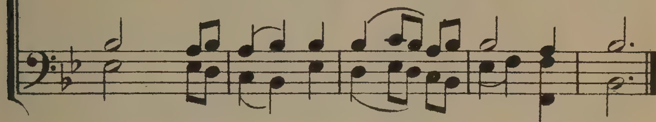
an - dren weg Tot heil, ge - luk en
heer - lijks zien Of goeds in on - zen
rij - zen wij Ver bo - ven u - wen
le - vens-bron Wordt on - ze ziel be -

vreugd. Waarom werkt gij het kwaad, En ijlt tot
dood. Als-of tot leed op aard, Wordt soms het
hoon. Tot hoo-ger doel heeft ons De Heil'-ge
laân. De Heil'-ge Geest schenkt ons Ge - na - de,

uw ver - derf, En haat de wijs - heid
hart door - knaagd, Wij le - ven, van u
Geest ge - leid; Tot ko - nin - gen en
wijs - heid, macht. Leidt ook ons pad door

van— om-hoog, Ver-beurt— uw he-melsch erf?
gansch ver-acht, En ster-ven on-be-klaagd.
pries-ters heeft Ons Chris-tus' bloed ge-wijd.
kom-mer heen, 't Is tot— ons heil be-dacht.

5.

Gods Englen dienen ons,
Zij slaan ons altijd gâ,
Bewaken steeds met teedre zorg
De kind'ren der genâ.
Zij schenken al wat ons
Tot eeuw'ge vreugde dient;
God zelf is onze Vader trouw,
En Jezus onze Vriend.

6.

In ons wordt naar Zijn beeld,
Gerechtigheid ontplooid;
Wij zijn met glorie eens bekleed,
In vlekloos wit getooid.
Meêlijdend zien wij neêr
Op d'aardsche vorstenkroon,
Want ons geboorterecht is eens
Te heerschen met Gods Zoon.

No. 78.

De Morgen Zions.

W. N. B. SHEPHERD.

1. Geef ons plaats om eens te zijn Waar zich
2. Zie hoe licht de mor - gen daagt, Schoon na
3. Zie, haar zon ver-dwijnt niet meer, God is
4. Zi - on, blijf be - staan en bloei, Schij-ne uw

ga - dert Zi - ons volk. Zie haar kin-dren,
zulk een donk' - ren nacht; Zi - ons heer-lijk-
zelf voor haar__ een licht, Ha - ren wee-moed
licht uit 't He - mel - rijk. Vol - kren ko - men

eerst ver-spreid, Zich ver - zaam - len als een wolk.
heid ont - luikt Vol ge - rech - tig-heid en macht.
weert de Heer, Eeuw-ge vreugd heeft Hij ge-sticht.
van al - om, O - pen hun uw Ko-nink-rijk.

No. 79.

Waarheen gaat gij?

p

1. Zegt ons, Heil'-gen, waar-heen gaat gij, 't Oog om-
2. On-heil, storm en ramp be-dreigt u; Zijt gij
3. Zegt ons, Heil'-gen, wat ver-wacht gij Als uw
4. Zegt ons, Heil'-gen, mo-gen wij ook Met u

p

hoog en hand aan hand? Wij gaan op des Ko-nings
voor 't ge-vaar be-stand? Waar-om zou-den wij toch
deel aan 't Wes-ter-strand? Glo-rie-kroon en Pries-ter-
trek-ken naar dat land? Komt, weest wel-kom, volgt ons

f

roepstem, Naar Zijn Zi-on, 't Va-der-land. O-ver
vree-zen Als wij vol-gen Gods ge-zant? 't Pries-ter-
klee-ding — Bij vol-har-ding — uit Gods hand. God, den
al-len, 't Oog op God en hand aan hand! Bij der

f

zee en berg en da-len Gaan wij naar de blij-de
schap zal ons ge-lei-den; God zal ons van ramp be-
Heil'-gen, On-ge-zie-nen, Zul-len wij eens zien-de
Eng'-len vreug-de-zan-gen Zal de Heer ons zelf ont-

za-len, Gaan wij naar de blij-de za-len Van Zijn
vrij-den, God zal ons van ramp be-vrij-den, Hij brengt
die-nen, Zul-len wij eens zien-de die-nen In Zijn
van-gen, Zal de Heer ons zelf ont-van-gen In Zijn

Zi-on, 't Va-der-land, Gaan wij naar de blij-de
ons in 't Va-der-land, God zal ons van ramp be-
Huis in 't Va-der-land, Zul-len wij eens zien-de
Huis in 't Va-der-land, Zal de Heer ons zelf ont-

za - len van Zijn Zi - on, 't Va - der - land.
vrij - den, Hij brengt ons in 't Va - der - land.
die - nen In Zijn Huis in 't Va - der - land.
van - gen In Zijn Huis in 't Va - der - land.

No. 80.

Het Hart kent daar de zijnen.

1. Als ons d'En-glen wel-kom hee-ten In Gods
2. Als voor-uit - ge - reis-de vrien-den, Strij-ders
3. Heil, mijn zie - le! wat u tref - fe En in
4. Komt, be - las - ten en ver-moei-den, Heft in

Va - der-huis om - hoog, Vreugde ons al - les doet ver-
on - der Je - zus' vaan, Die met ons den Hei - land
kommer bui-gen doe, Dat die hoop uw geest ver-
ho - pe 't oog naar ginds, Waar gij uw aan - 't stof-ont-

ge - ten Wat op aar - de druk-kend woog, Zul - len
dien-den, Daar ons te - ge-moe - te gaan, Zul - len
hef - fe En leer jui-chen blij te moê; Wat haar
boei-den Eens voor eeu-wig we - der - vindt. Hier doet

wij dan ou - ders, vrin-den In der vrij - ge - koch - ten
wij in oog en we - zen, In hun juub-lend feest-ge -
stem u leert ge - loo-ven, Vindt uw hart ten volle eens
dood en scheiding wee-nen — Al - les zal Gods ju - bel -

schaar, Hen her - ken - nend, we - der - vin-den? Kent het
baar We - der de ou - de lief - de le - zen? Kent het
waar: We - der - zien wacht ons daar bo - ven, 't Hart her -
jaar In het Va - der - huis her - ee - nen: 't Hart her -

Koor.

hart de zij-nen daar?
hart de zij-nen daar?
kent de zij-nen daar.
kent de zij-nen daar.

Ja, het hart kent daar de

zij-nen, Ja, het hart kent daar de zij-nen, Ja, het

hart kent daar de zij-nen, 't Har-te kent de zij-nen daar.

(Uit: *„Het Land der Vreemdelingschap."*)

No. 81.

Boven de Sterren.

Langzaam.

pp

1. Bo - ven de ster - ren zal 't licht voor u
2. Bo - ven de ster - ren wordt al - les u
3. Bo - ven de ster - ren, daar ziet gij eens
4. Bo - ven de ster - ren, daar rui - schen de

pp

p

da - gen, Daar wordt uw ho - pen, uw
klaar - heid, Daar ziet gij ze - ker de
we - der Al - len, die 't lot hier van
pal - men, 't Koel - tje u toe, dat de

p

pp

wen-schen ver-hoord; Hier moet gij lij - den en
raads'-len ont-huld, 't Woord der be - lof - te, den
u heeft ge-wend; Daar valt de scheidsmuur, de
sla - pen u kust. En - glen ge - lei - den met

pp

dul - den en dra - gen, Daar wordt uw
Godd'- lij - ke waar - heid, Daar wordt het
sto - ren - de ne - der, Daar wordt de
hei - li - ge psal - men 't Dood - moe - de

vre - de door niets meer ver-stoord, Daar wordt uw
heer-lijk en eeu - wig ver-vuld, Daar wordt het
ziel door de zie - len her-kend, Daar wordt de
har - te ter eeu - wi - ge rust, 't Dood-moe - de

vre - de door niets meer ver - stoord.
heer - lijk en eeu - wig ver - vuld.
ziel door de zie - len her - kend.
har - te ter eeu - wi - ge rust.

(Muziek: *Neerbosch' Zangen.*)

No. 82.

Als mijn Hart U smeekt.**

Langzaam.

1. Als mijn hart U in - nig smeekt, Trouwe He-mel - va - der bo-ven, En mijn geest voor U ver-schijnt Om met en - glen U te
2. Ik weet nu door U - wen Zoon, Die tot redding is ge-bo-ren, Dat Gij van der waar - heid troon Ook mij, sterv'-ling, hebt ver
3. Laat den geest van U - wen Zoon, Ons ge - lei-den, in ons branden, Zoo - dat, wan-neer Gij ons roept, Gij ons reikt Uw Va - der -
4. Laat ons dan Zijn ei - gen zijn, In Hem in-nig, trouw ge-loo-ven, Schenk ons Zij - ner lief - de macht, Mo-ge ons niets aan Hem ont -

loo-ven. Dan om-straalt mijn aan - ge - zicht
ko - ren. Als ik Hem dan ben ge - lijk,
han-den. Voer ons uit den nacht tot 't licht,
roo-ven. Maak ons uit ge - na - de rein,

Welk een za-lig, hemelsch licht, Dan om-straalt mijn
Neemt Gij mij in 't Hemelsch rijk, Als ik Hem dan
Waar wij zien Uw aan-ge-zicht, Voer ons uit den
Va-der, laat ons za - lig zijn! Maak ons uit ge-

aan-ge-zicht Welk een za-lig, hemelsch licht.
ben ge-lijk, Neemt Gij mij in 't Hemelsch rijk.
nacht tot 't licht, Waar wij zien Uw aan - ge - zicht.
na-de rein, Va-der, laat ons za - lig zijn!

No. 83.

Als een Herder, leid mij.**

H. P. DANKS.

mf

1. Hei-land, Hei-land, Hei-land, als een her-der leid mij, Want Uw zorg be - hoef ik zeer,
2. Gij be - loof-det, Gij be-loof-det, mij 't ont-van-gen, Die vaak on - der zon - de kwijn;
3. Hei-land, Hei-land, Dat mijn hart reeds vroeg U zoe - ke, Doe mij ken - nen U - wen wil,

Voed mij in Uw fris - sche wei-den, Geef m'een
Gij hebt lief-de om mij te_ hee-len. Uit ge -
Dat ik_ van Uw we - gen lee - re, Lief - de

plaats bij U, o Heer! Dier-bre Je-zus!
na-de maak mij rein. Dier-bre Je-zus!
rein mijn boe-zem vull'. Dier-bre Je-zus!

Dier-bre Je-zus! Om te red-den kwaamt Gij
Dier-bre Je-zus! Leer mij nee-drig zijn en
Dier-bre Je-zus! 'k Blijf in U te-vre-de en

neêr; Dier-bre Je-zus! Dier-bre Je-zus!
klein; Dier-bre Je-zus! Dier-bre Je-zus!
stil; Dier-bre Je-zus! Dier-bre Je-zus!

Om te red-den kwaamt Gij neêr.
Leer mij nee-drig zijn en klein.
'k Blijf in U te-vre-de en stil

No. 84.

Morgengebed.**

nu ge - pre - zen, God der macht, Ge -
mij een hart op deugd ge - richt, Ver -
ik om an - dren bij te staan Nooit
eerst ge - voel zij prijs en dank, Loof

dankt zij U - we trouw, Dat ik na de - zen
vuld met lief-de en moed, Een wij - zen geest, die
werk of po-ging mijd, Mij steeds in hun - ne
God, o mij - ne ziel! De Hee - re hoort uw

zach-ten nacht Het dag-licht weer aan - schouw.
zij - nen plicht Er - kent en wil - lig doet.
goe - de daân En hun - ne deugd ver - blijd.
lof - ge - zang, Ver - hef Zijn naam, o__ ziel!

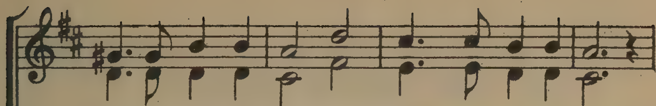
No. 85.

Wees gij stil, mijn Ziele.

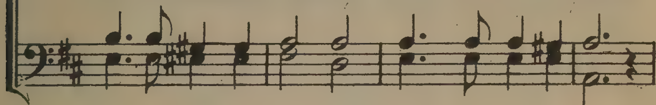
1. Wees gij stil, mijn zie-le, Ver-trouw op den Heer,
2. Wees dan blij, mijn zie-le, Be-rust in den Heer,

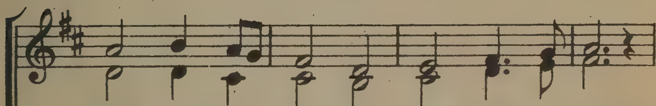
Wat u ook ont-vie-le, Je - zus nim - mer-meer.
Want, wat wijkt of wie-le, Gods trouw neemt geen keer.

Blijf on - ver-saagd. Want de mor - gen daagt,
Wie u ver - liet, God be-geeft u niet,

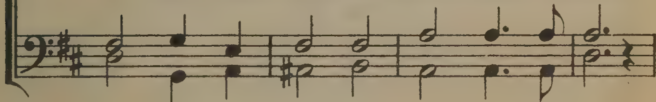

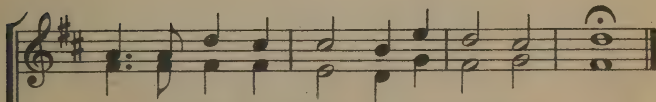
En uw zaal'-ge toe-komst Brengt meer dan gij vraagt.
Uw vertroosting blijft Hij Steeds in uw ver-driet.

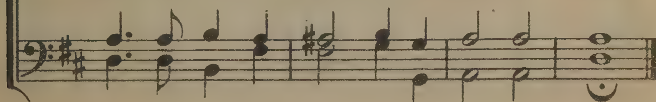

Nog slechts een wij - le, Dan smaakt gij vreugd.
O, dier - bre Hei - land, Kom spoe - dig, kom,

Als uws Hei-land komst u - we ziel ver - heugt.
Neemt dan U - we plaats in als Brui- de - gom.

No. 86.

De Goede Herder.

1. Je - zus is de Goe - de Her - der,
2. Niet in 't Ba - by - lon van on - rust,
3. Za - lig zal het ons daar we - zen,

Die voor Zij - ne schapen stierf, En voor hen het
Of in Mesechs woes-te - nij, Maar naar Zi - ons
Nu reeds, voor er Je - zus is, Maar toch duizend-

eeu-wig le - ven, Aan het kruishout, eens ver-wierf.
dier-bre stranden, In de zach - te, vrucht-bre wei,
ma-len meer nog, Eens aan Zij - nen zaal'-gen disch.

E - ven - als de her - der, roept Hij
Komt, trekt al - len met ons me - de!
Lie - ve, dier - bre Je - zus! breng ons

Zij - ne schaapjes een voor een; Zoo gij hoort naar
Is het u om God te doen, Luistert dan ook
Spoedig, waar Gij zelf eens zijt! En dat ras de

Zij - ne stemme, Brengt Hij naar Zijn wei u heen.
naar Zijn be - de: Gaat uit Ba - bel, wilt u spoên.
tijd mag komen, Die ons met Uw komst verblijdt.

No. 87.

Avondgebed.**

1. Hei- land, geef een a - vond - ze - gen,
2. Als ver - nie - ti - ging be - dreigt mij,
3. Zij de nacht ook bang en duis - ter,
4. Moog de dood mij hier ver - ras - sen,

Eer de rust mijn geest weer sluit,
Pij - len vlie - gen om mij heen,
Hij ver - bergt mij voor U— niet;
Zij mijn graf deez' le - ger - stêe,

Ik be - lijd mijn zond'- ge we - gen;
Is Uw Eng - len - wacht rond - om mij,
Gij, die woont in pracht en luis - ter,
Dat, van zon - den rein ge - was-schen,

rit.

Spreek ver - ge - ving op ___ mij uit.
Ik ben vei - lig dan ___ al - leen.
Nooit Uw kin - de - ren ___ ver - liet.
Ik dan in - ga in ___ Uw vrêe.

rit.

No. 88. Voor hen rijst mijn Bede.

1. Ik heb een Hei - land, Hij pleit bij mijn
2. Ik heb een Va - der; Hij heeft mij ge -
3. Ik heb een bruidskleed, zoo schit-trend, zoo
4. Ik heb een vre - de, die 't hart doet ver-

Va - der; En wie m'ook ver - la - te, Hij
ge - ven De ho - pe des le - vens, zoo
blin - kend, Dat heer - lij - ke kleed is voor
blij - den, Een vre - de ver - geefs in de

blijft mij na - bij; Zijn oog slaat mij ga - de in
za - lig, zoo zoet; Wel - dra leidt Hij mij in het
u ook ge - reed; En als mij dat feestkleed ver-
we-reld ge - zocht; Mijn Hei-land al - leen stort dien

tee - derst er - bar - men, Och, dat mijn Ver -
rijk der ver - los - ten, Kom, zon - daar, ga
siert in den he - mel, Och, zag ik ook
vre- de uit in 't har - te, Ge - loof, dat die

Koor.

los- ser uw Hei-land ook zij.
met mij den Heer te ge - moet.
u daar om - gord met dat kleed.
vrede ook voor u werd ge-wrocht.

Voor u rijst mijn

p

be - de, voor u wil ik bid - den, Voor

p

f *pp* *rall.*

u rijst mijn be - de, Ja, 'k bid ook voor u.

f *pp* *rall.*

5.

En heeft de Heiland in liefde u getrokken,
Vertel dan aan andren, hoe dierbaar Hij is;
En bid, dat uw Heiland ook hen tot Zich trekke,
Uw bidden voor andren verhoort Hij gewis.

Koor na het laatste vers.

Voor u werd gebeden, Hij hoorde die bede,
Uw bidden voor andren verhoort Hij gewis.

(Uit den Sankey-bundel.)

No. 89.

Bij het Avondmaal.**

mf

1. Hier ben ik, Heer, om te ver-vul-len, Wat Gij in
2. Be-wondrend heb ik o - ver- wo-gen, Hoe U - we
3. O, dat ik im-mer op U bou-we, O Gij, mijn
4. Nooit wil ik mij voor spotters schamen, Wegens den

mf

U - wen lij-dens-nacht, Naar Uw ge - nâ en
lief-de ons heeft be - dacht; Hoe groot is wel Uw
rots, mijn heil, mijn Heer! U zeg ik on-ver-
dienst U toe - ge-bracht, Nooit mij tot ee-nig

mf

heil'gen wil-le, Als plicht en wel- daad ons aanbracht.
me - de-doo-gen, Dat U aan 't kruishout heeft gebracht.
breekbre trouwe Bij 't a-vondmaal ter U - wer eer.
werk be-kwamen, Dat mijn ge - we - ten zon- dig acht.

Geef tot be - oef - ning de - zer plicht
O, geef van U - we ster-vens - smart
De U - we wil ik eeu - wig zijn,
Doorstroom mij met een stre - ven rein

Mij U - we Gees - tes - kracht, Uw licht,
Thans nieu - wen in - druk in — mijn hart,
Gij stierft voor mij, ver - droegt die pijn,
Om steeds op - recht - ge - zind te zijn,

Mij U - we Gees - tes - kracht, Uw licht.
Thans nieu - wen in - druk in — mijn hart.
Gij stierft voor mij ver - droegt die pijn.
Om steeds op - recht - ge - zind te zijn.

Vermurwd lig ik aan Uwe voeten,
In smeeking, Heiland, lof en dank.
Laat Uw genâ mijn strijd verzoeten;
'k Wensch — als des wijnstoks eedle rank —
Dat, om te sterken mijne trouw,
Uw Avondmaal mij zeegnen zou. *(bis.)*

No. 90.

Een heerlijk Land.**

p

1. Ik ken een land zoo heer - lijk, zoo
2. Van hun - ne hoog - ste top - pen straalt
3. Al - daar ziet men de hui - zen ver -
4. Een fier ge-bouw ver - heft zich om -

p

lief - lijk en zoo schoon, Het
eeuw' - ge sneeuw ter neêr, En
sierd met bloe - men - pracht, Zoo
hoog tot on - zen Heer, En

ligt in 't ver - re Wes - ten fier
lief - lijk in de da - len slaapt
lief - lijk on - der boo - men, be -
dui - zend stem - men zin - gen een

mf

op der ber-gen kroon, Be - loofd aan 't zaad van
rus - tig ook het meer. Aan hun - ne voe - ten
schut door Go-des macht. Hoe bloei - en daar de
lied ter Zij-ner eer. Het is het huis des

mf

p

Ephraim, en vrij van dwing lan - dij; Men
gra-zen, in der prai - ri - en wei, In
vel-den, voor-heen een woes - te - nij, En
Hee-ren, waar Hij steeds is na - bij, Be-

p

roept ook u met vreug - de, O
vre - de vee en scha - pen, O
vroo - lijk jui - chen kin - dren, O
loofd door de pro - fe - ten, O

mf Koor.

kom daarheen met mij. Kom, o kom met
kom daarheen met mij.
kom daarheen met mij.
kom daarheen met mij. Kom, kom, kom,

mf

f

mij, — ja kom, o kom met mij — Naar
kom, kom, kom, kom, kom, kom, kom,

f

p

Zi - ons heil'-ge ber-gen, kom, kom, o kom met
Zi - ons heil'-ge ber-gen, kom, kom, o kom met

p

mf

mij. Kom, o kom met mij,— ja

mij. O kom, kom, kom, kom, kom,

mf

f

kom, o kom met mij,— Daar zult gij vrede

kom, kom, kom, kom, kom,

f

rit.

vin - den, kom, kom o kom met mij.—

rit.

5. In zijne kostbre zalen stroomt nu het heil'ge Woord,
Als troost voor alle zielen, uit 's Hemels gouden poort.
Ook zorgen milde handen, in deze dalen vrij,
Voor ieder wees en weduw, o kom daarheen met mij.
Koor. Kom, o kom, *enz.*

No. 91.

Mijn Hoogste Goed!

1. Gij zijt mijn hoog-ste goed, ge - na - dig
2. Gij zijt mijn hoog-ste goed!– blijf mij__ na-
3. Gij zijt mijn hoog-ste goed!– de scherpste
4. Gij zijt mijn hoog-ste goed!– Uw lief - de -

Heer! Uw woord, Uw har - te - bloed geeft
bij, En maak mijn zwak ge - moed van
pijn Maakt Uw ver-troosting zoet.– Gij
macht Geeft zwak-ken le-vens - moed En

vre - de__ weer.
ang - sten vrij.
zijt__ de__ mijn!
ster - vens - kracht.

Koor.

Mijn ziel heeft U van

noo- de, Mijn hart zucht steeds naar U O,

ze-gen mij, mijn Hei-land, En troost mij nu.

5. Gij zijt mijn hoogste goed!
Gij, Heer, alleen!
Och, maak' Uw Geest steeds meer
Met U mij een.

No. 92.

Verwachting.*

1. Wij wil-len zien den tem-pel! Zijn to-rens rij-zen
2. Wij wil-len zien den Hei-land, Hem zien van oog tot

hoog,— Zijn spit - sen wij - zen sta - tig Naar
oog,— Als Hij eens komt in glo - rie Van

's he-mels blau-wen boog; Een huis, waar heil'-gen
d'oorden daar om - hoog. Als wij zijn recht - ge-

ko - men Uit wa - ren Chri - sten zin, — Waar
loo - vig, Dan hoo - ren wij Zijn stem; — Wij

Je - zus, on - ze Hei - land, Ontvangt een woonplaats in. —
krij - gen Vaders' ze - gen, Ver - heu - gen ons in Hem.

No. 93.

Rusten aan Zijn Zijde.

1. Als ik zwak ben en ver-moeid, Heer, Kom ik
2. Gij zijt nee-d'rig en zacht-moe-dig, Dat ik,
3. Wees mij steeds na-bij, o Hei-land, Troost mij
4. Houd mij rein, Heer! maak mij hei-lig, Vul mijn

rus-ten aan Uw zij. Zie mij ko-men in ge-
Hei-land, van U leer, Laat mij nimmer van U
op mijn le-vens-reis. Maak mij rein van al-le
hart met vrede en lust; Leid mij voort, tot-dat ik

loof, Heer, 'k Weet, Uw bloed maakt rein en vrij.
dwa-len, Houd mij aan Uw zij, o Heer,
zon-den, Leid mij naar Uw Gods-pa-leis,
vei-lig Juich aan s'He-mels zaal'-ge kust.

Koor.

No. 94. De Dag der Heerlijkheid.

Dag der groot-ste heer-lijk - heid!
Vol van kleur en geur en glans,
Hem, den Heer, voor wien ik leef,

Als aan Zi-ons le-vens-stroo-men Mij mijn
Daar zijn en-kel zon-ne-stra-len Aan een
Waar ik, rus-tend aan Zijn voe-ten, Eeu-wig-

dier-bre Hei-land weidt. Daar is dan de grens der
on-be-wolk-ten trans. Daar siert eens een konings-
lijk Hem ee-re geef. Heer! tot-dat die dag des

smar - te, Daar kent men nim - mer angst of
kroo - ne En ook een sneeuwwit Pries - ter -
fees - tes Ver - schijnt in al zijn heer - lijk -

rouw! — Daar baadt zich ons oog en
kleed, — Wie eens met des Va - ders
heid, — Maak mij, vol des Heil - gen

har - te In Je - zus eeuw'-ge trouw.
Zo - ne Hier schand en smaad-heid leed.
Gees - tes, Voor U - we komst be - reid.

No. 95.

De Zeven Kruiswoorden.

EVAN STEPHENS.

1. Als men Je - zus' heil'-ge han-den Aan den
2. Als de Hei - land aan het kruishout Tus-schen
3. Als de ne - vens Hem ge-kruis-te Aan Zijn
4. Als de duis - ter - nis den berg-top Met een
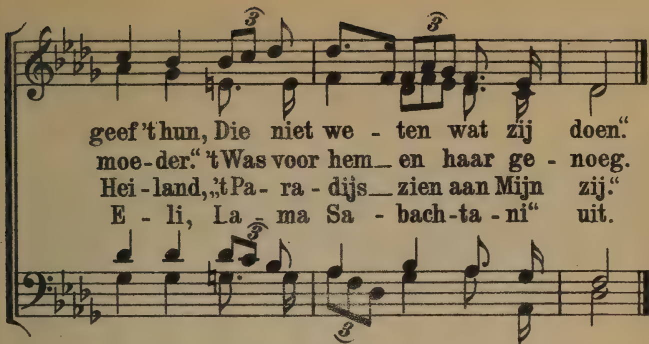
hou-ten kruispaal sloeg, Was 't aandoenlijk om 't aan-
aard en he - mel hing, Zag Hij nog Zijn lie - ve
onschuld hul - de deed, Vond men Hem, hoe af - ge-
dik-ken mist om - toog, Die den mond der spotters

schou - wen, Hoe Hij smaad en smart ver-
moe - der En Zijn lief - sten vol - ge-
mar - teld, Nog tot liefde en troost ge -
snoer - de, En hun hart met schrik be -

droeg. Bij het klin - ken van den
ling. „Vrou - we," sprak Hij, „zie uw
reed. Ja, die be - de vond ver -
woog, Toen in 'tui - terst der be -

ha - mer, Die Hem hand en voet deed
zo - ne," Als Hij 'toog op de - zen
hoo - ring: Heer, ge - denk hier - na aan
nauwdheid, Met een schrik-ke - lijk ge -

bloên, Sprak Hij: „Va - der, o ver -
sloeg, Daar - na: zo - ne, zie uw
mij. „He - den zult gij" sprak de
luid Riep de Heer het „E - li,"

5. Als de Heiland 't eind genaakte,
 En het scheidend levenslicht
Nog de laatste flikk'ring spreidde
 Voor hun half verbleekt gezicht,
Sprak Hij voor de vijfde male,
 Uit Zijn diep vermoeide borst,
d'Eerste klacht tot Zijne beulen,
 Met een deerniswaard: „Mij dorst."

6. Toen was 't oogenblik op handen,
 Dat een eind' maakte aan Zijn lot,
't Oogenblik, dat aard' en hemel
 Ons verzoenen zou met God.
Als de profetie vervuld was,
 En het vlekloos Lam geslacht,
Riep de Heer met groote stemme:
 „'s Menschen redding is volbracht."

7. Nog één woord klinkt van Zijn lippen,
 Eer Zijn hoofd terneder zijgt
En Zijn afgesloofde boezem
 Van den bangen doodsnik hijgt.
„Vader!" riep Hij, „in Uw handen
 Geef Ik over Mijnen geest."
Daarna stierf Hij; smart en lijden,
 Dood en doodstrijd was geweest.

(Overgenomen.)

No. 96.

De Ure des Gebeds.

voor Zijn kind tot troost ge - reed, Mijn
ik, op Je - zus' woord ge - reed, Mijn

noo-den kent, mijn krachten weet, En bij mijn werk en
ten - te saâm-rol als een kleed, En dan mijn voet zet

strijd tot staf U, u - re des ge - beds, mij gaf.
aan de kust Van 't eeuw'-ge Va - der - land der rust.

(Uit den Sankey-bundel.)

No. 97.

Dochter Zions.

1. Doch - ter_ Zi - ons,_ Wees_ nu ver - heugd!
2. Ho - si - an - na,_ Gij_ Da-vids Zoon!
3. Ja, Ho - san - na,_ Gij_ Da-vids Zoon,

Juich thans van vreug-de, Je - ru-za - lem!
Heil___ en ze - gen zij___ Zijn volk;
Wees nu_ ge - groet, o Vre - de - vorst!

p

Zie,___ uw Ko - ning komt_ tot u,
Sticht___ nu, Heer! Uw eeu - wig rijk;
Eeu - - wig staat Uw ze - tel vast,

p

Ja, ___ Hij komt, de Vre - de - vorst!
't Blij ___ Ho - san - na komt ___ U toe.
Eeu - wig is Je - ho - va's troon.

Koor.

f

Ho - si an - na, Gij ___ Da-vids Zoon,

f

Wees ___ nu ge - groet, o Vre - de - vorst!

No. 98.

Het Licht des Heiligen Geestes.

Andante. GEO. CARELESS.

1. Kom, Heil'-ge Geest, kom nu, Ver-klaar den wil — van God; Dat wij — ge - tui - gen van — Zijn leer En van ons za - lig lot.

2. Hij wascht ons door Zijn bloed, Geeft oo - gen om — te zien; Hij, die — voor zon - daars leed — en stierf, Wil mij ook hul - pe biên.

3. In waar-heid zegt geen mensch, Dat Je - zus is — zijn Heer, Dan door — den Geest, die hem — be - tuigt De waar-heid van Gods leer.

4. Wij zien slechts door dien Geest De kracht van Je - zus' bloed; Dies roe - pen wij — ver - heugd en blij: „Gij zijt ons eeu-wig goed."

5. Och, dat de wereld kenn'
Het alverzoenend Lam!
Gods Geest, bewerk geloof, en toon
Dat Hij tot redding kwam.

6. Dat door genâ zij zien
Den weg tot zaligheid,
Die voor een ieder menschenkind
Uit liefde werd bereid.

7. Geef hun een vast geloof,
Dat, wie Zijn wil betracht,
De kennis in zichzelf bezit,
Ten val nooit wordt gebracht.

No. 99.

O, hoe schoon!**

mf

1. O hoe schoon zijn Zi - ons vel - den,
2. Waar de kin - dren Gods zich bui - gen
3. Waar de jeugd, in rei - nen vre - de,
4. Waar pro - fe - ten we - der spre - ken,

Waar het beek - je kab - belt zacht,
In 't ge - bed, bij dag en nacht,
Kuisch vol - trekt den eeuw' - gen bond,
Aan - ge - daan met Go - des macht;

Waar de wou - den lus - tig tie - ren,
Smee - kin - gen als reuk-werk stij - gen
En Gods en - glen haar be - hoe - den -
En de vel - den vroo - lijk prij - ken,

En het bloemp-je lief - lijk lacht. O, hoe
Tot den troon van 's Hee-ren macht. O, hoe
Daar staat men op heil-gen grond. O, hoe
Rijk ver - sierd met hun - ne pracht. O, hoe

pp

schoon, O hoe schoon Is het,
schoon, O hoe schoon 't Land, waar
schoon, O hoe schoon Is dan
schoon, O hoe schoon 't Land, waar

pp

1-4. O hoe schoon, O hoe schoon

mf

waar de wouden staan, O hoe schoon, O hoe
Go-des kindren zijn, O hoe schoon, O hoe
Zi-ons hei-lig land, O hoe schoon, O hoe
Gods pro-fe-ten staan, O hoe schoon, O hoe

mf

1-4. O hoe schoon

schoon Is het, waar de wou-den staan.
schoon 't Land, waar Go-des kin-dren zijn.
schoon Is dan Zi-ons hei-lig land.
schoon 't Land, waar Gods pro-fe-ten staan.

5. Waar de tempeldaken helder
Glinstren in de middagzon,
En den heil'gen wordt gegeven
Water van de Levensbron.
O hoe schoon, o hoe schoon
't Land, waar templen weder staan. } *bis*

6. Waar de Heer Zijn uitverkoornen
Samenbrengt van heind en ver;
Boven Zions eeuw'ge heuv'len
Blinkt alleen de vredester.
O hoe schoon, o hoe schoon, } *bis*
Zion, waarheen wij eens gaan.

No. 100.

Vertrouwen.

1. Be - veel ge - rust uw we - gen, Al wat u 't har - te deert, Der trou - we hoe-de en ze - gen Van Hem, die 't al re - geert; Die

2. Den Heer moet gij ver - trou - wen, Be - geert gij d'uit-komst goed; Op Hem uw ho - pe bou - wen Bij al - les, wat gij doet. Niet

3. Wel kan Zijn hulp ver - tra - gen, En 't schijnt of in den nacht Geen licht voor u zal da - gen, Als - of geen troost u wacht. Doch

wol - ken, lucht en win - den Wijst
lang zal 't lij - den du - ren! Draag
eens geeft Hij de pal - men U

spoor en loop en baan, Kan ook wel we-gen
nog een poos uw kruis! Wel - licht slechts wei-nig
Zelf in u - we hand, Dan zingt gij vreug-de-

vin - den, Waar - langs uw voet kan gaan.
u - ren, En eeu - wig zijt gij thuis.
psal - men In 't eeu - wig Va - der - land.

No. 101.

De Boodschap der Zaligheid.

Wijze. No. 100.

1.

Wat is het Evangelie,
  Dat u zoo zeer verblijdt?
Wat is 't, en wat zal 't blijven,
  Voor nu en voor altijd?
Het is een eeuwge boodschap
  Van vreê en zaligheid
Voor hen, die zich bekeeren
  Van ongerechtigheid.

2.

Waartoe is het gegeven
  In onzen levenstijd?
Zal ik er ook naar streven,
  Mij wagen in den strijd?
Het is een blijde boodschap
  Tot kennis van uw lot,
Opdat gij, sterflijk wezen,
  Zult worden als uw God.

3.

Laat ons dan dankbaar strijden,
  Gehoorzaam aan Zijn Woord;
Laat ons elkander steunen
  Door daad, gebed en woord.
Weet, als wij steeds volharden,
  Dan is aan 't eind ons loon,
Dat Godes hand zal geven:
  Een overwinnaarskroon.

H. de Brij.

No. 102.

Het Oprichten des Koninkrijks.

Jos. J. Daynes.

1. Na - bij is reeds die zaal'-ge dag, De
2. Des Hee - ren woor - den fa - len niet, Hoe
3. Haast valt dat groot ver - meng - de beeld, Goud,
4. Dan wordt door Jood en Hei - den saâm Den

groo - te dag van on - zen Heer, Dat
ook de Sa - tan te - gen - werkt; De
zil - ver, ko - per ij - zer, leem; De
Groo - ten Schep - per lof — ge - bracht; En

Hij, met de — ver - los - te — schaar Zal
steen rolt van den berg — nu — voort, En
heer-schap - pij — van bij - ge - loof Vliedt
't on - ge - loof wordt dan — door Hem Ver -

14

ko - men tot deez' aar - de neer.
wordt steeds groo - ter on - be - merkt.
voor het licht der waar - heid heen.
ban - nen in een eeuw'- gen nacht.

5.

Van Oost tot West, van Zuid tot Noord
Zal 's Heeren Koninkrijk eens zijn;
En kindren veel van elk geslacht
Zijn dan verlost van zorg en pijn.

No. 103.

De Wereld ligt in 't duister.

H. H. PETERSEN.

1. Heel de we - reld ligt in 't don - ker;
2. Laat den In - di - aan en Ne - ger,
3. Geef aan hen, die zijn in 't duis - ter,

Geef nu acht, mijn ziel en vraag: Heer, ver-
Ja, laat al de Heid'-nen zien, Welk een
Spoe-dig, Heer, Uw heer-lijk licht; Geef, van

vul Uw Woord met luis-ter, En dat dra de
won-der-ba - re red-ding On - ze God hun
d'Oos-ter-kust tot 't Westen, Hun, die blind zijn,

Mor-gen daag'. Blij - de heil-dag, blij - de
aan komt biên. 't E - van-ge - lie, 't E - van-
weêr 't ge-zicht. Laat Uw licht-glans, laat Uw

heil - dag, Ach kom spoe - dig, kom, ja kom.
ge - lie Wordt ge - hoord van pool tot pool.
licht-glans Bre - ken door hun don-kren nacht.

No. 104.

Het Sterven onzer Geliefden.*

JOHN. S. LEWIS.

1. Als ge - lief - den zijn ge - roe - pen
2. Wel keert 't li - chaam weer tot de aar - de,
3. Hij, die hen hier met ons plaats - te,
4. Daar zien zij hun vroe - gre vrien - den

Van uw— zij - de tot— het graf,
Maar de— geest keert naar om - hoog;
Sneed het— aard - sche le - ven af,
In 't voor ons ver - bor - gen oord;

Weet, dat zij slechts, bij het ster - ven
Weet, dat zij niet zijn ge - stor - ven,
Want Hij heeft hun ar - beid noo - dig
Daar gaan zij, in — hun - ne — roe - ping,

Leg - gen de aard - sche zor - gen af.
Maar ver - bor - gen voor uw oog.
Aan de an - dre zij van 't graf.
Tot een hoo - ger le - yen voort.

5.

Laat ons dan niet langer treuren,
Drogen we onze tranen af,
Want de Heiland heeft verbroken,
Ook de boeien van het graf.

6.

Dat wij ons nu toebereiden,
Want straks breekt het tijdstip aan,
Dat ook wij als onze dooden,
Naar de andre zijde gaan.

No. 105.

Cumorah.

* De Nephietische naam van den heuvel, waar de platen van het Boek van Mormon verborgen lagen. (Cumorah.)

wijs - heid, lief - de en trouw - be - too - ning, D'her -
Hei - land is daar - in te hoo - ren, Hij
Chris - tus in Zi - on zal plan - ten, Hij

stel - ling van Is - rel, en Chris - tus als
richt we - der op al het - geen was ver -
ga - dert d'op - rech - ten door Zij - ne ge -

Ko - ning.
lo - ren.
zan - ten.

Koor.

O Is - rel, o Is - rel, Waar

gij — ook moogt wo - nen, Be - reid u voor

Hem, Zij - ne macht zal Hij too - nen.

No. 106.

Israel, Israel!*

1. Is - rel, Is - rel! God — roept u, Roept u
2. Is - rel, Is - rel! God — spreekt nu, Hoor de
3. Is - rel, Is - rel! Uit den he - mel Daalt een
4. Is - rel, Is - rel! Zoudt gij blij - ven In de

nu uit zonde en wee; — 't Groo - te
stem van Je - zus zoet. — Dag van
en - gel tot u neêr, — Om uw
dik - ke duis - ter - nis? — Go - des

Ba - by - lon zal val - len, O, val
heer - lijk - heid en glo - rie, Kom Zijn
kin - d'ren te be - die - nen Met een
oor - deel na - dert spoe - dig; — Stel u

toch niet met haar mee. Kom tot Zi - on, kom tot
volk nu te - ge - moet. Kom tot Zi - on, kom tot
bood-schap van den Heer. Kom tot Zi - on, kom tot
zelf geen hin-der-nis. Kom tot Zi - on, kom tot

Zi - on Hier is eeu - wig rust en vreê.
Zi - on Kom en kniel aan Je - zus' voet.
Zi - on En leer van Zijn we-gen meer!
Zi - on Gods be - lof - ten zijn ge - wis.

No. 107.

De Bron van mijne Vreugde.**

G. CARELESS.

Andante.

1. Mijn God, de bron van al— mijn vreugd, Mijn le - ven en— mijn vree, Gij richt mijn
2. Als G'in mijn don - kren nacht ver - schijnt, Zoo breekt het dag - licht aan; Gij zijt m'een
3. Hoe vei - lig maakt Uw hulp, als ik De le - vens - zee— door - klief, Als Gij mij
4. Kon ik ont - vluch - ten 't sterf - lijk huis, Bij zulk een vreug - de - woord, En stij - gen

lot be - schikt mijn heil, Sterkt mij bij
hel - dre mor - gen - ster, Een zon - licht
Uw ge - nâ__ be - wijst, En fluis-tert:
langs der en - glen rei__ Tot vreug-den

ie - dre schreê, Sterkt mij bij ie - dre schreê.
op mijn paân, Een zon - licht op mijn paân.
'k Heb u lief, En fluis-tert:'k Heb u lief.
on - ge - hoord, Tot vreugden on - ge - hoord.

5.

Geen schrik blijft mij, voor hel of dood,
Geen vijand houdt mij neêr;
Uw liefdevleuglen en 't geloof
Doen m'overwinnen, Heer. *(bis)*

No. 108.

„En ik zag eenen anderen Engel.“

Openb. 14. 6.

EVAN STEPHENS.

1. Wat zag men daar aan den he - mel?—Vlie-gen
2. Had men dan geen E - van- ge - lie?— Ve - le
3. Was het wa - re E - van-ge - lie Aan deez'

kwam een En - gel neêr. Had hij ook wat meê te
door den mensch ge- leerd.—Maar het welk bracht dan die
aar- de dan ont-gaan? Hoe met hen, die het niet

brengen?—'t E - van-ge-lie bracht hij weer. Ja, met
En-gel?—'t Is het ou-de weer - ge - keerd; 't Werd ge -
hoorden?—Wees met Godes recht vol-daan, Zoek geen

macht wor - de 't ver - kon - digd, O - ver -
leerd door Pau - lus, Pe - trus En door
oogst, waar niet ge - zaaid is, Noch een

al zoo klonk zijn woord, Aan elk volk en taal en
Chris-tus on - zen Heer. 't Is het stre-ven van de
dag waar heerscht de nacht. Nu de waarheid wordt ver-

na - tie, Tot in 't verst ver-wij-derd oord.—
Heil'- gen, Stipt te vol - gen de - ze leer.—
kon - digd, Laat ons blij - ven in haar macht.

No. 109.

Kindertjes, bemint den Heere.*_**

A. PRESTON.

1. Kin - der - tjes be - mint den Hee - re,
2. Vroom en nee - drig, als de Zoon Gods,
3. „Eert uw va - der en uw moe - der,“

Leert Zijn heil'-gen wil te doen. Hij wil ie - dren
Bid - den wij den Va - der aan, Op - dat w'im-mer
Leert de Hei-land u en mij. Helpt uw zus - ter,

dag u lee - ren, U met spijs des he-mels voên.
van den troon Gods Kracht ont van-gen on - der 't gaan.
helpt uw broe - der, Staat el-kaar vol lief-de bij.

Je - zus zei, ver - geeft el - kan - der,
Want wij rei - zen, deugd ge - win - nend,
Bid - den wij dan van den he - mel

Hebt el - kan - der hart' - lijk lief; _
Op het nau - we, rech - te pad, _
Kracht en moed tot 't ein - de toe, _

Zorgt daar - om dat d'een den an - der
Eer - lijk, min - zaam, waar - heid - min - nend,
Klem - mend ons, trots 't aardsch ge - we - mel,

Nooit ver - oor - zaak leed of grief.
Zoo - als Je - zus 't Zelf be - trad.
On - ver - flauwd aan d',,ijz' - ren roê."

No. 110.

Feestlied.⁂

Moderato.

C. J. Thomas.

1. O Heer, keur goed ons feest - ge - tij, En maak van al - le zorg ons vrij. Laat, wijl wij hier zijn, elk gemoed Ver - vuld zijn van Uw lief - de - gloed.

2. Stort U - wen goe - den Heil' - gen Geest Op al - len uit, hier op dit feest. Maak on - ze har - ten één, o Heer, Dat wij ver - staan Uw rei - ne leer.

3. Dat on - ze Zon - dag - school eens zij Ons al - ler trots, dat bid - den wij. En, Heer, dat elk, tot 't ein - de toe, Ge - wil - lig Uw ge - bo - den doe.

No. 111.

O Jezus, Gij Gever!

R. BRADSHAW.

1. O, Je - zus! Gij Ge - ver Van wat ik ge -
2. Daar koud als De - cem-ber In zon-den ik
3. Thans ben ik ver - bon-den, O Heer, aan Uw

niet, Ont - vang thans het of - fer, Dat
lag, Ge - denk ik met blijd-schap Den
werk; U heb_ ik ge - von - den, Tot

Uw kind hier biedt. Voor im - mer ver -
heug - lij - ken dag, Toen Uw E - van -
trouw maak mij sterk. Uw Geest zal_ mij_

heugd zingt Mijn hart van Uw naam, Uw—
ge - lie Mij za - lig - heid bracht, En—
schra - gen, Ge - lei - den Uw hand, Om—

goed-heid, Uw groot-heid En lief - de te zaâm.
ik, mij ver - need'-rend, Er - ken-de U-we macht.
m'een-maal te bren-gen In Zi - on, Gods land.

No. 112.

Vlug naar de Zondagschool! ***

W. G. Bickley.

1. Vlug naar de Zon-dag-school, Kom, kom, kom.
2. Vlug naar de Zon-dag-school, Kom, kom, kom.
3. Vlug naar de Zon-dag-school, Kom, kom, kom.

Waar-om te wach-ten-staan? Kom, sluit bij ons u aan,
Hier ge-ven w'eer en lof Hem Die uit 't he-mel-hof
Hier leeren wij van 't werk in 's Heeren Rijk en Kerk,

Graag zien w'u me - de - gaan, Kom, kom, kom.
Zijn Geest ons zendt in 't stof, Kom, kom, kom.
Zoo on - ver-wrik-baar sterk, Kom, kom, kom.

Ga me - de, zon-der prijs Krijgt gij hier zie-le-spijs
O, wacht niet, ka-me-raad, Aanstonds is het te laat,
Waar-om te wachten staan? Kom, sluit bij ons u aan,

Van leeraars goed en wijs, Kom, kom, kom!
Kom, 't is uw eigen baat, Kom, kom, kom!
Graag zien w'u medegaan. Kom, kom, kom!

No. 113.

De Sabbatdag. ***

THOMAS C. GRIGGS.

1. Stijg' ons lied nu zoet en teêr, Want de Sabbat is er weer, Voor 's menschen rust, Voor
2. Heil-ge dag, van zor-gen vrij–'t Eeuw-ge leven zoeken wij, Dat loon zoo groot, Dat
3. Lief-lijk ruischt het plech-tig lied, Wijl een elk zijn gave biedt: 't Gebroken hart, 't Ge-
4. Dankbaar klinke 't blij gezang, 't Spoor Gods volk met zachten drang Tot bidden aan, Tot

's menschen rust, En op - dat — hij dank' — den
loon zoo groot; Nemen brood en wijn, — want
bro - ken hart; 't Of-fer dat — de Heer — graag
bid - den aan, Dat het steeds Zijn gunst — er -

Heer, Van Zijn goed - heid zich be -
Hij — Heeft ge - zegd: — Ge - denkt Mijn
ziet, Die ons vreug - de — geeft voor
lang! Wijl de Sab - bat — blijft be -

wust, Van Zijn goed-heid zich be - wust.
dood, Heeft ge - zegd: Ge-denkt Mijn dood.
smart, Die ons vreug-de geeft voor smart.
staan, Wijl de Sab - bat blijft be - staan.

No. 114.

„Zwijg, wees stil!" ****

H. R. PALMER.

1. Meester, de storm win-den woe-den! On-stui-mig is 't
2. Meester, ver-sla - gen van gees-te Buig 'k he-den in
3. Meester, de schrik is nu o - ver, 't Is rus-tig op

band-loos tij! De lucht is ont-zet-tend pik-
smart mij neer, Mijn hart is ten diep-ste be-
land en vloed; De zon kiest het meer tot haar

don - ker, Geen ha - ven of hulp na - bij. Be -
kommerd, Word wak-ker en red mij, Heer! Ik
spie - gel, En vreê is in mijn ge - moed. O

kom-mert U dan niet ons sne-ven? "Hoe kunt Gij
lig in een schrikzee van zon-de, Waar-in'ksteeds
toef, mijn ge-ze-gen-de Hei-land, Houd mij aan

sla-pen, Heer? Nu elk oo-gen-blik aak-lig ons
die-per zink,— Ik ver-ga hier! 'kver-ga! o mijn
U-we hand— En ik an-ker met vreugd in Uw

dreigt met Een graf in het ko-kend meer?
Mees-ter, O red mij eer ik— ver-drink.
ha-ven, En rust aan het za-lig strand.

Koor.

„Den wind en de zee-ën be - heerscht Mijn wil,

p *pp*

Zwijg, — wees stil! — Zij het de woe-de van

p *pp*

Zwijg, wees stil, zwijg, wees stil!

't nood-ge - tij, Of duiv'-len, of men-schen, of

cresc.

wat het ook zij; Geen zee deert het vaar-tuig waar

cresc.

Hij mee vaart, Die Heer is van he-mel en

ff

zee en aard; Zij al-len vol-gen ge-dwee Mijn wil,

ff

p

Zwijg, wees stil! zwijg, wees stil! Zij al-len vol-gen ge-

p

rit. *pp*

dwee Mijn wil, Zwijg, zwijg, wees stil!"—

pp

No. 115.

Het Sacrament. ***

JOHN DETTON.

Moderato.

1. Kin - der - tjes, de Hei - land mint u,
2. Hebt gij mis-schien on - be - zon - nen
3. Wilt, wijl g'eet en drinkt, niet spre - ken,
4. Kin - dren, mint den Za - lig - ma - ker,

Ook voor u gaf Hij Zijn bloed, En de we - der-
Broertje of zus-je leed ge - daan, Zijt gij on - door-
Bidt veel lie-ver zacht en stil; 't Sacrament toch
Ook voor u gaf Hij Zijn bloed, Weet het: ie - dre

lief - de bindt u, Dat gij Zijn ge - bo - den doet.
dacht be-gon-nen U - we ou - ders te weerstaan?
is een tee-ken, Dat gij doen wilt 's Heeren wil.
kwaad ver-za - ker Wordt met vreugd door Hem begroet.

Komt naar Zon - dag - school als 't tijd is,
Moet er iets ver - be - terd wor - den?
Bidt tot God, want dan hoort Hij u,
Vreest geen woord dat u zal smar - ten,

't Hart van spe-len af - ge-wend, Daar de Sab-bat
Zorgt dat gij Gods wet niet schendt: Brengt dat al - les
Waar-op Hij Zijn Geest u zendt, Goe - de en-glen
Wordt met Gods ge - nâ be-kend Komt hier met be-

God-ge-wijd is, Ook door 't hei-lig Sa-cra-ment.
eerst in or - de Eer gij neemt van 't Sa-cra-ment.
zijn na-bij u, Wijl gij neemt van 't Sa-cra-ment.
keer-de har-ten, En neemt deel aan 't Sa-cra-ment.

No. 116.

God mint reine harten.⁂

J. M. MACFARLANE.

1. Dier-bre kin-dren, God is bij u,
2. Dier-bre kin-dren, heil - ge en-glen
3. Kin-dren, God wil graag u lee-ren,

Hij houdt dag en nacht de wacht,
Let - ten al - tijd op__ uw daân;
En u ster-ken, als__ gij streeft

En Hij wil__ u gaar - ne zeeg-nen,
Trouw wordt al - les op - ge - schre-ven,
Steeds de wen - ken op__ te vol - gen,

Als_ gij 't goe - de steeds be - tracht.
Nooit kunt gij_ hun oog_ ont - gaan,
Die_ Hij door_ Zijn geest u geeft.

Stelt ver - trou - wen, Stelt ver - trou - wen
Rei - ne har - ten, Rei - ne har - ten
Weest stand - vas - tig, weest stand - vas - tig

In Zijn lief - d'en in_ Zijn macht.
Mint God— kweekt dan deug - den aan.
Aan Zijn Kerk_ en Rijk_ ver - kleefd.

No. 117.

Der Kinderen Gebedslied. *⁎*

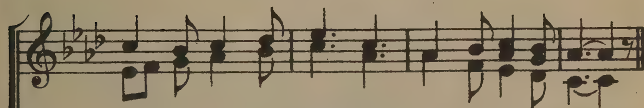
EVAN STEPHENS.
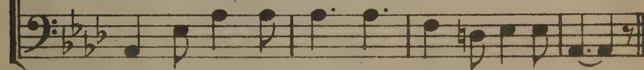
1. Goe-de He - mel - va - der, Schep-per al - ler
2. Va - der, dank en ee - re voor de ze - ge-
3. Ze - gen on - ze lei - ders, Uw ge - trou - we

din - gen, Zie Uw klei - ne kin - dren
nin - gen, Die zoo ruim w'ont - van - gen
knech-ten, Die met U - we waar - heid

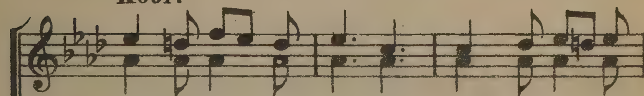
jui-chen U ter eer, ___ Hoor hoe wij, zoo
uit Uw mil - de hand, ___ Voor het licht der
on - ze gees-ten voên. ___ Ze-gen on - ze

jong nog,— van Uw goed-heid zin - gen.
Waar - heid,— dat Uw zen - de - lin - gen
ou - ders,— ze - gen al d'op - rech - ten.

O— wil on - ze dwaasheên nu - ver-ge-ven, Heer.
Zoo be-lang-loos brach-ten in ons va-der-land.
Help ons on - ze plich-ten nauw-ge-zet te doen.

Koor.

Sla in lief - d'ons ga - de, Schenk ons Uw ge-

na - de; Wil ons lee - ren zin - gen

tot_ Uw_ lof. ___ Laat ons lied zich

men - glen Met 't ge - zang der en - glen,

Die U prij-zen in het he - mel - hof._

No.118.

Dat ons Hart U behoore.

Langzaam.

f

1. Dat ons hart U mag be - hoo-ren,
2. Ja, dat geeft ons vreugd van bin-nen,
3. Nie-mand min - de ooit zoo tee-der,

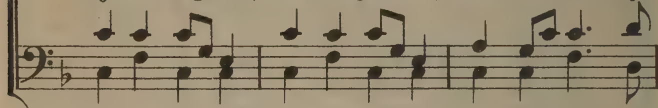
f

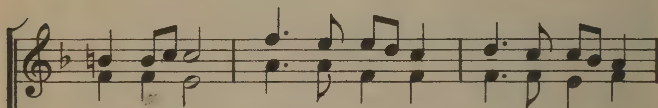
Dier-bre Je - zus, voor al - tijd! Dat Gij ons hebt
Stil - le rust en vreê voor God, Als we aan Je - zus
Als die trou-we Hei - land doet; Nie-mand was tot

weêr-ge - bo - ren En ons 'thoogst ge - luk be - reid;
hart en zin-nen Toe-be - trou - wen, heel ons lot.
hulp ge-ree-der, Trekkend door een lief-de-gloed.

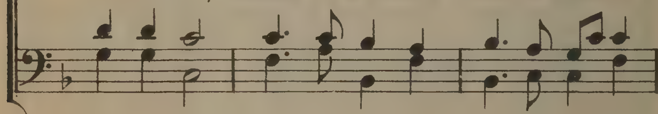

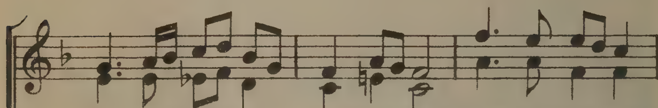
O! dat doet ons har - te jui-chen, Doet ons smee-ken:
Als wij aan Zijn hand zoo wand'len, Luistrend naar Zijn
Hij ont-vangt ons, arm van gees-te, Deelt met ons Zijn

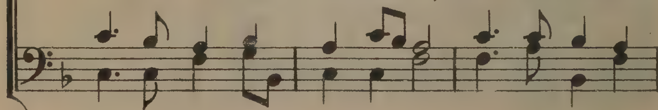

Trou-we Heer, Geef, dat w'U steeds dank be - tui-gen,
lief - de-stem, Wor - den w'één in wil en hand'len,
er - fe-nis, Maakt in s'Va-ders huis de mees-te

En ons hart U__ lo-ve en eer', Geef, dat w'U steeds
Eén in geest en macht met Hem, Wor-den w'één in
Wie hier al - ler die-naar is, Maakt in s'Va-ders

dank be-tui-gen, En ons hart U— lo-ve en eer'!"
wil en hand'len, Eén in geest en macht met Hem!
huis de mees-te Wie hier al-ler die-naar is.

No. 119.

Mijn Verlosser leeft.

1. Ik weet, dat mijn Ver-los-ser leeft, Dit
2. Hij leeft, in ma-jes-teit om-hoog; Hij
3. Hij leeft! ver-re-zen uit het graf! Hij
4. Hij leeft, waar Hij ons plaats be-reidt. Haast

is het, wat mij troost hier geeft, Hij leeft, die voor mij
leeft, op Hem rust steeds mijn oog; Mijn Hei-land pleit voor
leeft, die 't le-ven voor mij gaf! Ik zing van Hem die
komt Hij weer in heer-lijk-heid, Dit geeft tot jui-chen

stierf! Hij leeft! dit maakt mij al - tijd
mij; Zijn lief - de vult mijn kin - der -
leeft. Hij leeft, die mij zoo teêr be -
stof. Wat vreug - de is die ver - zeek'- ring

blij, Hij leeft, mijn Hei-land, die voor mij Een
hart. Hij leeft! dit le - nigt al mijn smart, Mijn
mint. Hij leeft, die mij, Zijn dierbaar kind, Het
mij, Dat mijn Ver - los - ser leeft voor mij! Zijn

Koor.

le - venskroon ver - wierf.
Hei - land leeft voor mij.
eeu - wig le - ven geeft.
naam zij eeu - wig lof.

Hij leeft! — Hij —
Hij leeft!

leeft!

Hij leeft! Ik weet, dat mijn Ver - los - ser

leeft! Hij— leeft!—— Hij— leeft! Ik

Hij leeft! Hij leeft!

weet, dat mijn Ver - los - ser leeft.

5.

Gij, die nog niet voor Jezus leeft.
Neemt aan het leven, dat Hij geeft.
Geen leven zonder Hem!
Hij leeft! Hij roept u: komt tot Mij!
Hij leeft! o vliedt nu aan Zijn zij',
Dan leeft ook gij voor Hem.
Koor. Hij leeft! *enz.*

(Uit den Sankey-bundel.)

No. 120.

Ik rust dan veilig.

1. Als de le - vens-stor-men woe-den Om mij
2. Wil Hij soms be-proe-ving zen-den, Is het
3. Hoe de vij - and ook moog zoe-ken, Mij te
4. Ja, zoo - lang ik 't kruis hier dra - ge, Door den

heen, op zee of land, Dan zal ik mijn toevlucht
dat ― ik smart hier lijd: Niet Zijn gramschap, maar Zijn
kwel-len in 't ge-moed, God zorgt, dat ook zelfs het
ruw-sten storm of wind, Wil de Hei - land voor mij

zoe - ken In ― de scha - duw van ― Gods
lief - de Toont Hij, als ― Hij mij ― kas -
kwa - de Meê-werkt tot ― mijn eeu - wig
zor - gen, Hij ― be - schermt Zijns Va - ders

Hij — be - dekt mij, Hij — be-

hand.
tijdt.
goed.
kind.

Hij be-dekt mij,

dekt mij, En geen kwand — komt ooit na-

Hij bedekt mij, En geen kwand komt ooit na-

bij mij, Hij be-dekt mij! 'k Rust dan

bij — mij, — Hij bedekt mij!

vei - lig In de scha - duw van Gods hand.

'k Rust dan vei-lig In de schaduw van Gods hand.

(Uit den Sankey-bundel.)

No. 121.

De Zegeningen Zions.

Allegro. JOHN TULLIDGE.

1. Wij {zin - gen / zon - gen} lie - dren Zi - ons In
2. O Zi - on, lang voor - speld door De
3. Sinds Zi - on werd ge - ves - tigd In
4. De pracht en glans der weel - de, Die

een ver - wij-derd land, De harp {blijft Lier / bleef daar} niet
knech-ten van den Heer! Wij krij - gen van uw
het eens woes-te oord, Brengt het zijn gou-den
we-reld-sche oo-gen zien, Zijn niets in ver - ge -

lig - gen Naast on - ze ij - dle
ze - gen En dee - len in uw
schat - ten En ook ge - zond - heid
lij - king Met al wat gij kunt

hand. De wind en zach-te brie - zen, Zij
eer. Uw mu - ren bie - den vre - de, Uw
voort; Waar 't land was dor en droe - vig En
biên, Be - gaafd met al - le prach - ten En

zin - gen lof tot Hem, En wek-ken in ons
haard een plaats van rust; {Daar / Hier} bid-den wij in
scheen als mach-te - loos, Klinkt nu een lied van
guns-ten van den Heer. Steeds ach-ten wij uw

har - te Een wel- lui-den - de stem.
stil - te En die-nen God met lust.
blijd - schap, Bloeit al - les als een roos.
krach - ten Bo - ven al aard-sche eer.

No. 122.

„Komt tot Mij!“

1. 'k Hoor een stem zoo zacht en tee-der,
2. Op Zijn woord zien blin-den we-der,
3. Lam van God! Uw zoen-bloed redt mij,
4. Groot is Uw ge-nâ, o Hei-land,

Bo-ven al het aardsch ge-druisch.
Doo-den le-ven op Zijn stem;
Maakt mij gansch van zon-den vrij;
En Uw lief-de is zon-der peil;

't Is de stem van Je-zus, spre-kend:
Als Hij spreekt, geeft Hij mij vre-de,
Hoe ook Sa-tan zoek' te kwel-len,
Ja, Gij schenkt mij door Uw zoen-bloed

„Volg Mij naar het Va - der-huis."
En de twij - fel vliedt voor Hem.
Gij maakt mij ver - heugd en blij.
Vol - len vre - de en eeu - wig heil.

Koor.

'k Hoor Hem roe - pen: „Kom tot Mij!"

Heer, ik kom nu aan Uw zij.

(Uit den Sankey - bundel.)

No. 123.

Komt die Naam mij toe?

J. PADDON.

1. Een Heil'-ge!—Komt die naam mij toe, Of
2. Ge-loof ik, dat er is een God, En
3. Ben ik ook tot be-rouw ge-bracht, Tot
4. Voel-de ik mijn zon-de en schul-den toen Ik

is — het slechts in schijn? Ver-
dat — die goe-de Heer Aan
leed — van schuld en zond'? Heb
daal-de in 't wa-ter-graf Daar

dien ik — door al 't geen ik doe — Om
hem die — na-komt Zijn ge-bod, Geeft
ik ge-zocht be-kee-rings-kracht Voor
Je-zus — wou mijn schuld vol-doen, Ver-

Ver-dien ik — door al 't geen ik
Aan hem die na-komt Zijn ge-
Heb ik ge-zocht be-kee-rings
Daar Je-zus wou mijn schuld vol-

zoo ge - eerd te zijn?
eeu - - wig licht en eer?
hart en oog en mond?
ge - - ving bood voor straf?

doe Om zoo ge-eerd te zijn?
bod, Geeft eeu - wig licht en eer?
kracht Voor hart en oog en mond?
doen, Ver - ge - ving bood voor straf?

5.

Verkreeg ik ook dien Heil'gen Geest,
Beloofd met licht en macht,
Hem, die gelooft, en die God vreest
En s'Heeren komst verwacht?–

6.

– Geloof, bekeering, en de doop
In water en den Geest
Begint den waren levensloop,
Dien gij, o Heer, ons weest.

7.

Nu moet ik hier niet blijven staan,–
'k Heb 't fondament gelegd,–
Maar tot volmaking voorwaarts gaan,
Zooals door Hem gezegd.

8.

Dan is er aan het eind een kroon
Voor hem, die overwint,
Als Christus spreidt Zijn macht ten toon,
Geen plaats de zonde vindt.

No. 124.

God, hoog in Eer!

Plechtig.

1. God, hoog in eer en groot van macht, Wien eer en lof wordt toe-ge-bracht, Voor Wien zich buigt de Se-ra-fijn, Die God zal mij tot Va-der zijn, Voor Wien zich

2. Hij, die geen vo-gel-tje ver-geet, Die mijn be-hoef-ten kent en weet, Die trou-we Va-der weet ge-wis Wat voor Zijn kind het nuttigst is, Die trou-we

3. Geef, Heer, dat ik met el-ken dag U meer en be-ter dan-ken mag, Dat ik U bo-ven al-les min, Zoo voert Gij m'eens ten he-mel in, Dat ik U

f

buigt de Se-ra-fijn, Die God zal mij tot Va-der zijn.
Va-der weet ge-wis, Wat voor Zijn kind het nuttigst is.
bo-ven al-les min, Zoo voert Gij m'eens ten he-mel in.

No. 125.

Des Menschen vrije Wil.

1. Weet dan, dat el - ke ziel is_ vrij
2. Vrij-heid en re - de maakt den man,
3. Een ie-der staat_ 't ge-loo-ven vrij,
4. Dat wij ge-nâ_ niet mis-ver-staan,
5. Als wij ver-wer-pen Zijn ge-boôn,

Zijn weg te kie-zen, waar 't ook zij;
Ont-neem hem dit,_ wat_ is hij dan?—
God roept tot al-len: „Komt tot Mij!"
Zij moet met werk en_ wil steeds gaan;
Met 't heil'-ge drij-ven_ spot en hoon,

Ten he-mel dwingt de Heer ons— niet,— Daar
Hij wordt als dier, en denkt dus— niet— Aan—
Zijn wij ge - hoor-zaam aan dat— woord, Dan—
Want hier - in is de Heer ver - heugd, Dat—
Dan zal—door ei - gen schuld—slechts pijn— Het—

Hij een vrij - en— wil ons liet,—Daar
't geen de hel— of— he - mel biedt,—Aan
helpt Hij ons— ook ver - der voort,— Dan
wij be - trach - ten— liefd' en deugd,— Dat
loon van on - ze— da - den zijn,— Het

Hij een vrij - - en— wil ons liet.
't geen de hel— of— he - mel biedt.
helpt Hij ons— ook— ver - der voort.
wij be - trach - ten— liefd' en deugd.
loon van on - ze— da - den zijn.

No. 126.

Herdenkt het Sterven van Christus.

GEO. CARELESS.

1. Dankt al uw heil aan Je - zus' naam, Be-
2. Hij o - ver - won de hel en dood, Ver-
3. De wijn en 't brood stelt ons nu voor, Zijn
4. Dit Sa - cra - ment ver - vult de ziel Met

wijst Hem lof en eer, Die voor ons
brak de boei van 't graf, Ver - mor - zel -
dood voor on - ze schuld. Komt, Heil' - gen,
vre - de, en met rust; Het maakt de

heil den kruis - dood stierf, Zijn le - ven
de_ den kop_ der slang, Waardoor_ Hij
volgt Zijn voor_ beeld na,_ En dient_ Hem
Heil'-gen van_ het doel Des le - vens

lei ter neêr, Zijn le - - ven lei ter neêr.
vrij-heid gaf, Waar-door__ Hij vrij-heid gaf.
met ge - duld, En dient__ Hem met ge - duld.
hier be - wust, Des le - - vens hier be - wust.

5. Dus roem en lof tot onzen Heer,
Die reinigt door Zijn bloed
En door dit heilig avondmaal
Ons aller zielen voedt. (*bis*)

No. 127.

Het Zaaien.**

H. A. TUCKETT.

1. Zie, wij zaai-en, zaai - en daag-lijks Zoo veel
2. Zaad dat valt waar heerscht de stil - te Van het
3. Zaad dat lig-gen blijft on-vruchtbaar, Le - ven-
4. Heer, laat ons al - léén niet zaai - en, Want Gij

zaad van goed en kwaad, Wijd ver-spreid op vlak - ke
vreedzaam, lief-lijk dal; Zaad gestrooid in druk - ke
loos op goe den grond Zaad dat leeft en groeit en
weet hoe zwak wij zijn! Eng-len wacht stel bij den

lan - den Of waar 't grootsch ge - berg - te
plaat - sen Waar 't ver - tre - den wor - den
vrucht draagt Na - dat 't graf den zaai - er
ak - ker, Op - dat 't kost - baar graan niet

staat; Zaad dat valt in rij - ke groeven Vruchtbaar
zal; Zaad door 't tra-ge hart ver - ge - ten, Doel loos
bond. Door een fluistring zaait men ze - gen, Door een
kwijn'; Tot het veld eens prijkt in glo - rie, Rij - ke

door den re - gen mild; Zaad dat ligt op dor - re
in den wind ge - gooid; Zaad door an-dren trouw ge-
a - dem-tocht soms haat- In de daad den blik, de
oogst eens wordt ge - maaid Van het zaad ten eeuw-gen

vlak-ten Op de aar-de woest en wild.
koe-sterd, Bid-dend, liefd'-rijk uit-ge-strooid.
woor-den, Ligt het doods-of le-vens-zaad.
le-ven, Dat in tra-nen werd ge-zaaid.

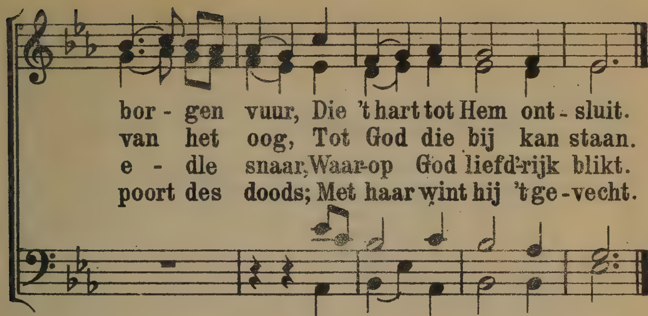
No. 128.

Het Gebed.**

GEO CARELESS.

1. Wat is 't Ge-bed?—D'op-rech-te wensch,
2. Bid-den is 't sla-ken van een zucht,
3. Der woor-den kin-der-lijk-ste vorm
4. Bid-den-des Chri-stens le-vens-kracht—

Door 't hart tot God ge-uit, De gloed van een ver-
Het val-len van een traan, Of 't op-waarts blik-ken
Best voor 't ge-bed ge-schikt, Doet tril-len zacht die
Is zijn na-tuur-lijk recht, Zijn wachtwoord aan de

5.

Het is de stem des zondaars, die
Berouw van schuld bezit,
Wijl d'Englen juichen in hun zang,
En spreken: „Ziet, hij bidt!“

6.

't Bidden vereent de Heil'gen steeds
In hart en daad en woord;
Zoo wordt gemeenschap met den Zoon
En Vader nooit verstoord.

7.

In 't bidden ben ik niet alleen —
De Heil'ge Geest bidt meê;
Als Voorspraak bij den eeuw'gen troon
Zoekt Jezus 's zondaars vreê.

8.

Gij Leven, Waarheid en de Weg,
Door Wien wij keeren weer
Tot God, Gij zelf betraadt dat pad —
O, leer ons bidden, Heer!

No. 129.

Geef ons Uw Genade!

GEO. CARELESS.

1. Heer, geef ons Uw ge - na - de, Niets
2. O, geef ons U - wen vre - de In
3. Uw ze - gen wil ons ge - ven, Dat

zijn wij zon - der dat; Leid ons op U - we
de - zen le - vens - tijd, En 't heil-'t is on - ze
die ons ster - ken mag, Zoo kun - nen wij ons

pa - den En tot des he - mels schat. O,
be - de- Uw kruis heeft zulks be - reid. Heer,
le - ven Ver - be - tren ie - dren dag. O,

leer ons U - we waar - heid, Bij dag en
dat Uw macht ons ster - ke— Gij weet hoe
schenk ons U - wen Geest, Heer, Met ken - nis

in— den nacht! Door U slechts wordt ons
zwak wij zijn. O, dat z'in ons steeds
en— ver - stand. Uw licht, o goe - de

klaar - - heid Tot on-zen geest ge-bracht.
wer - - ke, Op - dat wij krach-tig zijn.
Mee - - ster, Ge - leid'ons hart en hand.

Door U wordt klaarheid Tot on-zen geest ge - bracht.
Dat z'in ons wer - ke, Opdat wij krach-tig zijn.
Uw licht, o Meester, Geleid'ons hart en hand.

klaar - heid Tot on-zen geest ge - bracht.
wer - - ke, Op - dat wij krach-tig zijn.
Mee - - ster, Ge - leid'ons hart en hand.

No. 130.

Besteed uwen Tijd nuttig.**

R. B. BAIRD.

1. Be - steed uw tijd steeds nut - tig, Ver -
2. De tijd snelt als op vleug'-len, Hem
3. Zoo - als de win - ter - tijd volgt Op
4. Be - steed uw tijd steeds nut - tig, En

beu-zel hem toch niet; Maar werkt ter-wijl de zon schijnt-
hou-den kan men niet, Hij komt en vliedt snel he-nen,
't vroolijk zo-mer-weêr, Zoo kun-nen on - ze vreugden
vei - lig zult ge zijn; Want stiptheid doet u vor-dren,

De nacht is in t' ver-schiet. Wij kun - nen niet ge -
Waar-bij hij niets ont - ziet. En zoo w'er niet voor
Val - len ter aar - de neêr. Moet men daar-om niet
Geeft ze - gen rijk en rein. Voor-zich-tig zij uw

No. 131.

In den Hemel is Rust.**

wel! Vaar - wel, zon - dig ver - ma - ken, Gij
zien? O heil'- ge Va - der, zult Gij M'een
tijd, Ik wil ge - rei - nigd wor - den Van
blik. Heer, dat Uw liefd' ons een - maal Een

brengt mij slechts ge - kwel. Want ik wensch eens te
kroon der glo - rie biên? Voor zulk een eeuw'gen
on - ge-rech - tig - heid. Ik zie een vuur-gen
glo - rie-kroon be-schik'. Men zal ons hei - lig

wo - nen Op gind-sche eeuw'-ge kust, Bui -
rijk - dom Wil ik ge - dul - dig gaan Door
o - ven En voel het lout'-rend vuur; De
noe-men Als wij der eng'-len lot In

ten 't be-reik van Sa - tan, Van zon-de en booze lust.
ie - de - re be - proeving Die 't lot mocht op mij laân.
vrucht er van is hei - lig, En 't goud wordt echt en puur.
vreugd en lichtglans dee-len, Rond-om den troon van God.

Koor.

In den he - mel is rust, In den he - mel is rust, Zoe-te rust, zoe-te rust, In den he - mel is rust.

No. 132.

Zegen onze Bijeenkomst!

Geo. Careless.

1. Hee - re, laat nu Uw Heil'-gen Geest
2. Spreek door Uw knechten, Heer, en breng

Vul - len elk hart met vreè; En als wij
De waar-heid op ons neêr; Dat ie - dre

uit dit Gods - huis gaan, Geef U - we
lip en ie - dre stem Ver - kon - di -

vreugd ons meê, Geef U - we vreugd ons meê.
gen Uw leer, Ver - kon - di - gen Uw leer.

No. 133.

Looft aller heeren Heer!

1. Dat 's Hee - ren ze - gen op u
2. Weest rein en goed, een knecht van

daal', Zijn gunst des He - mels u be -
God, Ont - houdt dit steeds bij heel uw

straal'; Dat Hij u leid' waar gij ook
lot; Dan zien w'u weer, wat ook ge-

gaat, En steeds uw' we-gen ga-des-laat.
beurt, Het oog dus droog en niet ge-treurd.

No. 134.

Liefelijk Zion!**

1. Lie-fe-lijk Zi-on, Go-des-stad!
2. Schoon is de he-mel— God zijn licht,
3. Schoon rust de kroon op ie-der hoofd,

Lie - fe-lijk Zi - on, hoog ge - schat,
Schoon is der en - glen aan - ge - zicht,
Schoon is het wit - te kleed be - loofd,

Schoon is uw poort van kost - baar steen,
Schit-trend is der ver - lo - sten rang,
Schoon der ver - win - naars ze - ge - palm,

Schoon is uw tem - pel— 'k wil er heen.
Lie - fe - lijk klinkt hun harp en zang.
Schoon rijst tot God hun vreug - de - psalm.

Hij die mij maakt van zon - den vrij,
Ook ik ver - hef mijn stem in lof;
Daar spoed ik met ver - lan - gen heen,

O - pent die schoo - ne poort voor mij.
Hei - land, 'k heb steeds tot dan - ken stof.
'k Wil 't land der zoe - te rust be - treên.

Koor.

Zi - on, Zi - on, lief - lijk Zi - on! Lie - fe - lijk

Zi - on! Zi - on, stad van on - zen God!

No. 135.

Dankgebed.

1. Hoe zal ik U naar waar-de prij - zen, O, lie-ve Va-der! in Uw Zoon, Voor al de on-tel-bre gunst-be - wij - zen, Die
2. Maak mij ge-trouw, o Heil'-ge Va - der! Dat 'k U ter ee-re le-ven mag, En nooit mijn hart in on-spoed kla - ge, Maar
3. Wil in Uw lie-ven Zoon mij hoo - ren, Mijn Va-der, die mij mint in Hem, In wien Gij mij hebt weêr-ge - bo - ren, En

Ge op mij uit - stort van Uw troon. Dat
vroo - lijk zij, met diep ont - zag. Dat
'k ook mag hoo - ren Zij - ne stem. Dank,

licht, die waar-heid en dat le - ven, Waar-
'k nooit Uw Heil'-gen Geest be - droe - ve, Maar
Va - der, dank voor die ge - na - de, Ont -

van ik deel - ge - noot mag zijn, Ja,
naar Zijn roep - stem luis - tren mag, Die
vang dien dank in U - wen Zoon, Tot

al - les hebt Gij mij ge - ge - ven, Dat
roep-stem, die mij leidt ten goe - de En
dat 'k eens op vol - maak - te wij - ze U

'k nim-mer - meer on - dank-baar schijn.
mij mijn plicht leert al den dag.
dan - ken mag voor U - wen troon.

No. 136. Moed en Vertrouwen.*

Moderato.

1. { Zijt gij moê en mat ge - stre - den, Kunt gij
Hebt gij al uw moed ver - lo - ren, Zijn er
2. { Is het licht ge - heel ver - duis - terd, Grijpt de
Is ver - twij - fling aan uw zij - de, Wil u

niet meer voor-waarts gaan,
door - nen op uw paân?
vrees der nacht u aan,
'tlot ter - ne - der slaan?

f

Werp dan
Weet, uw

f

Werp dan toch dien last niet ne - der;
Weet, uw Va - der kent Zijn maak-sel,

toch dien last niet ne - der; Neen! vat
Va - - - der kent Zijn maak-sel, Hij ziet

p

Neen! vat moed, bid God om kracht; Want juist
Hij ziet im - mer op u neêr; Uw ge -

p

moed, bid God om kracht;
im - - - mer op u neêr;

mf

in uw groo - te zwak - te Wordt Zijn
luk wil Hij be - wer - ken, Want Hij

mf

sterk - te 't best vol - - bracht.
mint u trouw en teêr.

3.

Wat uw lot ook zij op aarde,
Zij het vreugde, zij het smart,
Tracht uw plicht steeds te volbrengen
Met een willig, need'rig hart.
Weet, dat hun, die steeds volharden,
Is beloofd een heerlijk loon,
Want zij zullen zijn gezeten
Met den Heer in Zijnen troon.

No. 137. De Nacht vliedt heen.

E. BEESLEY.

f

1. Ver - heugt u — nu, — de nacht vliedt
2. Ge - hoor - zaamt nu — des Hee - ren
3. Ver - lost is — dan — een ie - - der
4. O tijd, vlied heen, breng na - - der -

f

heen, Het E - van - ge - lie - licht — ver -
woord, En brengt het tot — de vol - kren
land, En 't volk, zelfs van het ver - ste
bij Het uur, — waar droef-heid niet — meer

p

scheen; De waar-heids - zon — ver - licht wel -
voort; Op - dat — de tijd — wel - dra — ver -
strand; Zij al - len luis — tren naar den
zij, Dat on - ze Hee - re in vreê re -

p

dra Al - om_ de vol - kren met ge - nâ.
schijn',Dat on - ge-loof_ in_ 't niet ver-dwijn'.
Heer, En knie-len wil - lig_ voor Hem neêr.
geert En 't vroe-ger E - den we - der-keert.

Koor.

Heil brengt die blij - de mor - gen, en een toe-komst kalm en schoon, Heil door het E-van-ge - lie! Zingt ver - heugd op blij - den toon.

No. 138.

Looft Gods Verlossing.

f

1. Looft God! o broe-ders, zijt ver - blijd! Van
2. Hij bracht, door Zij - ne waar-heids-kracht En
3. Hij ze - ge - vier - de o - ver dood En

f

p

Zij - nen he - mel - troon Zag Hij_ ons aan_ in
door Zijn rein ge - bod, Het zon - ne - licht_ in
hel en Sa - tans macht; Nu wacht Gods volk, ont -

f

Zijn_ ge - - nâ_ En zond ons Zij - nen
plaats van den nacht, En ons te - rug tot_
zet_ van_ nood, Een eeuw'-gen, blij - den

f

En
En
Een

Zoon, En zond ons Zij-nen Zoon, En
God, En ons te - rug tot God, En
dag, Een eeuw'gen, blijden dag, Een

zond ons Zij-nen Zoon, En zond ons Zij-nen
ons te - rug tot God, En ons te - rug tot
eeuw'gen, blij-den dag, Een eeuw'gen, blijden,

zond, en zond ons Zij - nen Zoon.
ons, en ons te - rug tot God.
eeuw' - gen, eeuw' - gen, blij-den dag.

Zoon, en
God, en
eeuw' - gen,

4.

Hij opent ons weldra de deur,
En wij, wij zijn bereid.
O, broeders, groot is ons geluk;
Looft God en weest verblijd, *(bis.)*
Looft God, looft God en weest verblijd!

No. 139.

Kom, Heilige Geest! *

1. Kom, Heil'-ge Geest, daal ne - der Als op het Pink-ster - feest. Maak ve - ler har-ten tee - der, Daal neer, o Heil'- ge Geest! Hoe

2. Leer hen den Hei - land ken - nen, Hem die-nen meer en meer. Doe aan Zijn dienst hen wen - nen, Dien kie - zen keer op keer. Doe

zijn nog ve - ler zin - - nen Naar 't aardsche
hen den Va - der ee - - ren, Die in Zijn

heen - ge - richt; Kom, goe-de Geest, daar bin -
Zoon slechts mint; Wil hen tot U be - kee -

nen, Maak al het duis - ter licht.
ren, Maak he - melsch hen ge - zind.

(Muziek uit den Sankey-bundel.)

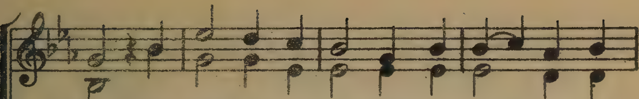
No. 140.

Een lieflijke Naam.

1. Daar ruischt langs de wol - ken een lief - lij - ke
2. Dien naam is naar waar-heid mijn Je - zus ook
3. O, Hei - land,wat komt ooit Uw lief - de na-
4. Eens buigt zich ook al - les voor Je - zus in

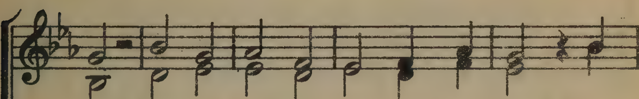
naam, Die he - mel en aar - de ver - ee - nigt te
waard,Want Hij kwam om za - lig te ma - ken op
bij? Hoe hebt g'U ver - ne-derd voor zon-daars als
'tstof, En d'En - ge - len zin-gen voort du - rend Zijn

zaâm. Geen naam is er zoe - ter en be - ter voor
aard. Zoo lief had Hij zondaars,dat Hij voor hen
wij? Uw krib-be ge-tuigt van Uw lief-de en ge -
lof. O, mochten we om Je - zus ver-heer-lijkt eens

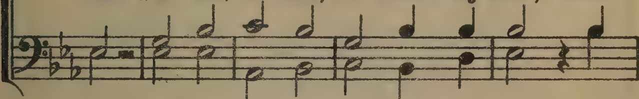

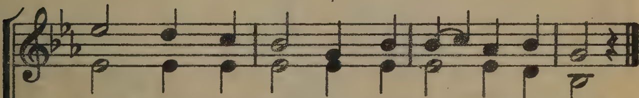
'thart, Hij bal-semt de won-den en heelt al - le
stierf, Ge - na - de bij God door Zijn zoenbloed ver-
duld, Uw kruishout ver-kon-digt ons vrijspraak van
staan, Dan hie-ven we jui-chend den ju - bel-toon

smart. Kent gij, kent gij dien naam nog niet? Dien
wierf. Kent gij, kent gij dien Je - zus niet? Die
schuld. Lief-de, lief-de, gij hebt ge-daan Wat
aan: „Je - zus, Je - zus, Uw naam zij d'eer, Want

naam draagt mijn Hei-land, mijn lust en mijn lied.
om ons te red-den den he - mel ver - liet.
eeu - wig de ken-nis te bo - ven zal gaan.
Gij zijt der menschen en En - ge-len Heer."

(English Chorister.)

No. 141.

Tot vernieuwing des Verbonds.*

Jos. Cosslet.

1. Het brood wordt ons hier toe - ge -
2. De be - ker zegt, dat Hij_ Zijn
3. Ja, groot was Zij - ne lief - de en
4. Ver - nieu - wen wij in de - zen

diend, Ten tee - ken, dat de Heer Voor
bloed Uit lief - de voor ons gaf, Op -
trouw, Be - toond tot in den dood. Hij
stond, 't Ver - bond met on - zen Heer, Op -

ons_ eens stierf_ op Gol - - go -
dat_ wij een - maal als_ Hij
stierf_ tot red - ding van_ elk -
dat_ wij be - ter dan_ voor-

tha, _ Zijn le - - ven lei ter neêr.
deed, Ver - rij - - zen uit het graf.
een, Voor al - - len, klein en groot.
heen Hier le - - ven Hem ter eer.

No.142. De Herders van Bethlehem.*

1. Her - ders hoort, her - ders hoort! Luis - tert
2. Richt uw schreên, richt uw schreên Naar de
3. Al - ler Heer, al - - ler Heer Ligt daar
4. 't Is Gods Zoon, 't is Gods Zoon, Neêr - ge -
5. Men-schen-kind, men-schen - kind, Weet, dat

naar der En-glen woord: „Vre - de zal op aar - de
stad van Da - vid heen. Daar ligt in een krib-be
op het stroo ter neêr, Dit zal u ten tee - ken
daald van Zij - nen troon. Geen pa - leis van ee - nen
God u teêr be - mint; Hij heeft U zijn Zoon ge -

da - gen God heeft in den mensch be -
ne - der De Mes - si - as, klein en
strek-ken, Dat slechts doe - ken Hem be -
Ko - ning Is Zijn eer - ste aard - sche
ge - ven, Op - dat gij het eeu - wig

ha - gen." Her - ders. gaat en zegt het
tee - der, U be - loofd reeds lang voor -
dek - ken, Gaat en brengt Hem lof en
wo - ning, Maar een stal strekt Hem ter
le - ven Door Zijn zoen - bloed een - maal

voort, Her-ders, gaat en zegt het voort.
heen, U be - loofd reeds lang voor - heen.
eer, Gaat en brengt Hem lof en eer.
woon, Maar een stal strekt Hem ter woon.
wint, Door Zijn zoen - bloed een - maal wint.

No. 143.

Naar de Zondagschool.**

1. Als het schoo-ne licht der_ mor - gen Lief-lijk
2. Voor een goed en e - del_ oog-merk Ko-men
3. Laat ons koen en dap-per_ voort-gaan, Zoo-als

daagt op berg en dal,_____ En der
w'ie - dren Zon - dag saâm,_____ Om naar
goe - den strij - ders past;_____ Hij zal

voog'-len he - melsch zin - gen d'At - mos-
za - lig - heid te___ stre - ven En te
ons be - hoe - den,_ lei - den, In het

feer vult o - ver - al Dat der zon - ne blij - de
prij - zen Go - des naam! 't Vlij - tig hart hoeft niet te
werk door Hem ge - last. Wordt niet moe - de, twij-felt

straal dan 't Har - te bin - nen-drin - gen
kla - gen, Ern - stig werk wordt eens be -
nim - mer, Strijdt maar moe - dig tot het

mag; De na - tuur____ verspreidt haar
loond; God ont - houdt____ niet Zij - nen
eind; Al - hoe - wel____ ons dreigt de

Koor.

geu-ren't Meest op d'heil-gen Sab-bat - dag.
ze-gen Hem, die waarheids-lief-de toont. Laat ons
vij-and, Is ons God een trouwe Vriend.

gaan. laat ons gaan,
Laat ons gaan, Laat ons gaan, Vlij-tig

gaan naar de Zondag-school; Laat ons gaan, met liefde en

lust, Vlij - tig gaan naar de Zon - dag - school.

No. 144.

In ons Zion, ons zoo waard.*

1. In ons Zi - on, ons zoo waard, Waar zich
2. Om al - tijd ge - zond te zijn Schuwt men
3. 't Wor - de hun al vroeg ge - leerd Hoe men
4. En ook hier - op dient ge - let, Dat zij

't volk van God ver - gaart, Daar 's een
ster - ke drank en wijn, En ta -
't best de tong re - geert, Mees - ter
daag - lijks in 't ge - bed Smee - ken

me nig - te van kin - dren o - ver -
bak en thee en kof - fie e - ven -
blijft van boo - zen lust en kwa - de
dat de Heer hun steeds ge - zond - heid

al; Zij zijn ferm en flink ge-bouwd, Met een
zeer; Vleesch ge - bruikt men wei - nig maar, En een
drift En dat im - mer ie - der kind Al - ler
geev', Dat Hij im - mer hen ver-sterk' En hun

ziel meer waard dan goud, En zij
ie - der streeft er - naar Goed en
lief - d'en ach - ting wint Als 't wel -
har - ten zoo be - werk', Dat een

lee - ren wat de Heer Zijn volk be - val.
wijs te zijn in d'oo - gen van den Heer.
le - vendheid in 't har - te heeft ge - grift.
ie - der naar Zijn rei - ne wet - ten leev'!

Koor.

Hoort, hoort, hoort, 't zijn he - mel - to - nen,

Kin - der - stem - men o, zoo zoet, Als z'in

't Zon-dagschool-lo-kaal Saam-ver-gaard zijn al - le-

maal Met een blij gelaat en op - geruimd ge - moed.

No. 145.

Ontvang ons Vreugdelied.**

EVAN STEPHENS.

1. Va - der, Uw kin - dren ver - hef - fen nu
2. Stij - ge dit lied tot Uw troon om-hoog,

Een dankbaar, vreug - dig ge - zang tot U
Dat on - ze stem steeds U prij-zen moog;

Voor Uw be-scherming en liefde en zorg;
Leid ons zoo-als Gij ge - trou-wen leidt,

Gij zijt der Hei - li - gen steun en borg.
Voed ons met ken - nis tot za - lig - heid.

p

Dank-baar voor Uw E - van - ge - lie - licht,
Laat ons niet dwa - len van 't pad der_deugd,

p

Dat_ in de waar - heid ons on - der - richt,
Ver - geef de fou - ten van on - ze_jeugd.

f

Zijn wij ver-heugd voor dit bee - tre deel_
Va - der, ont-vang_ nu ons vreug - de - lied,_

f

En ge - ven U, Heer, ons hart ge - heel.
Dat U ons har - te hier wil - lig biedt.

No. 146.

Welkom, Sabbatmorgen! **

E. BEESLEY.

1. Wel - kom, wel - kom, Sab - bat-mor - gen,
2. Hoort de Zon - dags - klok - ken lui - den,
3. Nee - drig bui - gen we in aan-bid - ding,
4. Hier ont - moe - ten wij veel vrien - den,

Ruk ons uit der zor - gen net.
Met een e - cho klaar en schoon!
Daar ons hart Gods lof be - vat;
Een - heid geeft van lief - de blijk,

Wel - kom, wel - kom is uw dag - licht,
Hoort gij al die kin - dren zin - gen?
Met de e - del - ste ge - voe - lens
Wij zijn ern - stig in ons wer - ken

Fine.

Heil' - ge Sab - bat van ge - bed.
Welk een vroo - lijk, blij - de toon!
Zoe - ken wij den he - mel - schat.
Voor des Hee - ren Ko - nink - rijk.

On - ze lee - raars groe - ten vrien - d'lijk,
Ie - dre noot die noo - digt ons weer,
Uit Gods woord en o - pen - ba - ring
Ons ge - loof groeit door be - proe - ving,

Als z'ons zien in Zon - dag-school,
Zegt ons: komt, en aar - zelt niet!
Lee - ren wij, ook in_ de jeugd,
Deugd is eed - ler dan_ een kroon;

Waar zij trach - ten ons_ te lee - ren.—
Op den weg groet de_ mu-ziek ons;
Ken - nis, wijs - heid, die_ ons lei - den
Wij trot - see - ren steeds de stor - men,

Dat_ van God geen on - zer dool'!
Haast u tot hun vreug - de - lied!
Tot_ ons eeu - wig heil en vreugd.
Wach - ten eens van God ons loon.

D. C.

Herhaalt de eerste vier regels van het eerste vers als Koor.

No. 147.

Wanneer zien wij U terug?**

Spiritoso.

EDWIN F. PARRY.

1. Wanneer, o Hei-land, zien wij U te-rug?
2. Wanneer zien wij U, o Hei-land en Heer,
3. Wanneer zien wij U, Ver-los-ser en Vriend,

Wan - neer zien w'Uw aan - ge - zicht?
Toont Gij ons Uw heer - lijk - heid,
Wor - den wij bij U___ be - loond,

Wan-neer in lief - de be - groe - ten wij U
Zul - len wij glo - rie ont - van - gen bij U
Gaan de rechtvaar - di - gen heen naar die plaats,

In dat hei - lig, he - melsch licht?
En ge-kroond zijn aan Uw zijd'?
Waar Gij bij den Va - der woont?

Is on - ze zen - ding vol - ein - digd al - hier,
Als Gij zult ko - men in glo - rie en macht
Wan-neer ons werk hier op aard is vol-bracht,

Zijn wij vrij van't aardsch gedruisch, Neem Gij ons werk aan, wan-
En re - gee ren zult op aard, Mo - gen wij hei - lig en
't Levenslicht, is uit - gebluscht, En on-ze da-den voor

neer wij dan gaan Naar ons heer-lijk Va - der-huis.
rein zijn voor U En Uw za - lig spreking waard.
ons zul-len staan, Op die eeuw'ge, schoone kust.

Koor.

f

Na vs. 1-2. Wan - - neer, o Hei - - -land, zien
Na vs. 3. Dan ______ zien wij U, ______ dier - bre

Wanneer, o Heiland,
O dan zien wij U

f

wij ______ U te - rug? ______
Hei - - -land, te - rug, ______

dier-bre Hei-land, zien wij U te - rug!
zien wij U, dier - bre Hei-land, te - rug,

p

Wan - neer in

Wanneer zien w' Uw aan-ge - zicht? Dan, — ja in

Dan zien wij Uw aan-ge - zicht? Wanneer

O dan

p

lief- - - de be - groe- - - ten wij

in lief-de, Heer, in lief - de be -

f

U —

In dat hei-lig, he-melsch licht.

groeten wij U

f

No. 148.

De Tijd is zeer kort! **

1. De tijd is zeer kort! Gaat, en pre - dikt den
2. Deinst niet voor uw plicht t'rug— moog' zwaar die ook
3. Weet dat al - le din - gen Je - ho - va be-
4. Staat pal steeds, want Sa - tan zal u— nog ver-
5. Uw eeuw'- ge vol - ma - king zij 't doel van uw

vol - ken: Be - keert u, het Ko - nink-rijk
schij - nen, Maar volgt u - wen Red - der, uw
kend zijn, Neen, niets is ver - bor - gen voor
zoe - ken, 't Ge - wicht u - wer roe - ping ver -
stre - ven, Zoekt 's He - mels be - loo - ning met

Gods is na - bij. Spoedt heen, gij he - rau - ten, spreidt
Voorbeeld en Vriend! Weet dat de be - proeving— hoe
Zijn al - ziend oog. Vreest niet, want Zijn oor zal tot
staat hij ge - wis. Zoo door-nig uw pad is en
een vast be - sluit, Want d'op-standing brengt u dan

uit _ als de wol - ken, Ver - breidt gij de
scherp ook de pij - nen — Voor Gods kin - de-
uw _ beê ge - wend zijn, Hij hoor - de Zijn
dui - vlen u vloe - ken, Is Je - zus na-
't eeu - wi - ge le - ven; Dan noo - digt u

waar - heid en Gods heer-schap-pij, Ver -
ren tot ver - hoo - ging eens dient, Voor
volk steeds dat zich voor Hem boog, Hij
bij u tot uw la - fe - nis, Is
Je - zus tot Zijn feest-maal uit, Dan

breidt gij de waar - heid en Gods heer-schap-pij.
Gods kin - de - ren tot ver - hoo - ging eens dient.
hoor - de Zijn volk steeds dat zich voor Hem boog.
Je - zus na - bij u tot uw la - fe - nis.
noo - digt u Je - zus tot Zijn feestmaal uit.

No. 149. **Aan de Zendelingen.****

E. BEESLEY.

1. E - ven - als de zon in luis - ter Zendt haar gou - den stra - len uit — En een we - reld toont vol schoonheid, Duis - ter - nis gansch bui - ten - sluit.—
2. E - ven - als de scha - duw weg - vliedt, Waar de blij - de zon - ne schijnt, Zoo zal waar - heid voorwaarts schrij - den, Tot de val - sche leer ver - dwijnt.
3. Staat gij te - gen - o - ver vor - sten, Vreest niet voor hun toorn of dwang, E - del - moe - dig draagt ver - vol - ging, Om te ster - ven weest niet bang.
4. O, hoe heer - lijk die be - lof - te, Door pro - fe - ten u ge - daan, Dat de tong der te - gen - stan - ders, Gij door macht brengt stil te staan.
5. Gij he - rau - ten, pre - dikt blij - de 't E - van - ge - lie Gods, met macht, Want gij zijt van Hem ge - roe - pen, Aan - ge - daan met licht en kracht.

Al - zoo rijst het E - van - ge - lie Met een
Mach-tig is de eeuw'- ge waar-heid; Ziet, haar
Ja, be-strijdt den reus, uw vij - and; 's Her - ders
„En hun werk zal niet ge - dij - en"— Welk een
De ba - nier der waar-heid wor - de Op - ge -

won - der - ba - re kracht, Werpt zijn stra-len hel-der
stan - daard is ont-plooid! Volgt hem, hij zal o - ver-
slin - ger en ge - waad Leidt Gods kin-dren tot de
moed-woord in den strijd! Hun kom-plot-ten la-gen,
richt in ie-der land, Tot een glo - rie als des

lich - tend In der we - reld duis-tren nacht.
win - nen; 't Wachtwoord is: Mis - luk-king nooit!
ze - ge. Spreidt zijn leer met woord en daad.
lis - ten Val - len weg te rech - ter tijd.
he - mels, Heel deez' aar - de eens om - spant.

No. 150.

Gebedslied.***

JOS. J. DAYNES.

1. Heer, ver-hoor ons vu-rig bid-den, In oot-moe-dig-heid ge-daan; Stort Uw vreed'uit in ons mid-den, Schenk ons vreugd op on-ze paân.
2. Help ons naar Uw wil te le-ven, Sta in 't daaglijksch werk ons bij, Wil Uw Geest tot Gids ons ge-ven, Door des le-vens woes-te-nij.
3. O, moog' ons ge-drag be-wij-zen, Dat w'U die-nen dag en nacht, Geef ons, als de doôn ver-rij-zen, 't Loon dat de ge-trouwen wacht.

Laat ons im - mer, Laat ons im - mer
Hoed ons im - mer, Hoed ons im - mer,
Im - mer word' U, Im - mer word' U

Laat ons im-mer, Laat ons im-mer
Hoed ons im-mer, Hoed ons im-mer,
Im - mer word' U, Im - mer word' U

Strij-den on - der U - we vaan, Laat ons im - mer,
Tot de strijd ge-wonnen zij, Hoed ons im - mer,
Lof en ee - re toe - ge-bracht, Im-mer word' U,

Laat ons im-mer
Hoed ons im-mer
Im-mer word' U

Laat ons im - mer Strij-den on - der U - we vaan.
Hoed ons im - mer, Tot de strijd ge-wonnen zij.
Im-mer word' U Lof en ee - re toegebracht.

Laat ons immer
Hoed ons immer,
Im - mer word' U

No. 151.

Leid mij tot U! ***

S. P. Huish.

p

1. Je - zus, mijn Hoofd en Heer, Leid mij tot U,—
2. Door 's le - vens strijd-ge-woel Leid mij tot U,—
3. Als zon - de mij be-vangt, Leid mij tot U,—
4. Als 't uur van ster - ven slaat, Leid mij tot U,—

p

O, sterk mij immer-meer, Leid mij tot U.—
Wijs mij een hooger doel, Leid mij tot U.—
Als smart mijn boezem prangt, Leid mij tot U.—
Wees Gij mijn toever - laat, Leid mij tot U.—

Houd mij in 't rech-te spoor, Licht dag en nacht mij voor,
Laat Uw ver - los-singskracht M'om-rin-gen dag en nacht,
Als al - le hoop verzwindt, Mijn ziel geen vreugd hiervindt,
Dat Uw ge - na - de-woord Dan door mij word' gehoord:

Heel 't aard-sche le - ven door, Leid mij tot U. —
Wees Gij mijn trou-we wacht, Leid mij tot U. —
Sterk, Hei-land, dan Uw kind. Leid mij tot U. —
„Ga in, in 't he-meloord" Leid mij tot U. —

No. 152.

Dank zij God voor 't Lichtherstel!⁂

1. Kin - dren van de heil'- gen Zi - ons,
2. Nee - drig, min - zaam als de Hee - re,
3. Mo - ge God ons im - mer zeeg - nen.

Zingt uw lied vol zoe-ten lof; 't Is Gods groo-te
Vrij van waan en val-schen schijn, Wil-len wij in
Word' door ons Zijn wil be-tracht, Dan zal ons Zijn

goedheid die ons Blijdschap geeft en dan-kens-stof.
deugd en ee - re Too - nen kin-dren Gods te zijn.
gunst be-jeeg-nen, Geeft Hij licht in on - zen nacht.

Koor.

1.-3. Laat het schal - len: Hal - le - lu - ja!

Dat van lof ons har - te zwell', Jui-chen wal-len:

ff

Hal - le - lu - ja! Dank zij God voor 't lichtherstel.

ff

No. 153.

Gethsémané.**

GEO. CARELESS.

1. Het was een som - bre, stil - le nacht, Toen
2. Maar voor 't be - gin dier snoo - de daad Nam
3. „Ik word ge - slacht tot een ___ rant-soen, Neemt
4. Ja, tot ver - ge - ving on - zer schuld Werd
5. „Doet dit“, roept Hij, „ten ein - de toe, Ge-

te - gen Je - zus, Go - des Zoon,
Je - zus 't brood, en dankte en brak;
brood ___ dat u ___ ten le - ven voedt.“
Je - zus' dier - baar bloed ge - plengd,
denkt ___ uw trou - wen Vriend die stierf;

Weer opstond al ___ der hel - le macht, Een
Wat lief-de straal - de uit Zijn ge - laat, — Toen
Den be-ker ze - gen - de ___ Hij toen: — „Het
En daar-om gaf ___ Hij met ge - duld ___ Het
Wordt dit her - den - ken nim-mer moê. ___ Daar

Ju - das Hem ver-ried voor loon.
dit ge - na - de-woord Hij sprak:
nieuw ver - bond is in Mijn bloed!"
of - fer dat ons 't Le - ven brengt.
lief - de uw eeu - wig heil ver - wierf."

No. 154.

Zion blijft bloeien.***

C. J. THOMAS.

1. Wij, kin-dren van Zi - on, wij heb - ben veel stof Voor lie-dren van vreug-de, dank-zeg-ging en
2. In lie-dren zij immer Gods goed-heid ver-teld, Want Hij heeft ge - na-dig Zijn heil-leer her-
3. Wij wil - len ge - trouw zijn aan God en Zijn Kerk, Be - vor-d'ren den voortgang van Zi - on's groot
4. Al d'eer aan den Va - der, Zijn macht en ge-zag, En dank voor Zijn ga - ven van ie - de - ren

lof. Ge - luk - kig en vrij En dankbaar zijn
steld; En wij, schoon nog klein, Ge - tui - gen z'is
Werk, Want daar - in is heil En vreugd zon-der
dag. Daar-door zijn wij sterk In 't hei - li - ge

wij, En Zi - on, Zi - on, Zi - on blijft bloei-en;
rein, Want Zi - on, Zi - on, Zi - on blijft bloei-en;
peil, Dus Zi - on, Zi - on, Zi - on blijft bloei-en;
werk, Wijl Zi - on, Zi - on, Zi - on blijft bloei-en;

Zi - on, Zi - on, Zi - on blijft bloei - en.
Zi - on, Zi - on, Zi - on blijft bloei - en.
Zi - on, Zi - on, Zi - on blijft bloei - en.
Zi - on, Zi - on, Zi - on blijft bloei - en.

No. 155.

Aanbidding.**

EVAN STEPHENS.

1. Daal neer, o Heer,_ en door_ ge -
2. Schenk on - zen geest_ in - wen - dig
3. Nu, tot dien God,_Wiens macht_ kan

loof_ En liefd'_ in_ ie - dren
kracht; Ons zwel - lend hart_ be -
doen_ Meer dan_ 't ver - stand_ ooit

boe - zem woon; Dan ken - nen,
zitt',_ ver - sta De_ diep - te_
wenscht of_ denkt, Is_ 't dat,_ door

sma - ken, voe - len_ wij - Uw
breed - te, leng - te_ zelfs - Van
Chris - tus, Zij - nen Zoon, De

vreug-den on - uit - spreek-lijk schoon, Uw
U - we lief - de en_ ge - nâ, Van
Kerk haar hul - de eeu - wig brengt, De

vreug-den on - uit - spreek-lijk schoon.
U - we lief - de en ge - nâ.
Kerk haar hul - de eeu - wig brengt.

No. 156.

Aanbidding.**

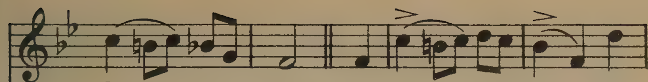
JOS. J. DAYNES.

1. Daal neer, o Heer, en door ge-
2. Schenk onzen geest inwendig
3. Nu tot dien God, Wiens macht kan

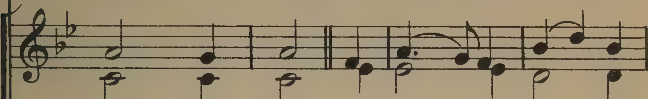
1. Daal neer, o Heer, en door ge-
2. Schenk onzen geest inwendig
3. Nu tot dien God, Wiens macht kan

loof En liefd' in ie-dren
kracht; Ons zwel-lend hart be-
doen Meer dan 't ver-stand ooit

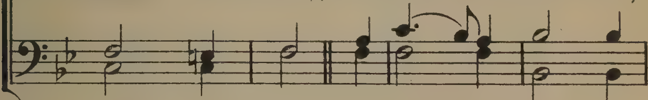
loof En liefd' in ie-dren
kracht; Ons zwel-lend hart be-
doen Meer dan 't ver-stand ooit

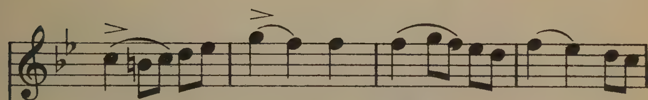

boe - zem woon; Dan ken - nen, sma - ken,
zitt', ver - sta De diep - te breed - te,
wenscht of denkt, Is 't dat door Chris - tus,

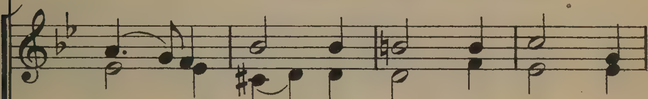

boe - zem woon; Dan ken - nen, sma - ken,
zitt', ver - sta De diep - te breed - te,
wenscht of denkt, Is 't dat door Chris - tus,

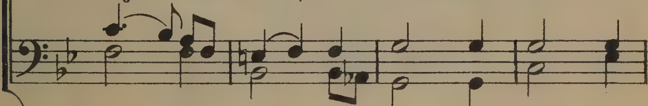

voe - len wij Uw vreug - den on - uit -
leng - te zelfs — Van U - we lief - de
Zij - nen Zoon, De Kerk haar hul - de

voe - len wij Uw vreug - den on - uit -
leng - te zelfs — Van U - we lief - de
Zij - nen Zoon, De Kerk haar hul - de

spreek - lijk schoon, Uw vreug - den
en - ge - nâ, Van U - we
eeu - wig brengt, De Kerk haar

spreek - lijk schoon, Uw vreug - den
en - ge - nâ, Van U - we
eeu - wig brengt, De Kerk haar

on - uit - spreek - lijk schoon.
lief - de en - ge - nâ.
hul - de eeu - wig brengt.

on - uit - spreek - lijk schoon.
lief - de en - ge - nâ.
hul - de eeu - wig brengt.

No. 157.

Geest des Hemels.**

E. BEESLEY.

1. Gij, Geest des hemels, spreid al-om uw lief-de,
2. Geest Gods, daal neer! De teek'-nen van de pij-nen

Ont-vang ons of-fer, neem ons in be-zit;
Nut-ti-gen wij met in-nig' har-ten weêr;

Tot rein-re sfee-ren voer ons har-te
Dat we on-der U-wen fel-len toorn niet

he - nen, Hoor, Heil'- ge God, de
val - len, Geef kracht om zon - den

ziel die need'- rig bidt! Leer ons te
te ver - za - ken, Heer. Vaak on - der

min - nen vriend'-lijk en ge - na - dig,
tra - nen smee-ken wij om vre - de,

En maak ons be - ter danwij zijn ge-weest.
Wantzwaar is 't hart be - laân met zonde en wee;

Leer ons ver - ge - ven, zoodat wij ge - nie - ten
Wan-hoop zucht diep, tot o - ver on - ze gees-ten

Van U-wen troon ge - na-de en lief-de meest.
Van Go-des troon komt zoe - te hoop en vreê.

No. 158.

Rust en Vrede.**

GEO. CARELESS.

1. Rust, rust voor de moe-de ziel, Rust,
2. Rust, rust, dáár is strijd noch twist, Rust,
3. Vreê, vreê, hoort gij die mu-ziek? Vreê,

rust in het vreedzaam dal, Rust, rust on-der
rust voor wie hoopt op God, Rust, rust, want het
vreê, 't is der En-g'len zang. Vreê, vreê is voor

'twil-gen-loof, Bij 't on-tel-baar doo-den-tal.
eind is daar Van des le-vens woe-lig lot.
u be-reid Daar in der ver-los-ten rang.

Rust, rust, 't strij-den is vol- bracht, Rust,
Vreê, vreê, voor ver-druk-ten vreê, Rust,
Rust, rust, slaap in vre - de voort, Rust,

rust aan het eind der baan, Waar men 's a-vonds
rust, voor ver-moei-den rust; En-g'len Gods be-
rust, tot de op-gaan-de zon Der op-standings-

sluit de poort Bij der zon - ne on-der - gaan.
wa - ken goed Hem die landt op 's He-mels kust.
mor-gen meldt, Dat het Le - ven o - ver - won.

No. 159.

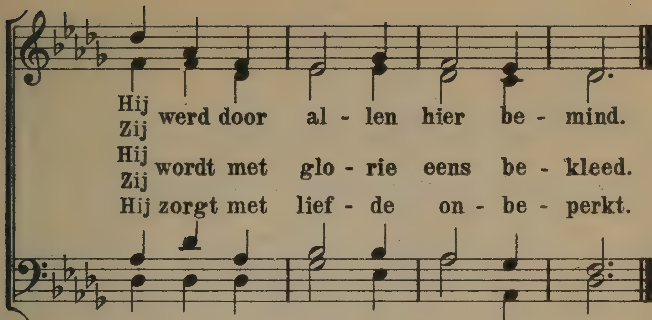
Weent niet alleen.**

GEO. CARELESS.

1. Weent niet al - leen, wij wee - nen meê,
2. Maar ziet, hoe troost groet on - ze smart,
3. Dit heelt uw smart, en zegt u aan,

Nu weer de dood een of - fer vindt;
Een re - gen - boog om - spant ons leed:
Dat Gods be - proe - ving ze - gen werkt;

Niet één be - dacht dit bit - ter wee—
Hoop, eeuw'-ge hoop ver - licht het hart:
Hij geeft u kracht, droogt ie - dren traan,

4.

'tIs wel met hem,/haar, die henen ging;
Zijn/Haar licht scheen steeds in volle pracht;
En toen den oproep hij/zij ontving,
Snelde zijn/haar geest, waar heerscht geen nacht.

5.

Hoe zacht ontvlood hij/zij de aardsche kluis,
Onder een glimlach afgesneên;
Gods englen leiden naar hun huis
De reine geesten veilig heen.

6.

'tIs ijdle faam, 'tgeen rijkdom geeft;
Zijn/Haar naam hoeft geen beeldhouwerskunst,
Zijn/Haar werk spreekt nog alsof hij/zij leeft,
Zijn/Haar deugd verwierf zijns/haars Heeren gunst.

No. 160.

Vrijheid, Liefde en Vrede.**

JOS. J. DAYNES.

1. Hoort! Luis-tert naar de zach-te bries Op berg en heu-vel, land en zee; Zij fluis-tert in des men-schen oor De stem van vrij-heid,

2. De voog'-len bren-gen hun ge-zang En lof tot God, die 'tal ge-biedt; Hun tong en stem-men hef-fen aan Het vrij-heids-, lief-de-en

3. Het groe-ne woud, de ber-gen hoog, Waar zil-vre mor-gen-dauw valt neêr, Zij prij-zen met hun zacht ge-ruisch Den God der lief-de en

4. Maar al-ler-meest werd o-pen-baar Eens Hei-lands lief-de zon-der peil; Hij stierf, ver-rees ten le-ven weêr, Om on-ze vrij-heid,

lief- de en vreê. De bloemen in — het woud en
vreug-de - lied. Ziet hoe de fris - sche, hel - dre
Vre - de-heer. Nu roe-pen aar - de, zee en
lief-de en heil. En d'ar-me mensch, die eer - tijds

veld, Zij staan in or-de en har - mo - nie; Zij
stroom Steeds voert on - tel - bre vis-schen meê; In
lucht, Met d'En-glen om Gods troon geschaard En
werd Door hoogmoed, nijd en haat mis-leid, Word†

ken - nen haat, noch waan of nijd, — Ver -
stil - le blijd - schap le - ven zij — In
d'Heil' - gen Geest, het „In den mensch een
nu door Je - zus' bloed ver - lost, In

mel - den vrij - heid, lief - de en vreê.
vrij - heid, een - heid, lief - de en vreê.
wel - be - ha - gen, vre - de op aard."
vrij - heid, lief - de en vreê ver - blijd.

No. 161.

O God, hoor toe.**

JOS. J. DAYNES.

1. O — God, — hoor toe, ter - wijl ik
2. Be - kleed ik slechts de min - ste
3. Gij — maakt den dag, zijt ons een
4. Gij — gunt ge - nâ en ze - gen

prijs De vreugd, die van Uw wo - ning
plaats Daar in — Uw huis, ge - na - dig
zon; Be - hoed ons, Heer, ons pad — be -
graag, Ver - lost ons uit el - len - de en

daalt; Eén dag— met U— is be - ter
God, Geen weel - de of goed, geen troon of
waar Van al - le list en macht der
smart, Schenkt al - les, en— ont - houdt ons

dan De pracht, waar-meê de we - reld praalt.
macht Doet m'ooit ver - la - ten Uw ge - bod.
hel, Van vij - and, angst en elk ge - vaar.
niet Wat goed is voor 't op - rech - te hart.

5.

O, heilig God, Gij die gebiedt
't Heelal, dat steeds Uw macht ontvouwt,
Voor Wiens gezicht de duiv'len vliên—
Gezegend hij, die op U bouwt!

No. 162.

Morgenlied.**

Geo. Careless.

1. Ziet hoe de mor - gen - zon Haar loop - baan___
2. Dat ook mijn ho - pend hart Van 's He - mels___
3. Ver-trouwend legd' ik mij In Zijn be -
4. Zoo nee-d'rig wensch ik, Heer, Te le - ven___
5. Om mij te lei - den, Heer, Geef mij dan___

schit - tren doet, Ver - kon - digt steeds haars
Va - der zing', Van pool___ tot pool de
scher - ming neêr; Ik sliep,___ ont - waak - te en
hier op aard, Dat Gij,___ in eeuw' - ge
U - wen Geest; Mijn har - te, in - nig

Ma - kers lof, Ver - kon - digt steeds haars
waar - heid spreid', Van pool___ tot pool de
vond___ op - nieuw, Ik sliep, ont - waak - te en
za - lig - heid, Dat Gij,___ in eeuw' - ge
en___ op - recht, Mijn har - te, in - nig

Ma - kers lof, Ver - kon - digt
waar - heid spreid', Van pool ___ tot
vond ___ op - nieuw, Ik sliep, ___ ont-
za - lig - heid, Dat Gij, ___ in
en ___ op - recht, Mijn har - te,

steeds haars Ma - kers lof Door
pool de waar - heid spreid' Van
waak - te en vond ___ op - nieuw Mij
eeuw' - ge za - lig - heid, Mij
in - nig en ___ op - recht, Dient

ha - ren ___ glans en gloed.
Je - zus' ___ za - li - ging.
in ___ Zijn ___ hoe - de weêr.
eens ___ tot ___ U ver - gaârt
U ___ dan ___ on - be - vreesd.

No. 163.

Wij zijn trouwe Werkers.*

J. G. Fones.

1. Wij zijn wer-kers, trou-we wer-kers Voor der we-reld be-tren dag Eer-tijds voorspeld in Is-raël Als de toe-komst o-pen lag. Gods

2. Ja, wij wil-len moe-dig wer-ken, Strij-den in de waarheids-baan; Veel in ge-tal—en één van hart, Trach-ten wij voort te gaan. De

3. Wij zien im-mer in ge-loof uit Naar der toekomst schoonen dag; Dat ie-dre trou-we wer-ker dan Ver-winnaar we-zen mag. Gods

Geest ver-licht- te hun verstand Met kennis zeer ge-
He - mel zeeg' ne ons gestaâg, Ook in 't be-loof- de
macht bestuurt het gansch heelal; Zijn Priesterschap op

wis, Pro - fe - ten za - gen de - zen dag En
land; Wijl een-heid in - nig ons ver-bindt Met
aard' Wijst ons den weg tot za - lig-heid-'t Is

Koor.

't vliên van duister - nis.
een zeer sterken band.
al ons streven waard.

Wij zijn werkers, trouwe

Wij zijn werkers,

werkers, Stre-ven naar een za - lig -

trou-we werkers, Streven naar een zalig-

heid. ________ „Voorwaarts, opwaarts!" is ons

heid, een zaligheid. „Voorwaarts, opwaarts!"

wachtwoord, Want 't is God die ons ge-leidt.

is ons wachtwoord, Want 't is God die ons ge-leidt.

No. 164.

Voorwaarts tot Glorie!

J. M. CHAMBERLAIN.

1. Wij mar-chee-ren voort tot_ glo - rie, Wij wer-ken voor een kroon, Wij strij-den voor de waar-heid,—Aan 't eind wacht ons het loon.
2. Dag aan dag gaan wij steeds voorwaarts, Ten he - mel blikt ons oog; Het wel-doen brengt ons na - der Tot 't Va - der-huis om - hoog.
3. O welk heil, met de ver - los - ten Te_ bren-gen on - zen Heer, In_'s He-mels blij - de za - len, Aan - bid - ding, lof en_ eer!

Koor.

Wij mar-chee-ren, trek-ken huis-waarts Naar 't land zoo licht en schoon; Wij zoe-ken 't eeu-wig le - ven, Van den Va - der, door den Zoon.

No. 165.

Welkom, Heil'ge Zondag!**

E. Beesley.

1. Wel-kom, heil-ge Zon-dag, Goe-de dag van
2. Need'-rig en ver - lan-gend Bid-den wij tot

rust!— Blij - de groe-ten wij u;
God;— Dankt Hem voor Zijn lief - de,

Gij zijt on - ze lust.— Vroo - lijk, dank-baar
Hoort naar Zijn ge - bod.— Dankt Hem voor den

rijst nu On-zer stem-men klank, Englen dragen
Sab-bat, Heil'ge dag van rust;— Bes-te van de

No. 166.

Zingen wij voor 't Scheiden.*

E. BEESLEY.

p

teêr. Voor Zijn groo - te goed - heid,
God. Laat uw blij - de zan - gen
oor. Hoed ons, Heer, voor dwa - ling,

p

f

Voor Zijn lief - de en trouw, Zin - gen wij hier
Klin - ken in het rond, Prijst den Al - ler -
Leid ons al den tijd, Help ons U te

f

zan - gen_ In dit Gods - ge - bouw.
hoog - ste_ Hier met hart en mond.
die - nen,_ Maak ons hart ver - blijd.

No. 167.

Nader, mijn Heiland, tot U.**

WILLIAM CLAYSON.

1. Na-der, mijn Hei-land, tot U,— Na-der, na-der tot U!— Hei-land, ik streef om te zijn— Na-der, steeds na-der tot U.—

2. Na-der, mijn Hei-land, tot U,— Na-der, na-der tot U!— Lou-tert be-proe-ving, zij leidt— Na-der, steeds na-der tot U.—

3. Na-der, mijn Hei-land, tot U,— Na-der, na-der tot U!— Mo-ge mijn lied im-mer zijn:— Na-der, steeds na-der tot U.—

4. Na-der, mijn Hei-land, tot U,— Na-der, na-der tot U!— Breng mij, meer hei-lig en trouw, Na-der, steeds na-der tot U.—

Op U ver-trouw ik ge - heel, Gij zijt mijn
Need'-rig voor U buig ik, Heer, Ern - stig en
Wil liefd'-rijk Uw kind be - hoên, Help mij Uw
Is dan be - proe-ving ge - daan, Biedt Gij be -

Koor.

hoop en mijn deel.
bid - den - de neêr
wil steeds te doen.
loo - ning mij aan.

Min mij tee-der, breng mij steeds Na - der, mijn Hei-land, tot U.

No. 168.

Het heerlijkst Oord.

1. Daar boven is een heerlijk oord,
2. Geen donkre wolk bedekt de lucht;
3. En schoon het hart is vol van schuld,

O zoo schoon! o zoo schoon! Daar wordt het Englen-
Heerlijk land, heerlijk land! Geen boezem slaakt daar
Je-zus stierf, Je-zus stierf! Schoon vloek en smart en

lied gehoord, O zoo schoon, o zoo schoon! Geen
ooit een zucht; Heerlijk land, heerlijk land! Daar
angst het vult, Je-zus stierf, Je-zus stierf! Komt,

zon - de kent men daar om - hoog, De —
gloeit de lief - de in elk ge - moed, De —
val - len we aan Zijn voe - ten neêr, Hij —

blijd-schap fon - kelt in het oog Des zondaars, die voor
Heer is daar het hoogste goed, Hij, die vergoot Zijn
kroont ons met Zijn lief - de weêr, En brengt ons in die

Je - zus boog, O zoo schoon o zoo schoon!
dier - baar bloed. Heerlijk land, heerlijk land!
plaats van eer. Je - zus stierf, Je - zus stierf!

(Uit den Sankey-bundel.)

No. 169.

Staat op ten Strijde!

GEO. CARELESS.

1. Op! sta op, en om - gord u, o
2. Op, wordt wak - ker, be - wo - ners van
3. O, wie zou voor het eed' - le niet
4. Ziet, ver - woes - ting hangt o - ver de

Zi - on, Waak, ont - waak! luidt des wach - ters be -
Zi - on, Werpt de wol - ken van zorg in den
strij-den, Nu dat een ze - ge-kroon wacht de
vol - kren, On - be - merkt door de on-hei - li - ge

vel, Want het tijd - perk van sluim'-ren is
wind. Het trom - pet - ten - ge-schal roept u
deugd? Zoo gij u met den vij - and ver -
schaar, En de dood eischt zijn of - fers zeer

o - ver, De ver - der - ver be-strijdt Is - ra -
sa - men, 't Zijn de laf-aards, die men ach - ter
ee - nigt, Laf-aards, weet, gij ver-zaakt al - le
spoe - dig Als de vrucht van het ko - mend ge -

el. Wees moe - dig en trouw, op
vindt. Als de vij - and tart in
vreugd; Uw arm zij als staal - dat
vaar; Vat moed, kin - dren Gods, ge -

God immer schouw, En werp ie - dre hin - der-nis
uw huis of hart, Be-strijdt hem, be-zwijkt niet in
geen u - wer faal'! Staat pal voor wat goed is en
bouwd op de Rots, Strijdt voor deugd, zij maakt rein en

neêr. Om - gord u ten strijd, wees im - mer be -
nood. God is aan het hoofd, dit heeft Hij be -
rein. Ver - heft u met kracht, ver-trouwt op Gods
vrij; Het tijd-perk van sluim'- ren is nu niet

reid, Want de prijs is een kroon van uw Heer.
loofd,-Voorwaarts dus ter ver - win - ning of dood!
macht, Dan zal d'he-mel uw woon-plaats eens zijn.
meer, Maar het uur der-ver- gel - ding na - bij.

No. 170.

Kom, o Gij Vredevorst!**

1. Kom, o Gij Vre - de - vorst! Lang
2. Maak aan de zon - de een eind, En
3. Ho - zan - nas gal - men dan Uit

heb-ben w'U ver-wacht; Ons heil is in Uw
zui-ver d'aard met vuur, Her-stel ge-rech-tig-
der ver-los-ten mond, En d'e-cho plant zich

hand, Ver-los ons uit den nacht; Ge-
heid. Uw vre-de vol be-stuur Wordt
voort Door 't gan-sche he-mel-rond. Het

wensch-te ve-ler vol-kren,
door der Heil'-gen harp eer-
ze-ge-lied ver-vult 't heel-

Gewenschte ve-ler vol-kren, ve-ler vol-kren,
Wordt door der Heil'gen harp, der Heil'gen harp eer-
Het ze-ge-lied ver-vult 't heel-al. ver-vult 't heel-

kom; Ver - ga - der Is - rel van al - om.
lang Ver - wel-komt, met hun vreug - de - zang.
al, Ons lof - lied Zi - ons berg en dal.

No. 171.

's Heeren Dood en Opstanding.**

GEO. CARELESS.

1. Hij stierf, de groo - te Red - der stierf, En
2. Komt, Hei - li - gen, en stort een traan Voor
3. De Heer des He - mels stierf voor ons: Hier
4. Des Le - vens Heer ver - liet het graf, Hem

Is - raëls doch - ters ween - den luid; De
Hem, die wil - lig tors - te uw last; Hij
's lief-de en smart on - ein - dig groot; Maar
hou - den kon de doods-macht niet; Een

he - mel was— in nacht ge - huld, En
stort - te dui - zend dropp' - len bloed, Waar-
oh!— wat vreug - de werd ge-hoord, Toen
en - glen - heir— ge - leid - de Hem En

d'aar - de brak in worst'- ling uit.
door Hij van uw zon - de u wascht.
Hij ver - rees uit graf en dood.
zong Hem toe hun wel - komst - lied.

5.

Gij Heil'gen, droogt uw tranen af,
Vermeldt, hoe hoog uw God regeert,
Hoe over hel en dood Hij heerscht,
Uw vijand slaat, bindt en verteert.

6.

Voor immer leeft uw eedle Vorst,
Die tot ons heil Zijn leven gaf;
Vraag dan: waar is uw prikkel nu,
Uw zegepraal, o snoevend graf?

No. 172.

Eer de Zon verdwijnt.*,*

W. J. KIRKPATRICK.

1. Ik heb werk in o - ver-vloed, Eer de zon ver - dwijnt, Werk dat kracht vereischt en moed, Eer de zon ver - dwijnt. 't Zijn voor-
2. Ik moet spre-ken 't vriendlijk woord, Eer de zon ver - dwijnt, Op - dat men mijn stem-me hoort, Eer de zon ver - dwijnt. 'k Moet het
3. 'k Moet be - trach-ten 's Hee - ren woord, Eer de zon ver - dwijnt, Schuld be - lij - den waar 't be-hoort, Eer de zon ver - dwijnt. Ik moet

1.-3. Eer de zon, eer de zon verdwijnt,

1.-3. Eer de zon, eer de zon ver-dwijnt.

na-me le-vensplichten:'k Moet mijns naasten last ver-
treurend hart ver-blij-den, Voor het recht der zwakken
hoo-ren, zien en zwijgen, 't Stei-le pad der deugd be-

lich - ten En mijn dag - taak flink ver -
strij - den, Tot het licht ver - dool - den
stij - gen, Als 'k een ze - gen wil ver -

rich-ten Eer de zon ver - - dwijnt.
lei-den Eer de zon ver - - dwijnt.
krij-gen Eer de zon ver - - dwijnt.
Eer de zon, eer de zon ver - dwijnt.

Eer de zon ver - - dwijnt.

Koor.

Eer de zon ver - - dwijnt, Eer de

Eer de zon ver - dwijnt,

zon ver - dwijnt;

Eer de zon verdwijnt.'k Moet mijn dag-taak flink ver-

Eer de zon ver-dwijnt.

richten Eer de zon ver-dwijnt, verdwijnt.

No. 173.

Hope van Israël.*

WILLIAM CLAYSON.

1. Hoop van Is - raël Zi - ons le - ger,
2. Zie den vij - and sterk ge - le - gerd
3. Strijd voor Zi - on weg met dwa - ling,
4. Spoe - dig is de veld - slag o - ver,

Kin - dren Gods, steunt op Zijn macht; Hoort, de Heer spreekt
In de zond', en groot in tal; Hoop van Is - raël,
Zwaai het zwaard uit al - le macht; El - ke slag doet
En deez' aard van zon-den vrij; Voorwaărts, voorwaarts!

uit het „Voorwaarts!" En de strijd is in Zijn kracht.
Op! ten strij - de! Breng hen al - len nu ten val!
er een val - len, le - dre stap brengt ons meer kracht.
Jeugd van Zi - on, Schaar u in den strijdren rij!

Koor.

Hoop van Is-rael, rijs in macht! 't Zwaard der waarheid geeft u kracht; Uit den krijgskreet: „Bidt en waakt!" Weet, dat God ver- - win-naars maakt.

No. 174. **Blij Ontmoeten.***

EVAN STEPHENS.

1. Blij ont-moe-ten, Vriendlijk groe-ten Op deez'
2. Blij ont-moe-ten, Vriendlijk groe-ten! Laat ons
3. Blij ont-moe-ten, Vriendlijk groe-ten, Als dit

p

on - - zen Sab - bat - dag! — 't Zon - dig
zijn — ver - eend van hart! — Voor Gods
al - - les we - der - keert. — Ons ver -

p

den - - ken na - ge - la - ten, Plaat - sen
troon — nu neer ge - ze - gen, Voe - len
stand — neemt toe door 't lee - ren, Ons ge -

ff

ne - - men zon - der pra - ten, Laat ons
w'on - - ze zond - ge we - gen, Zoe - ken
loof — doen wij ver - mee - ren, Wijl de

ff

't we - reld-sche ver - la-ten, Bid - den zin - gen hier.
wij naar 's He-mels ze-gen, Voor wij huiswaarts gaan.
waarheid wij ver - eeren En ons 't Licht be - straalt.

No. 175.

De Offerande op Golgotha.

1. Broe - ders, komt! de Hei-land noodt; Laat ons
2. Neemt en eet, gij eet Zijn brood, Je - zus
3. Ja, tot in den He - mel klinkt Ons ge -

Zij - nen dood ver - kon - - den; Komt, ge -
Chris-tus werd ge - ge - - - ven Voor den
zang, met blij - de klan - - - ken, Waar, van

doopt in Zij - nen dood; Komt! door Hem ver -
zon-daar, in den dood; Neemt en drinkt, gij
En - ge - len om - ringd, Al - le za - li -

lost van zon- - - den Ge - ven wij Hem
drinkt ten le - - - ven, Ja, Hij gaf Zich
gen Hem dan- - -ken, Eeu-wig jui-chen

hart en hand; Zijn ver - bond houdt eeu-wig stand.
in den dood, In den bitt' - ren zon-daars - dood.
van ge - nâ, Van Zijn liefd' op Gol-go - tha.

No. 176.

Wij schamen ons des Heeren niet.**

JOS. J. DAYNES.

1. Wij scha - men ons des Hee - ren niet, Aan-
2. Als Je - zus komt in vuur en vlam Met
3. Wij ho - pen, als Hij komt om-ringd Van
4. Een nieu - wen naam, be - kend bij Hem, Een

Wij lee- - - ren graag 't geen
Kent men al - om Zijn
Als d'aard haar weer - ge -
Geeft Hij in 't nieuw Je -

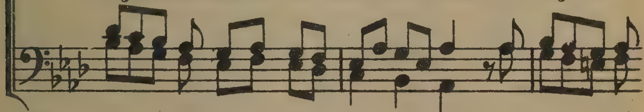
bid - den Hem op - aard; Wij lee - ren graag
der op-rech-ten loon, Kent men al - om
al Zijn hei - lig heir, Als d'aard haar weer- -
sneeuwwit feestge - waad, Geeft Hij in 't nieuw

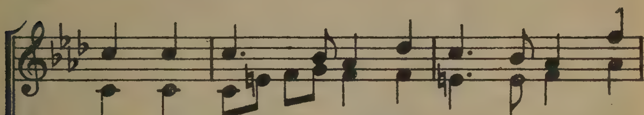
Hij ge-biedt
heil'- - - gen naam
boor- - - te zingt,
ru - - - za - lem,

't geen Hij ge-biedt En wat de ziel is waard, Wij
Zijn heil'-gen naam Voor d'Heil'gen dier-baar, schoon, Kent
ge-boor-te zingt, Te dee-len in die eer, Als
Je - ru - za - lem, Met vreugd die nooit ver - gaat, Geeft

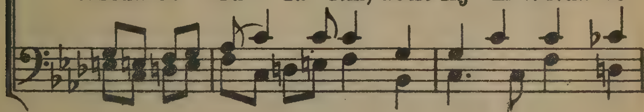

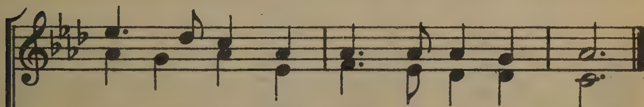
lee - ren graag 't geen Hij ge-biedt, Wij lee - ren
men ___ al - om Zijn heil'-gen naam, Kent men ___ al-
d'aard haar weer - ge - boor-te zingt, Als d'aard haar
Hij ___ in 't nieuw Je - ru - za - lem, Geeft Hij ___ in

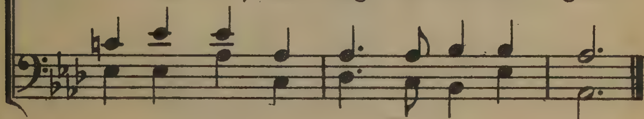

graag 't geen Hij ge - biedt, Wij lee - ren graag 't geen
om Zijn heil' - gen naam, Kent men al - om Zijn
weer - ge - boor - te zingt, Als d'aard haar weer - ge -
't nieuw Je - ru - za - lem, Geeft Hij in 't nieuw Je -

Hij ge - biedt En wat de ziel is waard.
heil' - gen naam Voor d'Heil' - gen dier-baar, schoon.
boor - te zingt, Te dee - len in die eer.
ru - za - lem, Met vreugd die nooit ver - gaat.

No. 177.

Avondlied.**

JOS. J. DAYNES.

1. Heer, wees na - bij, ter-
2. Als ik mijn hoofd ter
3. Ik breng deez' a - - - vond

wijl ik bid— 'k Be - hoor U
rus- - - te leg, Van zorg en
of- - - fe - ring; En is mijn

im - - - mer toe. O,
za - - - ken vrij, Dan
werk vol-bracht, Zoo

dat___ ik gods - vrucht steeds_ be - zit, Het_
treed_ ik graag_ in o - - ver - leg Met_
vindt_mijn hoop,_mijn za - - li - ging, In_

kwa - - de nim - - mer doe,___ Het_
U___ en 't hart___ in mij,___ Met_
Uw___ ge - nâ___ haar kracht,___ In_

f

kwa - - - de nim - - mer doe.___
U___ en 't hart___ in mij.___
Uw___ ge - nâ___ haar kracht._

f

4.

Dus wordt mijn hart tot vreê gebracht,
Leg ik mij neêr tot rust;
Ik slaap in Uwe veilge wacht,
Van Uwe trouw bewust. *(bis.)*

No. 178.

Het volmaakte Zion.**

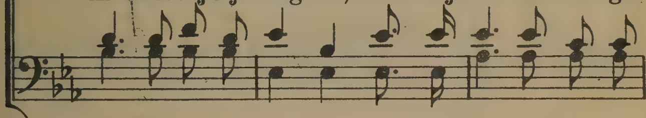
Jos. J. Daynes.

Andante.

1. Heer-lijk-schoo - ne din - gen zingt men Vaak van He-noch's Zi - on - stad Waar het volk, volmaakt ge-worden, 't Prach-tig oord met God be-trad. Liefde en
2. Daar ont-vlood men Sa - tan's mach-ten, Was Gods wet in 't hart ge-plant; Daar in A - dam-on - di-Ahman Lag eens E - den, Zi-ons land. Bui-ten
3. Zi - ons to - rens blon - ken hel - der Als de zon aan d'he-mel-trans; En de god - de - loo-zen beefden Gansch ont-zet bij Zi-ons glans, Toen 't ge-
4. Als de Hee - re weêrbrengt Zi - on En de wachters roe-pen luid, Wor-den wij met Hem ver-eenigd, Stort Hij groo-ter ze-gen uit. Dan ont-

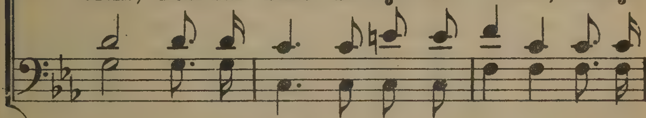

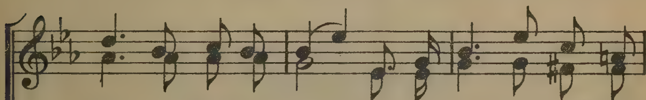
deugd, ge-loof en wijs-heid Heerschten—ga - ven mild ver-
het bereik van't kwa-de, Zocht er niemand weelde of
loof en werk volmaakt was, Stipt gediend werd 's Hemels
moe-ten wij Zijn Eng'len, Zien wij Go-des aan-ge-

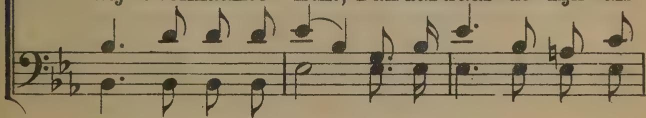

leend; Ie - der min-de oprecht zijn naas-te, Al-len
eer. Een ge - sta - dig feest van ze-gen Sier-de
Heer. Eind'-lijk rees de stad ten he-mel, En men
zicht; Dan zal d'aar - de zijn als E - den, Dan zijn

hart en geest ver - eend, Ie - der min-de oprecht zijn
hen met vre - de zeer, Een ge-sta - dig feest van
riep: Zij is niet meer! Eind'lijk rees de stad ten
wij 't volmaakte licht, Dan zal d'aar-de zijn als

naas - te, Al - len hart en geest ver - eend.
ze - gen Sier - de hen met vre - de zeer.
he - mel, En men riep: Zij is niet meer!
E - den, Dan zien wij 't vol-maak-te licht.

No. 179.

De lieflijke dag.⁂

Allegretto. WILLIAM CLAYSON.

1. Het nachtfloers wordt zwakker, De we - reld wordt wakker, De da - ge - raad na - dert met stra-lend ge-
2. In me - ni - gen tem-pel— O, waardig ex - em-pel— Zijn hei - lan - den werkzaam, zoo-veel men ver-
3. Komt, laat ons be - wij-zen Hoe hoog wij hier prijzen De heil - wet - ten Gods, door voor-beel-dig ge-
4. Dan wordt ons ge - ge-ven Het eeu-wi - ge le-ven, Ver - hoo-ging en glo - rie en macht en ge-

zag. Het vlie-den der wol-ken, De ont-roe-ring der
mag. Voor dier-bren, die vlo-den Naar 't woonoord der
drag. Straks komt op de wol-ken De Red-der der
zag; Tot al-le ge-slachten De wet-ten be-

vol-ken, Ver-mel-den de komst van den lief-lij-ken
doo-den, Wier weerzien ons wacht in den lief-lij-ken
vol-ken, In glo-rie en macht in den lief-lij-ken
trachten Van Je-zus, den Heer van den lief-lij-ken

dag.
dag.
dag.
dag.

Lief-lij-ke dag ——— van vre-de en

Lief-lij-ke dag van

rust, — Werp u-wen glans — van kust tot
vre-de en rust, Werp u-wen glans van

kust; — Straks juicht ons hart: — het licht is
kust tot kust, Straks juicht ons hart: het licht is

daar! Lieflijke dag — van dui-zend jaar.
daar! Lieflijke dag van dui-zend jaar.

No. 180.

Kinderen van Zion, houdt moed! **

GEO CARELESS.

1. Kin - dren van Zi - on, ont - waakt uit uw
2. Sterk is_ uw vij - and, maar God doet hem
3. Kin - dren van Zi - on, Zijn macht zal God

droef-heid; Houdt moed, want wel - dra schaadt geen
bui - gen En jaagt zij - ne le - gers uit-
too - nen; Haar lof - lied zingt lui - de te

vij- and u meer. Een ster rijst o - ver uw
een wijd en zijd. Hun neêr-laag zal van Gods-
land en ter zee! Ju-icht! want uw vij-and zal

heu - vlen in schoon-heid, De nacht ein-digt
oor - deel ge - tui - gen, Ver-geefsch zijn hun
dan niet meer ho - nen, Ver - druk-kers ver-

dra, weest dan blij - de veel-eer.
wa - pens, hun sterk - te in den strijd.
gaan dan, en Zi - on heeft vreê.

Koor.

Kin-dren van

Zi - on, ont-waakt uit uw droef-heid; Houdt

moed, want wel - dra schaadt geen vij-and u meer.

No. 181.

Gods Voorzienigheid.**

JOS. J. DAYNES.

1. Als don - ker, zwaar, de he - - mel
2. Het bit - terst wee wordt met ge -
3. Ons wel - zijn wordt door God be -

schijnt, U angst en twij - fel haast ver -
duld Door het op - rech - te hart ver -
tracht, Hij redt ons uit den klauw des

blindt, Ver - bant de vrees! de nacht ver -
duurd, Dat met ver - trou - wen is ver -
kwaads, De le - vens - boot vindt in den

dwijnt, God hoort uw roe - pen, is uw Vrind;
vuld—'t Weet dat Voor-zie - nig - heid be - stuurt.
nacht In Zij - ne lief-de een an - ker-plaats.

Hij zendt van bo - ven lief-de en licht. En
Als schier on-draag -lijk is uw leed, Ver -
En als ons oog Zijn doel door-ziet, Dan

zoo het wach-ten lan-ge duurt, Weet, ook be-proeving heeft ge-wicht, En Gods voor-zie-nig-heid be-stuurt.
vol-ging, haat gij vaak verduurt, Dit lot is soms be-slo-ten–Weet dat Gods voor-zie-nig-heid be-stuurt.
blijkt dit heer-lijk en volmaakt; Het eind, de uitkomst in 't verschiet Toont dat de Va-der ons be-waakt.

No. 182. Rots mijner Toevlucht.**

1. Wijl ie-de-re dag zoo snel he-nen vliedt, Mijn
2. Zoo moei-te soms komt, met angst en ver-driet, Be-
3. Tot d'En-gel des lichts mij tot U ont-biedt, En

le - vens-boot weg-drijft met het ge-tij, O
proe-ving en smart mijn lot hier ook zij, O
op-waarts mijn geest snelt, dank - baar en blij, O

He - mel-sche Va - der, zing ik dit lied
He - mel-sche Va - der, 'k zing U dit lied } De
He - mel-sche Va - der, zing ik dit lied

Rots van mijn toe - vlucht zijt Gij, ——— De

Rots van mijn toevlucht zijt Gij. Rots mijner toevlucht en

rust,— Rots mij-ner toe-vlucht zoo sterk,— Be-

en rust zoo sterk

waar mij al-daar Van zon-de en ge-vaar, En

maak mij vaar-dig in Uw werk.—

No. 183.

De Oproep van Vrijwilligers.**

GEO CARELESS.

1. Komt, hoort naar het trom - pet ge - schal, Het
2. Het zet mijn hart ge - heel in vlam Om
3. Ziet men ons le - ger in 't ge - lid Hoe
4. Zijn le - ger is schrik - wek - kend sterk, 't Ver-

rof - flen van de trom: De op - roep van vrij-
een sol - daat te zijn, Voor vrij - heid strijd ik
mach - tig schijnt het dan. Ge - wa - pend sterk is
drijft het heir der hel; Hun wa - pe - nen zijn

wil - li - gers Uit Zi - on klinkt al - om.
moe - dig steeds Tot elk ty - ran ver - dwijn'?
het, zoo - dat Geen vij - and win - nen kan.
hun ver - leend Door God Em - ma - nu - ël.

Hun wa - - pens zijn zoo schit - - te - rend, Hun
Geen laf - - aard zij in ons le - gioen Die
Wij vol - - gen on - zen Ge - - ne - raal Die
Des Sa - - tans macht wordt dra ver - plet, Ver -

Hun wa-pens zijn zoo schit-te - rend, Hun
Geen laf- aard zij in ons le-gioen Die
Wij vol - gen on - - zen Ge - ne - raal Die
Des Sa - tans macht wordt dra ver - plet, Ver-

schimmels schoon en fier! Het moe - dig le - ger
af - deinst voor het vuur, Maar slechts de man die
is het Eeu - wig Lam, Zijn ei - gen bloed merkt
nield met groot ver-toon — In vuur'- ge wa - gens

volgt zijn Vorst, Ge-schaard om Zijn ba - nier.
dap - per strijdt, Niet vreest het ster-vens - uur.
Zijn ge - waad, En Je - zus is Zijn naam.
rij - zen wij Tot God en Zij - nen troon.

No. 184.

Boodschappers van Glorie.**

1. Gaat, gij boodschappers van glo - rie, Snelt, he-
2. Gaat tot ie - d'ren stam en na - tie, Elk kli-
3. Pre-dikt al - len 't E - van-ge - lie, Spreidt het
4. Draagt ook vrucht van he - mel-deug-den, Strooit het

rau - ten van den Heer, Gaat, en meldt de
maat en ie - der land; Brengt der waar-heid
vreug-dig nieuws in 't rond. Noodt, tot ie - der
zaad uit o - ver d'aard. Gaat! Je - ho - va

schoone waarheid Dat een en - gel Gods kwam neêr,
pro-cla-ma-tie Zelfs tot op het ver - ste strand:
volk u hoo-re, Jood en Hei-den tot 't ver-bond
zal u steu-nen, Za-melt scho-ven goed en waard;

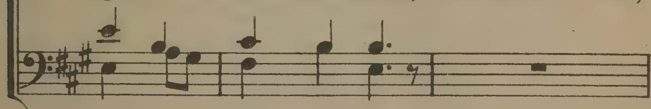

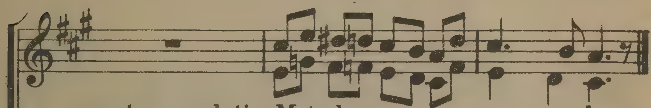
Groot en mach-tig, groot en mach-tig, Met de
't E - van-ge - lie, 't E - van - ge - lie Wordt in
Van de waar-heid, van de waar-heid–Zij is
Tot met Je - zus, tot met Je - zus Gij in

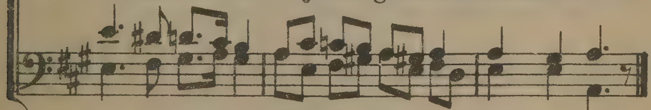

eeuw'ge_ wa - re leer, Groot en mach tig,
ve - ler_ hart ge-plant, 't E - van-ge - lie,
slechts in_ God ge-grond, Van de waar-heid,
glo - rie heerscht ver-maard, Tot met Je - zus,

groot en mach-tig, Met de eeuw ge, wa - re leer.
't E-van-ge - lie Wordt in ve - ler hart ge-plant.
van de waarheid–Zij is slechts in God ge-grond.
tot met Je - zus Gij in glo - rie heerscht vermaard.

No. 185.

Lieflijke Dag van Rust.**

R. LOWRY.

1. Wees wel-kom schoo-ne Sab-bat-dag,
2. Dien goe-den dag gaf God den mensch,
3. De Sab-bat-dag: welk dier-baar woord!

Lief-lij-ke dag van rust! Geen ar-beid die ons
Lief-lij-ke dag van rust, Om te ver-eed'-len
Lief-lij-ke dag van rust. Door en-glen wordt ons

bin-den mag, Lief-lij-ke dag van rust.
hart en wensch, Lief-lij-ke dag van rust.
lied ge-hoord: Lief-lij-ke dag van rust.

Met vreug-de groe-ten wij u weer, Met
Met dank-bre har-ten bui-gen wij Voor
Ge-denkt dien dag, 't is een ge-bod, Be-

dank-bre har-ten tot den Heer. O, dat een ie-der
God, Wiens liefde ons is na-bij Met mil-de gunst en
steedt hem als verlangd door God; Zoo brengt u steeds een

hem waar-deer', Dien lief-lij-ken dag van rust.
ga-ven vrij, Dien lief-lij-ken dag van rust.
waar ge-not Die lief-lij-ke dag van rust.

Koor.

Lieflijke dag, lieflijke dag, Lieflijke dag van rust!

Lieflijke dag, lieflijke dag, Lieflijke dag van rust!

No. 186. Het duizendjarige Rijk.**

EVAN STEPHENS.

Marcato.

1. Hoe heer-lijk is de dag Door
2. Als Ju-da van al- - om En
3. Van Zi-on's heil-gen berg Stroomt
4. Je - ru-za-lem zal zijn Des

1. Door Gods knech-
2. En Is-raël
3. Stroomt le-vend
4. Des groo-ten

Gods knechten voorspeld, Wan-neer in har-mo-
Is - rel nu verstrooid Hun ei - gen land be-
le - vend wa-ter voort; Ja, zoet is de fon-
groo-ten Redder's troon, De roem der aar-de

ten ___ voor-speld, Wan-neer in har - - mo -
nu ___ ver-strooid Hun ei - gen land be -
wa - - - ter voort; Ja, zoet is de fon -
Ree - - - der's troon, De roem der aar - - - de

Op
Zal
Tot
Hem,

nie ___ Het volk Is - raëls her - steld
woont ___ Met licht en vreê ge - tooid,
tein ___ Van Gods on - midd'-lijk woord
eens ___ Zijn glo - rie en ge - boôn.

Zi - - - on's berg ___
ze - - - gen uit ___
hee - - - ling van ___
eens het Kind ___

Op Zi - on's berg ___ Hem zingt ter eer ___ En
Zal ze - gen uit ___ Je - ho - va's hand ___ Hen
Tot hee-ling van ___ der vol-kren tal ___ O,
Hem, eens het Kind ___ van Beth-le - hem ___ Ziet,

Hem zingt ter eer ___
Je - ho - - va's hand ___
der vol - - kren tal ___
van Beth - - le - hem ___

juicht: Ho - san - - na tot den Heer!
ma - ken groot in Zi - on's land.
treedt dan toe met blij ge - schal.
vol - ken, vor - - sten die - nen Hem.

No.187.

De Overwinning verzekerd.**

Met eerbied.

A.C. Smith.

1. Moog ook de vij - and woe-den zeer, En
2. Reeds in haar kinds-heid poog-de hij De
3. Als strij-dren wei - nig in ge - tal, Met
4. Wij stel - len ons ge - loof op God, Want

zwar-te wol-ken han-gen laag; Weet, hij voert
kiem der waarheid te ver-doen. Ver-geefsch was
God en en-glen zijn wij één. Zoo als *zij*
Zijn be - lof - ten hou-den stand: Hij strijdt voor

strijd met on - zen Heer, En oogst ge - wis de
zulks! Maar wat, nu zij veel groo - ter ster - ker
stre - den, won - nen zal God *ons* tot ze - ge
Zi - on, stiert haar lot, Be - ves - tigt haar ver-

ne - der-laag. Zoo-als de storm breekt op de
is dan toen? Al span-nen hel - sche le - gers
lei - den heen. Tri-omf ver - ze - kert ons de
ko - ren land. Met God tot hulp, met waar-heids-

rots, Ver - brij - zelt hem de wra - ke Gods.
saâm Tot ons ver - derf—God is be - kwaam
Heer: De vij - and buigt wel - dra zich neêr,
kracht, Blijft ons geen vrees voor 'svij - ands macht—

Più lento, ben marcato.

ff

Sa - tan, uw rijk ___ ver - valt,
En redt ons uit ___ hun macht,
En ze - ge is ___ be - haald,
Na - bij is 't Vre - - de - rijk,

ff

pp Legato e pp

Sa - tan, uw ___ rijk ver - valt!
En redt ons ___ uit hun - macht.
En ze - ge ___ is be - haald!
Na - bij is ___ 't Vre - de - rijk!

No. 188.

Ontsteekt uwe Lichten!**

P. P. Bliss.

1. Gods ge - na - de straalt van bo - ven Hel - der
2. Me - nig schip wordt heen - ge - dre - ven Naar een
3. Laat uw lich - ten nooit ver - flau - wen; Me - nig

lich-tend op ons neêr, Maar Hij vergt dat op de
woes-ten klippen - rand; En het oog zoekt angstig,
zee-man in den nood Streeft om d'ha-ven te be-

kust hier Ons licht bran de e - ven - zeer.
bid-dend, Naar de lich-ten op het strand.
rei - ken En t'ont ko-men aan den dood.

Koor.

Op het strand ontsteekt uw lich-ten, Werpt het

schijnsel op de zee, Daar wordt me-nig-een ge -

slin-gerd In den storm van zon-de en wee!

No. 189.

Als de Zon schijnt in uw hart.

1. Ziet, uw pad wordt schoon en licht, Vreug-de wordt al-om ge-sticht, Als de zon schijnt in uw
2. Tot de ziel die is ver-stoord, Spreekt gij slechts het vriendlijk woord Als de zon schijnt in uw
3. Gij kunt hel-pen klein en groot En ver-lich-ten and-rer nood, Als de zon schijnt in uw
4. Gij kunt le-ven heel ver-blijd, Zelfs bij al uw werk en strijd, Als de zon schijnt in uw

hart. Mist en duis-ter-nis wordt dag, Scha - duw
hart. Schijnt het u toe als ge - ring,'t Brengt toch
hart. Zoo gij las-ten me - de-draagt, Wordt er
hart, Daar uw ziel in lief - de groeit Door een

vliedt voor zijn ge - zag, Als de
's He - mels ze - ge - ning, Als de
me - nig leed ver - jaagd, Want de
he - melsch licht, dat gloeit, Zoo de

zon, de zon schijnt in uw hart.
zon, de zon schijnt in uw hart.
zon, de zon schijnt in uw hart.
zon, de zon schijnt in uw hart.

Koor.

Als de zon schijnt in uw hart, Zendt haar
de zon schijnt in uw hart,

stra - len uit in 'trond, Zoo breekt

aan de mor-gen-stond En ver-dwijnt uw zorg en
uw

smart,— Als de zon, de zon schijnt in uw hart.
zorg en smart

(Uitgegeven door E.O. Excell.)

No.190.

Wij marcheeren naar ons tehuis.**

W. B. BRADBURG.

1. Wij staan in 't ge - lid tot - dat voor-bij is de strijd-
2. Hoort, de oorlogskreet weergalmt zoo hel-der en luid;
3. On - ze vij-and is de we - reld-wij strijden voor

't Is on - ze vreugd, 't Is on - ze vreugd!
Komt in 't ge - lid! Komt in 't ge - lid!
Gods Ko - nink - rijk, Gods Ko - nink - rijk!

Welk een schoo-ne, schit-te-ren-de kroon is be-reid!
Naar held-haf - ti - ge vrij-wil - li - gers zien wij uit,
Vroo-lijk in dit le-ger zin-gen wij dan dit koor:

Fine.

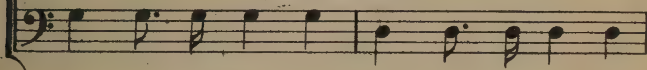
Wij ver-krij - gen, dra - gen haar wel - dra.
Schaart u om den stan-daard van het kruis.
Wel - dra win - nen wij de vic - to - rie!

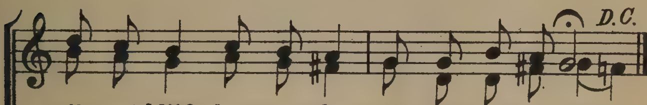
Haas - tig ten strij - de! vlug naar het veld!
Hoort, on - ze Hoofd-man roept u van-daag,
Na - dert ge - vaar—geen vrees ken - nen wij,

Waar - heid is 't wa - pen van ie - der held.
Ver - liest geen oo - gen - blik, zijt niet traag,
Je - zus, de Leids-man, is ons na - bij.

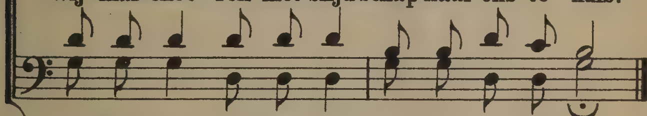

Vecht voor het vaan-del, fier op - gesteld, Tot
Strijdt voor den Hei - land, dient Hem gestaag, Laat
Hij vuurt ons aan, be-schermt, maakt ons vrij, En

wij met blijdschap mar-chee-ren naar ons te - huis.
ons met blijdschap mar-chee-ren naar ons te - huis.
wij mar-chee - ren met blijd-schap naar ons te - huis.

Herhaal de eerste helft van het eerste vers als Koor.

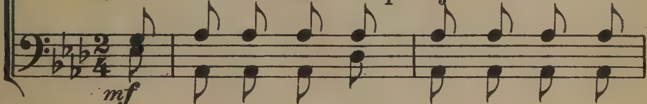
No. 191.

Kerstlied.⁂

Levendig.

1. Een ster vol pracht Heeft in den nacht Den
2. Zij reis-den ver Bij 't licht der ster, En
3. Tot ie - dre taal Is 't schoon ver-haal Van
4. De he - mel - ster Werpt wijd en ver Haar

wij - zen't spoor ge - we - zen; En door een heir Uit
heb - ben't Kind ge - von-den; De Heer van't Al Lag
't Kerstfeest door - ge-dron-gen; In ie - der oord Wordt
licht in al - le lan-den, Gaat door daarmee Tot

hoo-ger sfeer Werd Go - des naam ge - pre - zen:
in een stal, In__ doe - ken daar ge - won-den.
nog ge-hoord Het lied dat d'eng'-len zon - gen:
heil'-ge vree Eens heerscht aan al - le stranden.

Koor.

f

Ho - san-na, ho - san-na, Ho-san-na zij Zijn naam!

No.192.

Mijn hart zingt Gode lof.**

E. STEPHENS.

Animato.

1. Mijn nee-drig hart zingt Go - de lof
2. Prijst gij den Heer, mijn hart voegt zich
3. Ik vind niet in den mensch mijn steun—
4. Wijs is de man wiens hoop be - rust

Zoo-lang de sterf - lijk - heid hier duurt,
Zoo gaar-ne in zulk— een heer - lijk werk—
Vor-sten der aar - de— gaan tot stof,
Op Is - raëls God— Die— schiep't heel - al,

In— de - zen lof ver - flauw ik nooit, Door
Hier in mijn vleesch en als— ik stijg tot
Hun a - dem sterft, hun macht ver- dwijnt Met
Zijn waar ge - luk ligt in— dien God, Die

wa - re lief - de aan - ge - vuurd.
God, in Wien mijn hoop is sterk.
al den luis - ter van hun hof.
Zijn be - lof - ten hou - den zal.

No. 193.

Hoog op der bergen kruin.**

E. Beesley.

1. Hoog op der ber - gen kruin, Daar
2. Want God ge - denkt nu weer 't Geen
3. Zijn huis wordt daar ge - bouwd, De

wap-pert een ba - nier, Komt hoort naar de ba -
Hij ge-spro-ken had: Door waar-heid tri - om -
volk'ren zul - len zien Zijn heer - lijkheid ont -

zuin: De wa - re leer is hier.
feer, O schoo - ne Zi - ons - stad,
vouwd—Men zal tot Zi - on vlien.

In Zi - ons schoon en vreed - zaam
Uw godd' - lijk licht spreidt gij ten
„Laat ons op - gaan waar Is - rels

en vreedzaam
spreidt gij ten
waar Is - rels

In Zi - ons schoon
Uw godd'-lijk licht
„Laat ons op-gaan

en vreed - zaam
spreidt gij ten
waar Is - rels

In Zi - ons schoon en vreed-zaam
Uw godd' - lijk licht spreidt gij ten
Laat ons op - gaan waar Is - rels

land {Daar / Hier} op den berg is zij ge - plant.
toon, Tot heel de we - reld dient Gods Zoon.
God, Ons leert Zijn wet en Zijn ge - bod!"

{Daar / Hier} op den
Tot heel de
Ons leert Zijn

No. 194.

Lof tot den grooten Redder.**

Jos. J. Daynes.

1. Hoort, tien-dui-zend, dui - zend stem-men Zin-gen een nieuw feest ge-zang; D'aarde met haar ve - le volk'ren Heft het aan, ver-eend, eer-lang:
2. Schoo-ner, lui-der, hoo-ger rijst nu In ver-ruk-king het ge-zang; On-ge-tel-de scha-ren juichen, Vrij van ti-ran-ny en dwang.
3. Meer ver-he-ven, schoo-ner lie-dren Zin-gen wij dan tot Zijn lof. Vrij van al wat hier nog drukte, Wo-nen wij in 't he-mel-hof.

Groo - te Red - der, groo - te Red - der,
Groo - te Red - der, groo - te Red - der,
Groo - te Red - der, groo - te Red - der,

Gij— zijt on - ze— Mid - de - laar!
Hoe kun - nen wij zwij - gen stil!
Leef voor im - mer in ons lied!

Wonder-werk van Uw ge - na - de Wordt be-zongen
Zoo lang hart en pols nog kloppen Dringt ons lof-lied
On-ze glo - rie-kro-nen zul- len w'Aan uw voe-ten

door 't heel - al, U - we macht, Uw
tot God door, Tot de ziel, van
leg - gen, Heer, En, met eeuw'- ge

o - verwin-ning Wordt ge-vierd met blij geschal.
d'aar- de vliedend, Zich ver-eent met 't he-melkoor.
lof - ge-zan-gen, Zijn w'een met het eng'lenheir.

No. 195.

De Heer volbrengt Zijn werk.

Tri - omf! de Heer vol-brengt Zijn werk; Zijn

arm, der boo-zen macht te sterk, Blijft zeeg'-nend

ons be - wa - ken. Wij zijn Zijn li-chaam,

Hij ons Hoofd, De Heer zal doen wat Hij be -

looft En nooit Zijn werk ver - za - ken. Het

ne-vel-grauw der dwa-ling wijkt; De nacht van

'ton-ge-loof be-zwijkt, Het Zi-on is her-

bo - ren; De bron der waar-heid vloeit thans

weêr! Op, Gods ge - meen - te! loof den

Heer! Laat d'aard uw dank-lied hoo - ren.

No. 196.

De Dauw des Hemels.**

JOS. J. DAYNES.

1. Ziet den he - mel - dauw die zacht-kens
2. Dat Uw leer, zoo heil - zaam, Hee - re,
3. Heer, aan - schouw deez' Uw ge - meen - te,
4. Wil ons smee - ken, toch ver - hoo - ren,

Op _ het gras wordt uit _ ge - spreid, _
Al - dus neer - daal' Op _ Uw Kerk, _
Uw _ be - lof - te aan ons _ vol - breng, _
Zend Uw zoe - ten in - vloed neer, _

Tot her - le - ving, dus ver - vul - lend
En kracht-da - dig, god - ge - ze - gend
Dat de heil - dauw uit Uw wo - ning
Op - dat w'U steeds recht aan - bid - den,

't Oog - merk der __ Voor - zie - nig - heid.
Hier ver - vull' __ Uw lief - de - werk,
Zich steeds in __ ons le - ven meng'!
Blij - de U zin - gen meer en meer.

No. 197.

Gedankt zij God!

Ge - dankt zij God, Zijn naam zij d'eer, Laat
Zijn zui - ver E - van - ge - lie - woord Is
Des Hee - ren Woord be - houdt zijn kracht, Der
Komt, Broeders, daar - op steeds ge - bouwd! Komt

elk Hem jui - chend prij - zen! Hij
weêr tot ons ge - ko - men. En
men - schen leer moet zwich - ten! Gods
Zus - ters! juich' ons har - te! Op

zag in lief de op _ ons neêr, Hij
dit heeft on - ze ziel _ door - boord, Ons
le - vend Woord, den mensch ge - bracht, Zal
Je - zus en Zijn Woord ver - trouwd, Trots

deed het licht her - rij - zen.
har - te in - ge - no - men.
eens heel d'aard ver - lich - ten.
al - le moeit' en smar - te!

No. 198.

Doe wat recht is!

f

1. Doe wat is recht; de dag is aan-brekend,
2. Doe wat is recht; de ke - te - nen breken,
3. Doe wat is recht; wees trouw steeds en moedig,

f

Hul - digt een toe - komst van vrij - heid en licht.
Geen slaaf - sche vree - ze ver - vult meer ons hart;
Voorwaarts! spoed voorwaarts, de kroon is in 't zicht!

En - g'len daar - bo - ven zijn zwij - gend acht-gevend
Sterk door de hoop, gaan wij voort naar die streken,
U - we ver - los - sing die na - dert zeer spoedig,

Op el - ke han-d'ling, die gij ver - richt.
Waar wij voor im - mer vrij zijn van smart.
Ze - ge-ning wacht u;— doe wat is recht!

Doe wat is recht en de Heer zal wel zor-gen,

f

Strijdt gij voor vrij-heid in Geest en in macht.

f

En in ge - loof zie maar uit naar den mor-gen,

God zelf be - schermt u; _ Doe wat is recht!

No. 199.

Hoe lieflijk is Zion! **

Moderato.

H. W. FAIRBANK.

mf Bas-Solo.

O, _ hoe lief-lijk, hoe lief-lijk is _ Zi - on,

Zi - on, stad van on - zen God! O, _ hoe

lief-lijk, hoe lief lijk is Zi - on, Zi - on,

stad — van on - zen God!

Koor.

f

Vreug - de en vre - de woont in — u, —

f

Zi - on, stad van on - zen God,

Vreug - de en vre - de woont _ in u, __

Zi - on, _ stad _ van on - zen God.

Obligato.
mf **Bas-Solo.**

O, ——— hoe lief - lijk, hoe lief - lijk is —

p **Koor.**

Vreug-de en vre-de woont in u, o hoe lief - lijk is

p

Zi - on, Zi - on, stad van

Zi - - on, Vreug-de en vre-de woont in U, O,

on - zen God! O, ——— hoe

stad van on-zen God, Ja, Vreug-de en vre-de

lief - lijk, hoe lief - lijk is _ Zi - on,

woont in u, O, hoe lief - lijk is Zi - on,

Zi - on, stad _ van on - zen God!

Vreugde en vrede woont in u, O, stad van on-zen God!

No. 200.

Leid mij pelgrim.**

Andante. A. BEIRLY.

Leid mij pel - grim, o Je - ho-va, Vei - lig

f *ff*

door dit dor - re land; Ik _ ben zwak, maar

Gij _ zijt mach-tig, Houd mij met _ Uw

ster - ke hand. Brood des he - mels, brood des

Instrument.

he - mels, Voed mij tot _ ik ben vol - daan;

Brood des he - mels, brood des he - mels, Voed mij

tot ik ben vol - daan! O - pen nu de held're

Andantino.

O-pen nu de

bron - nen, Waaruit le - vend water vloeit; Laat m'Uw

held're bron, Waaruit le - vend water vloeit;

vuur en wolkko-lom - me Voorgaan mij zoo snel ver-

Laat m'Uw vuuren wolkkolomme Voorgaan mij zoo

f

moeid. Ster-ke Red-der, ster-ke Redder, Wees Gij

snel vermoeid.

f

steeds mijn kracht en schild, Wees Gij steeds mijn kracht en

Andante.

p

schild. Als ik den Jor-daan-zoom na-der,

p

Heer Die ban-ge vrees ver-bant,

f *Vlugger*

Breng mij,

f

f

door — den maal - stroom he - nen, Vei - lig

f

f

in 't be - loof - de land. Lof - ge - zan - gen,

f

lof - ge - zan - gen Zal — 'k U im - mer

rit. - - - *Adagio.* *p*

zin - gen, Heer. A - - men.

p

INHOUD.

Eerste Regels der Liederen.

A.

B.

D.

I.

J.

K.

L.

M.

N.

O.

R.

S.

T.

U.

V.

W.

Z.

Liederen bijzonder geschikt voor de Zondagscholen.

Avondmaalsliederen.
